

ULTIMUL EPISOD
AL „DIVORȚULUI”
TIRIAC-BECKER

- pag. 20 -

ȘTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

• Nr. 8 • 23 FEBRUARIE — 1 MARTIE 1994 • 24 pagini — 200 lei — 3,70 DM •

Fondată în 1911 de
CONSTANTIN BANU

Editată de
PUBLICATIILE
Flacăra

Director
general
GEORGE
ARION

Redactor șef LIVIU TIMBUS

Tratament senzațional

Tinerețe fără bătrânețe, cu ajutorul efectului de piramidă

- pag. 10 -

Unde este tezaurul din Troia ?

Soarta tragică a unor podoabe

- pag. 9 -

Metodă verificată de a câștiga milioane la loterie

• Un român, descoperitorul ei, a făcut
senzație în Australia - pag. 13 -

Un român, laureat al premiului OSCAR!

- pag. 13 -

GEPA
Center

Un pic mai bine
pentru
dumneavoastră

BUCUREȘTI, CALEA DOROBĂNTI 111
TEL. 01-312.99.83; FAX 01-312.75.69

JONGLERII ȘI NOI SUCESE ÎN RAMURĂ

Iama pe care, de bine, de rău, am cam traversat-o deja, la această oră, strâns uniți în jurul statisticilor lui Văcăroiu n-a adus schimbări semnificative în viața noastră politică, deși ele erau așteptate de toată lumea, pentru că realitatea le impunea și le impune în continuare: peste un milion de șomeri (adică peste un milion de drame, multe dintre ele adevărate tragedii, familii disperate, copii care literalmente n-au ce mânca, domniilor guvernanti!), salarii de mizerie, nivel catastrofal al producției, dezordine și murdărie fizică și morală (aceasta din urmă reprezentată „strălucit” de afacerile CARITAS și PETROMIN), invazia de obiecte în viața publică, unde șuvoiul de tăluri al lui Vadim ține capul de alii — toate aceste lucruri ar fi trebuit demult să-i determine pe cei ce în hăturile în țara asta să renunțe la direcția în care s-au angajat și care va sfârși cu răsturnarea cărușei în fața.

Concret vorbind, încapătănarea cu care puterea se crămponează de conservarea vechilor structuri economice etatiste și centraliste, ineficiente și aniprodutive, este principala cauză care generează sărăcie și mizerie. Guvernul Văcăroiu a fost inventat pentru „a salva” economia națională de la prăbușire, a o conserva și chipurile, dacă or fi echilibrată „macro”, ne-ar umple pe toți de fericire. Jonglând cu ramuri și subramuri, ignorând cu veselie că orice fabrică trebuie să producă mai mult decât consumă, Văcăroiu aduce oamenii încet și sigur la sapă de lemn, pentru că mult trâmbițată protecție socială nu e decât o gogoașă în condițiile în care se menține cauza ce generează sărăcie. Simplificând aproape până la vulgarizare, lucrurile stau astfel: fabricile statului nu ies la pensă cu producția și consumul (veniturile și cheltuielile), astfel că nu-și mai fac plățile între ele (arieratele, blocajul financiar), iar fondurile statului incurcate prin bănci dau drumul salariilor care, nu-i așa?, trebuie plătite. Nu intru în detalii lega de raporturile dintre fondurile scriptice și masa monetară aflată în circulație, nu aduc în discuție nici bilete pe care le dă primul ministru la tiparnița Băncii Naționale, pentru că ele nu schimbă cu nimic scamatoria descrisă mai sus; aceasta creează o iluzie, dar nu modifică realitatea. Degeaba se dau salarii, dacă producția este din ce în ce mai puțin eficientă și în final, fără alte explicații, viața o din ce în ce mai scumpă. Finalul este previzibil...

Sindicatela au înțeles situația, pentru că, paradoxal, e-o „se bat” nu pentru salarii mai mari, ci pentru REFORMĂ, care înseamnă sacrificii! Dacă n-ar fi dramatic, ar fi de tot hazul. Dar, 28 februarie, ziua grevei generale, nu poate fi un motiv de zâmbet pentru nici un om cu scaun la cap, decât dacă nevoia de a rămbi este în asemenea măsură irepresibilă, încât denotă o înțelegere bizară a realității.

EUGEN CHIROVICI ■

VĂCĂROIU ȘI GEOMETRIA

Morșca negocierilor PDSR cu partidele politice continuă. Săptămâna aceasta încep convorbirile cu PD, care cere configurarea unei noi majorități parlamentare, din care să rezulte un executiv triunghiular (PDSR — PD — CDR), în locul celui pentagonal (PDSR — PUNR — PSM — PRM — PDAR) menit să salveze fotoliul domnului Văcăroiu. Gurile rele spun că pentagonului i-a mai crescut un colț (Câmpeanu și ortacii lui din PNT) și că s-ar putea să avem un hexagon de toată frumusețea în Palatul Victoriei. Lucrul năibii geometria, te alegi cu o corectitudine cât ai zice pește!

„INTÂMPĂRII” CU MĂGUREANU

Prin tribuna de la Tg. Jiu, unde „combate” Miron Cozma, a poposit într-o doară („intâmpător” — citat Chebeleu) dl Virgil Măgureanu. Și noi, care tocmai ne-ntrăbam „Ce mai face, domnule, SRI-ul?”! Unde mai pui că un ofiter superior SRI era cât pe ce să stea la tălăș, într-o casă conspirativă, cu un vicereseșdinto al CNSLR — „avea înna v-u asp”! Ușușu! Cine spunea că țara arde și unii se plătă-

nă nu greșea, numai că trebuia să precizeze cu ce se plătă: cu extincătorul!

VIN ZILE GRELE PENTRU VADIM

Vadim scutură tot mai furios lanțul care-l leagă de Cotroceni. Se zice că aici misia lui e socotită încheiată și se caută o formulă care să țină steagul sus fără seful PRM. Geaba! Atât de jos nu se poate coborî nimeni. Oricum, vin zile grele pentru butiman, se-aude zgomot surd de motoare grele și șenile, și p-astea nu le poți opri cu gloanțe de cauciuc...

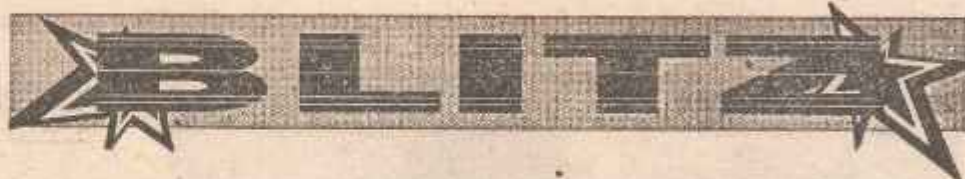

■ ■ Luni, 14 februarie, în cadrul timpului rezervat interpelărilor, senatorul David Ștefan (PSM), a demonstrat că de-abia știe să citească! Tei ani cât mai stă prin Senat poate îl învață colegii mai avansați!

■ ■ În aceeași ședință, se-

chelat la rampă de senatorul Costel Oheorghiu (PD): „Când are de gând să răspundă dl Văcăroiu la întrebările puse de senatori?” Niciodată! Pentru că nici nu vrea, nici nu știe, nici nu poate! Ce mai chichirez gălăvea dacă nema paterința?!

■ ■ Caritas, Cosma vrea să năvălească, gerul a trecut, gripa rămâne. Miron Mitrea anunță, Maurer e mai mult decât atât, Snegur vrea tălă de la Eljin, Ilescu vrea și el să fie liniște, maestrul Jean Georgescu s-a înșurat. Surdu Victor nu e surd și. Doamne

natorul Nestor Bădăceanu (PNTCD) i-a cerut ministrului apărării să se apere în caz că nu este vinovat. În acel moment, Vadim a început să arunce priviri pline de ură senatorului țărănist și să facă semn cu degetul la cap că, vezi Doamne, dl Bădăceanu n-ar fi întreg la minte! Dumitracu se amuza teribil și îl aproba pe Vadim cu multă gălăgie!

■ ■ Primul ministru a fost

■ ■ Partidul Liberal Democrat din Federația Rusă vrea să înființeze postul de radio numit Radio Jirnovski. Să nu treacă și la noi ideea (cum nu venit multe alte rele de la ruși) și să avem în curând „Radio Vadim”? Chit că și în prezent butimazeul este foarte mult prezentat la radio și TV! Atât de mult, încât până și dl. Ilescu s-ar putea să-l invideze!

feroște, nu este nestimțit, guvernorii i-au cam luat frica uriașului (și la minte și la trup) Bogdan Hossu, greva generală e floare la ureche, dar ce ne facem că ei nu se lasă duși decât cum e obiceiul pe la Jii, vine primăvara, înfloresc rodiciile, trăiască și să înflorească scumpa noastră patrie Republica...

MARIAN GHÎTEANU ■

Ofensă adusă opiniei publice și presei:

ARESTAREA UNUI ZIARIST

● Cătușele i s-au pus pentru „ofensă adusă autorităților”, în timp ce Vadim umblă dezlegat

Ziaristul NICOLAE ANDREI, din Craiova, a publicat un pamflet, anti-Ilescu (pe care-l reproducem alături). Poliția locală s-a făcut foc, a sărit și-a arestat „animalul”. 30 de zile de pârnoie cu anchetă. Un mic test: „Dacă ține, mai legăm și pe-alții, dacă nu, mai vedem cum îi rupem”. Iar dl Chebeleu declară oficial că președintele nu cunoaște articolele respectivului ziarist „în integralitatea lor” — adică știe doar esențialul, n-are al timp de amănunte, p-astea le rezolvă „băieții” și-i raportează. Păi ce, ne facem de cap cu Vodă?!

Povestea porcului (Basm de Crăciun)

A fost odată ca niciodată un om care și-a făcut studiile la Moscova. Și instructorul tot acolo. Ștefua lui norocoasă a strălucit pe turla Kremlinului, până într-o zi când a fost detașat la ape, pârnoie. Atât de sărac, încât mama lui n-are nici azi bani de lemn — și el râde. Uită-te cum râde!

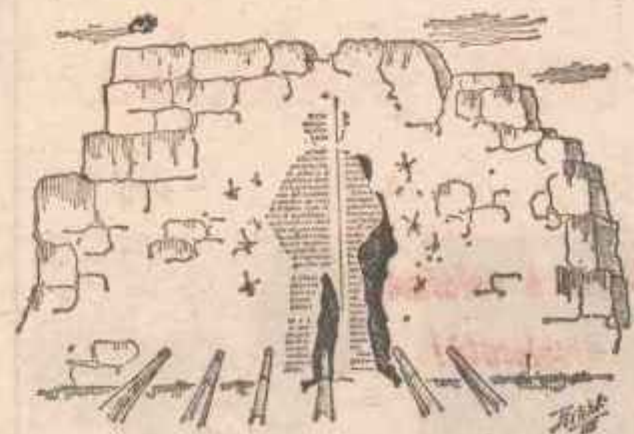
Si de ce n-ar râde, când unu' îl bega sula-n coaste, altu' unghia-n gât, alții moșunea în gură? Cum să nu râdă, mîi animalule?

N-ai zis el că nu candidașă? Nu contează că nu s-a lăsat de cuvânt. Contează că a fost realist. Și cine l-a reales? Bulgarii? Cum să nu râdă?

Si pe omu' asta îl cheama Ion (ca pe Dincă). Și vorbea curent englezeste în limba rusă. Și niste oameni rai la suflet l-au făcut francofon. Si el, de frică, a negat totul, crezând că l-au întrebât ce se mă înșură și eu, rețoroc, desigur: cine a tras în aol, toane, dragă mîi?

Pe mîi lăsat gîlu' pe dinainte și în loc să-l spun „Povestea porcului” (am spus-o pe-a președintelui. M-am ventilat, mîi, dragă-mășu! Măine seară, pe bune, îi spun „Povestea porcului”. Dacă sîi mai citește-o o dată pe asta,

Mos Gherilă

Octav Cozmăncă nu mai suportă ziaristii în Palatul Victoria; să facă bine dumnealor să-și bage mințile în cap și să vină numai la conferințele de presă, că Biroul de presă al guvernului e făcut pentru studii adânci și meditație intensă, nu pentru dialogul permanent cu ziaristii (în fond, cu publicul, care îi plătește și lui Cozmăncă salariul)! Fostul cadrist șef de la UTC a omis să precizeze: botnițele și le aduc ziaristii, sau li se înmănează în cadru festiv la sediul guvernului?

GEORGE ARION VIAȚA SUB UN PREȘEDINTE DE REGAT

Cel mai tânăr ambasador al României

Am cunoscut, înainte de 1990, pe câțiva dintre ambasadorii României în străinătate. Impresia a fost dezastruoasă. Aduceau a președinți de colhoz care se descurcaseră cu dificultate chiar și în limba maternă. Durdulii, îmbrăcați în halne alese fără gust, slugarnici față de „țovarășii” și „țovarășă”, care erau invocați cu o venerație

de lacheu, ei controzeau imaginea diplomaților pe care l-am avut odinioară, în special, între cele două războaie. Ștutori de mai multe limbi străine, buni observatori și interpreți ai vieții social-politice din țările unde erau acreditați, apreciați de cercurile în care se mișcau, aceia erau, într-adevăr, reprezentanți de seamă ai României, căreia îi sporeau prestigiul prin simpla lor prezență în lumile respective.

Am cunoscut pe câțiva dintre ambasadorii noștri și după 1990. În câteva cazuri, am realizat, cu părere de rău, că situația nu s-a schimbat deloc, în funcții de o însemnătate covârșitoare pentru țară, continuând să rămână niște unelte ale vechiului regim, oameni prăfuiți în concepții, neinstruiți și fără audiență printre cei cu care ar trebui să poarte un dialog folositor pentru români. Și totuși, mulți cu o altă alură și un alt statut profesional. În primul rând, orizontul lor intelectual și cultural e total diferit. Au relații și cuvântul lor e ascultat cu tot respectul. Știu să se poarte în societate și să discute interesant cu oricine li se adresează.

Di Sergiu Cefac e invitat să conferențiere la Cambridge, dl Anton Văcișescu se dovedește un causeur admirabil la recepțiile unde este invitat și ne face o propagandă subtilă, dl Tudorel Postolache poate să deschidă orice ușă în Luxemburg, fiind primit pretutindeni ca un oaspete de vază. Intrând în contact cu astfel de personalități, marcante ale diplomatiei noastre, inconjurate deseori de colaboratori destoinici, de o competență evidentă, nu se poate să nu ardezi. Ministerul nostru de externe, care a știut, poate, mai curând decât alte ministere, să-și alcătuiască echipele necesare pentru a contribui la o mai bună cunoaștere și la o afirmare mai accentuată a românilor în lume.

Toate aceste gânduri mi-au venit cu ocazia vizitelor pe care am întreprins-o, de curând, în Kuwait, unde ca ambasador se află dl Doru Costea. Are 40 de ani și e cel mai tânăr ambasador al României. Se adresează arabilor chiar în limba arabă; mai știe la perfecție engleza și franceza; posedă strălucite studii de orientalistă și investighează cu multă inteligență universul original unde își exercită profesia. Este chemat cu plăcere la nivelele cele mai înalte și știe să poarte o vestimentație elegantă. Dacă în toate țările de pe glob am avea oameni ca domnia sa, ne-am plînge, poate, mai puțin, în legătură cu proasta imagine pe care o avem, în lume, nu întotdeauna în mod justificat.

Însă, când îmi aduc aminte, de pildă, ce atașat de presă avem într-o țară europeană de primă însemnătate, un fost, chipurile, gazetar sportiv care, la meciurile de fotbal unde era trimis să scrie cronici, întreba la sfârșit cine cu cine a jucat și rezultatul de pe tabela de marcat, îmi spun că mai avem până la o nouă epocă de glorie a diplomatiei românești.

La Cotroceni, dl BOGDAN HOSSU a spus-o clar:

„Trebuie să vină o nouă echipă guvernamentală!”

— Dle Hossu, cum a fost la Cotroceni?

— La Cotroceni am făcut o informare președintelui țării, referitor la situația cu care se confruntă unitățile în care avem membri de sindicat. În același timp, am solicitat expres ca instituția prezidențială — în baza mandatului dat de Constituție — să adreseze Parlamentului un mesaj în care să facă apel la o analiză urgentă a problemelor cu care se confruntă țara, în special a problemelor legate de programul de guvernare, pentru rezolvarea acestora.

— Nu credeți că aceste discuții au fost inutile, cunoscută fiind poziția președintelui Iliescu față de cabinetul Văcăroiu?

— Noi trebuie să „baleiem” toată aria de posibilități, indiferent dacă presupunem sau nu că vom întâlni o anumită atitudine.

— Vă este teamă de aplicarea Memorandumului cu FMI?

— Memorandumul cu FMI înseamnă niște principii de eficientizare a sistemului economic național. Evident, ei nu discută mecanisme sau puneri în practică. Nu este teamă, pentru că, având și experiența anilor trecuți, constatăm că ritmul în care se propune să se facă aplicarea este foarte dezavantajos.

— Prea lent sau prea rapid?

— Prea lent!

Vrem o reformă accelerată!

— Deci ați prefera un ritm mult mai alert?

— Un ritm mult mai alert în anumite probleme, inclusiv

în probleme de restructurare sau de privatizare. Ne sperie, de asemenea, faptul că printr-o privatizare superficială — avem zeci de exemple — s-au făcut transferuri la niște valori foarte mici ale capitalului social național! Și culmea, este în dezavantajul salariaților, care brusc s-au trezit pe drumuri, pentru că ideea celui care a manevrat în spatele acestor lucruri era o întoarcere radicală a sistemului respectiv.

— Dvs. aveți încredere...

— Nu, nu avem încredere în guvern, dacă asta ați vrut să mă întrebați, am spus-o clar și președintele Iliescu!

— Aveți încredere că guvernul, în actuala lui formă, mai poate deveni pentru dvs un partener serios de dialog?

— Prin ceea ce a făcut de-a lungul anului '93, inclusiv în ultima lună, prin faptul că s-a refuzat în mod sistematic dialogul pe tema revendicărilor, ajungându-se într-o situație de criză, pentru noi această echipă guvernamentală nu prezintă credibilitate! Nu vreau să atac anumite persoane! Cu ele ne-am înțeles, am făcut protocoale, am căzut de acord, dar sistemul, echipa guvernamentală în ansamblul ei, a dovedit incapacitate în a pune în practică ceea ce singură și-a propus! Nu acuz pe nimeni de rea-credință! Mai mult decât atât (decât incapacitatea), în ceea ce-și propune guvernul nu există o motivație reală, exact cum se întâmplă când se folosesc cuvinte doar ca să se umple textul! Nu se folosește un program eşalonat foarte clar!

Asta ne creează suspiciunea și de fapt ne-a creat și nelăcrederea, lucru pentru care am și cerut schimbarea echipei guvernamentale! Orice experiență deficitară asupra economiei naționale adâncește și mai mult criza, are repercusiuni sociale și mai adânc asupra populației! Prin faptul că se fac experimente, prin faptul că nu există un dialog participativ din partea tuturor la încercarea de redresare, că are loc o experiență unilaterală fără o anumită transparență, fără co-participare la ajustarea sistemului, toate acestea duc la adâncirea crizei — criza suportată de fiecare cetățean!

No corelăm din nou cu CNSLR-Frăția și BNS

— Relațiile actuale cu celelalte două confederații sindicale?

— Sperăm că și cei de la BNS își vor rezolva problemele în 24 februarie și vor intra și ei alături de noi! În spirit de solidaritate sindicală generală, am încercat să ne sincronizăm, să ne ajustăm peste programul CNSLR-Frăția, care sperăm că de data aceasta să nu mai dea înapoi, fiind propriul lor program! Ei au grevă generală pe 28 februarie, noi avem grevă generală pe 28 și pe 1 martie.

— Și pe urmă?

— Pe urmă problema este de decizie a Consiliului de coordonare. Dar putem să vă spunem că din ceea ce ne-au semnalat oamenii în 4 februarie,

Fotografia de FLORIN IONIȚĂ

re, disperarea este din ce în ce mai profundă! S-a văzut și prin manifestările de la Grivița! De fapt, în toate structurile societății civile există nemulțumiri față de programul guvernamental! Există o neînțelegere — firească — a acțiunilor guvernamentale contradictorii, și toate acestea solicită schimbarea radicală a acestui program de guvernare! Noi sperăm că cei din parlament vor fi conștienți de acest lucru și că vor face o colitură cât mai radicală, care să poată da o șansă pentru revenirea la o stare normală sau măcar pentru stabilizarea situației!

Di Mircea Coșea are calitățile necesare unui prim-ministru

— Credeți că dl Coșea ar putea realiza un program de guvernare viabil? Cu alte cuvinte, ar fi potrivit pentru postul de premier?

— După părerea noastră,

are calitățile necesare! L-am apreciat și din discuțiile pe care le-am avut acum, dar și de-a lungul anului 1992, când avea alte funcții! Ar putea realiza o schimbare care să se apropie de un optim. Oricum, acțiunile guvernului sunt contradictorii, în sensul că dl Coșea revine cu o anumită nuanță sau o anumită direcție de dezvoltare și în același timp constatăm că guvernul se mișcă după o altă direcție, într-un unghi foarte diferit! De aceea, noi nu atacăm omul, noi atacăm echipa, pentru că chiar dacă echipa are câțiva oameni buni — sau mai mulți — ansamblul nu funcționează! Nu știu de ce, nici nu-mi permit să spun! Dar, analizând bilanțul după 15 luni, ținând cont și de faptul că chiar declarativ guvernul a fost inițial pentru un an, părerea noastră este că și-a cam încheiat etapa respectivă și ar trebui să vină o nouă echipă, mai eficientă și care în același timp să fie mult mai transparentă și mai clară în programul său de guvernare!

MARIAN GHITEANU

În România există 1200 000 de șomeri. Dar câți dintre ei vor să lucreze?

• **Ancheta noastră pune în evidență o situație paradoxală:
foarte multe persoane fără serviciu refuză să muncească
și se mulțumesc cu ajutorul de șomaj**

**„Pentru unii
ajutorul de șomaj
este doar... ciubuc”**

Doamna economist Elena Brejbeanu, șef birou „gestiune locuri de muncă și șomaj, mediere” de la Oficiul Forțelor de Muncă sectorul I:

„Ei nu-și pot permite să refuze locuri de muncă, căci conform legii și-ar pierde dreptul de a primi ajutorul de șomaj. Noi ne facem datoria, li sfătuim să aleagă în funcție de vârstă, sex, profesie, calificare. Să știți că fetele nu au deloc „căutare”. Le dăm 4-5 repartiții și revin cu negații perfect... Justificate din partea patronilor. Mai ajutam șomerii și prin cursuri de recalificare. Altcceva...”

O funcționară (ce a ținut să-și păstreze anonimatul):
„Nu prea sunt caracterizați

SITUAȚIA ȘOMERILOR la data de 07/02/94		Nr. persoane
Numărul total al șomerilor înregistrați:		1 237 264
— bărbați		517 367
— femei		719 897
Aflați în plată la oficiile forței de muncă:		1 136 438
— bărbați		494 360
— femei		642 078
Din cei aflați în plată sunt:		
— muncitori		975 777
— persoane cu studii medii		142 270
— persoane cu studii superioare		18 389
Rata șomajului		10,9%

de dor de muncă. Vedeți că de mulți au refuzat chiar să lectureze oferta de posturi: nu sunt pentru pregătirea mea, sunt bolnav, nu pot, nu știu, nu vreau. Eu sunt convinsă că, pentru mulți, ajutorul de șomaj este doar un ciubuc. Cu siguranță, găsesc ei ceva de lucru, altfel cum s-ar putea explica că, în fie-

care zi, la ora 7,30 este aglomerație excesivă, exclusiv pentru vizarea carnetelor de șomer și rezolvarea problemelor financiare”.

Domnul inginer Ion Cărbăș, director și patron la firma „General Coneco” care se ocupă de construcția unor vile în cartierul Băneasa:

După câteva ore „extenuante”, restul programului îl „completează” cu câteva partide de șepic și de somn

„Avem mari probleme cu muncitorii. Se fură excesiv și, de asemenea, se bea în timpul programului, iar echipa de francezi nu admite să lipsească nici măcar un cul. Încercăm să recrutăm forță de muncă exclusiv din rândul șomerilor, dar cei mai mulți se compromit în prima săptămână. Ciudat, dar, deși se oferă 1 000 lei/oră pentru spălatul geamurilor, nu găsim amatori pentru așa ceva”.

Domnul arhitect Dan Agent, patron:

„Este din ce în ce mai greu să găsești forța de muncă necalificată. Ai nevoie de curieri, de exemplu. Odată, m-am întâlnit cu unul, după șase ore, se plimba pe bulevard și nici gând să-mi rezolve problema. Eu cred că statul încurajează lenea: căci „stimulează” prin salarii bune pe mulți care, practic, stau degeaba opt ore la birou”.

Doză tinere în căutarea unor posturi corespunzătoare. „Ce-ați vrea, pentru început, de „firma” mea?”

Unul din fotografiile (ca el sunt mulți alții) are un unic scop lunar: stampilarea carnetului de șomer. Oferta locurilor de muncă îl lasă rece.

**„Nu concep să
lucrez la particulari.
Ei plătesc prost”**

Mariana Antonescu, 26 ani, a fost tehniciană la un institut de proiectări:
„Nu sunt chiar așa de disperată. În plus, nici nu con-

cep să lucrez la particulari pentru că plătesc prost. Caut un post corespunzător pregătirii mele, la orice întreprindere de stat”.
Vasile Ștefan, 24 ani, căsătorit, un copil, profesia: mecanic-auto:
„De ce vă mirați că un mecanic-auto a rămas fără serviciu. Eu sunt pretențios, nu

mă bag slugă pentru 60 000-70 000 lei”.
Ștefana Abrincă, 19 ani, muncitoare necalificată:
„Am terminat liceul, nu am apucat să lucrez nicăieri. Nu, am încercat, căci am auzit că patronii, dacă te văd tânără și drăgută, îți pretind să te culci cu ei”.
Trăian Stan, 19 ani, muncitor necalificat:

„Nu zic de mine, că amândoi părinții mei lucrează și își pot permite să mă întrețină. Am auzit că sunt unii șomeri, nu dau nume, care trăiesc bine mersi „făcând Turcia”.

Liliana Stanciu, 23 ani, absolventă de liceu:
„Nu pot accepta postul de vânzătoare ambulanță pentru că nu mă pricep și mi-e frică de hoți”.

Dorel G., 25 ani, necalificat:

„Degeaba îmi arătați cele 160 posturi de muncitor necalificat. Eu la R.A.T.B. nu vreau să lucrez. Altcceva? Încă nu s-a ivit ceva să-mi convină. Aștept, de ce nu?”.

**„Nu mă interesează
nici un post.
Mă ajută rudele”**

Claudia Popescu, 23 ani, absolventă de liceu:
„Ce tot insistați. Nu mă interesează nici un post. Mă descurc, mă ajută rudele”.
Ani Slăvescu, 35 ani, ingineră:
„Mă gândesc că pot trăi liniștită din salariul sotului meu. N-avem copii. Recalificarea pentru mine înseamnă să dau examen de admitere la o altă facultate, de exemplu: ASE sau Drept”.

A.N., 45 ani, matematiciană:
„Am lucrat la un oficiu de calcul. Când au adus calculatoarele astea, PC-urile, au „descoperit” că nu mai ai nevoie de matematicieni. Nu, nu m-am gândit să studiez „bursa de soft-ist” din „Ro-

mânia Liberă”. Am alte probleme: o fată studentă și sunt bolnavă grav”.

Ada Grigoraș, peste 30 ani, inginer agronom:

„Văd că ni se oferă posturi în construcții. Nici nu pot concepe așa ceva. Starea sănătății mele îmi... permite să desfășor doar o muncă de birou”.

**„Nu mi s-a oferit
nimic de muncă”**

Pavel Liliana, 25 ani, mecanic:

„Nu mi s-a oferit nimic de muncă. Am avut numai promisiuni... Ca vânzătoare? În nici un caz! Nu am experiență”.

Nicolae Ion, 53 ani, fost strungar:

„Am carnet de șofer profesionist categoria C (camioane-transport). Am muncit la un particular, nu-mi amintesc numele lui, n-aveam săptămână, n-aveam duminică, îi aduceam un milion de lei beneficiu lunar, și el mă plătea cu numai 50 000 lei. Afurisit de hoț!”.

Felicia Naumescu, 30 ani, inginer mecanic:

„Sunt dispusă să aștept până când industria românească va reinvia. Nu, nu mă tem că mă voi descalifica. De ce? Secret!”

Gheorghe Păslaru, 42 ani, lochist:

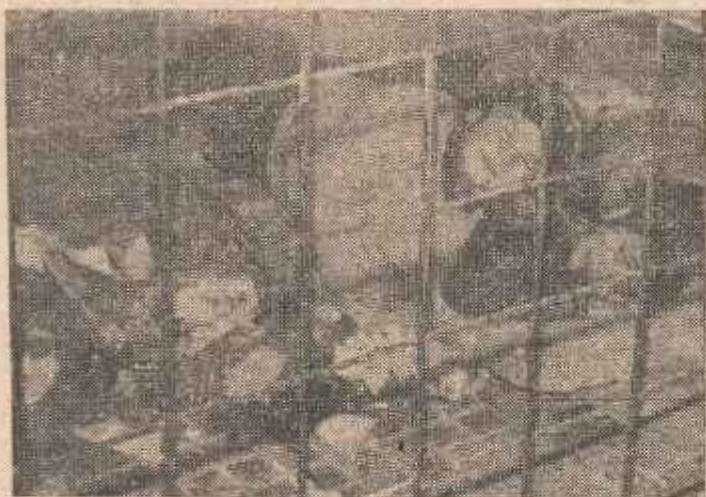
„Nu prea mă trage inima să lucrez pe șantiere de construcții. Acolo e adunătură de lichele. Dacă beau? De ce? Miroș? Nu beau în timpul serviciului și acum n-am de lucru”.

BRINDUȘA NICOLAE

O palmă pentru toată lumea!

COPILII STRĂZII – OBIECTIVE... TURISTICE

A vorbi despre copiii străzii pare deja desuet. Nu am face-o dacă nu am fi avut ocazia să-i însoțim pe Demetria Kalodimos și pe Patrick Slattery, de la postul de televiziune WSMV din Nashville, și să ne dăm astfel seama că, pentru străini, copiii străzii reprezintă un element de exotism ce ajunge chiar un fel de... obiectiv turistic!

„Dormitorul” din stația Universității

„Fiecare-i pentru el, fiecare-i șeful lui”

În stația de metrou Universității, copiii s-au strâns în număr mare (aproximativ 40) și cu câțiva am stat de vorbă. Astfel am aflat:

Marius nu își cunoaște tatăl, iar mama lui a plecat cu un arab în Germania. Are vântul pe față, pentru că l-au bătut rockerii, care „se dau mari și se cred neînvinși”. Întrebându-l dacă nu a un lider, ne-a spus prima

lor regulă: „Fiecare-i pentru el, fiecare-i șeful lui”.

Jamaica Jamail are 15 ani, este din județul Vâlcea și de la 7 ani stă pe stradă. Deviza lui: „Mai bine eș, decât să fur”.

Aurelia nu are mamă. Ne-a spus că a fost de mai multe ori la Poliție și că poliștii „Ne cunoaște pe toți. Nu ne bate. Ne dă să mâncăm. Ne-nvăță de bine, dar noi facem ca noi, nu ca ei”. Ceilalți au adăugat: „Majoritatea poliștilor nu sunt așa răi. Ne mai bat când suntem drogați. Bani nu ne

cer. Depinde cât vrem noi să le dăm (sic!). N-au de ce să ne țină la Poliție, fiindcă-și strică și ei noaptea”.

„Facem prestații sexuale”. „Păi, tariful îl negociem!”

Bruse, au reacționat cu toții la apropierea de grup a unui alt copil: „Vedeți? A fugit de-acasă, are tot ce vrea”. Este vorba de Bobo din Hunedoara, care este de două săptămâni în București și în nici un caz nu vrea să se întoarcă acasă. Mirajul străzii e mare.

Copiii se știu bine între ei. Fiecare are „stați preferate” și o „stație de domiciliu”. Marea majoritate s-au drogat cu aurolac. Unii s-au lăsat, alții nu. În lipsa aurolacului, folosesc bronz galben și „adeziv de lipit Adela”.

Deși sunt în general foarte gălăgioși și vorbăreți, cu greu poți afla despre practiciile sexuale la care se dedau, dar confirmă existența lor; nici în privința tarifului nu s-au înțeles — unul spuneau 5.000 de lei, alții chiar 100 dolari pe oră.

Știu să-l primească pe străini. Nu se ferește să-și arate locul unde dorm, să-și cânte cântecele, să vorbească despre ei, despre cât de puține haine au... Am fost foarte mirați să constatăm că o parte vorbesc limba engleză, câțiva chiar fluent!

Demetria Kalodimos și Patrick Slattery, împreună cu copiii de la stația Universității

Tocmai își luase „aurolacul de seară”

În Gara de Nord am fost asaltați de câteva zeci de copii, care tocmai își luaseră „aurolacul de seară”. Ne-a fost aproape imposibil să vorbim cu ei, pentru că erau extrem de agitați, chiar violenți. Unul dintre copii ne-a spus cum se simțea când era drogat: „Atuncea, eu îmi pierd memoria, îmi pierd mințile. Eu nu mai judec că

orice om normal. Sunt complet nebun”.

Când filmările aproape se terminaseră, și-au schimbat comportamentul. Au început să ceară cele mai curioase lucruri. Jamail s-a ținut scări de americani. Vola cu tot dinadinsul să plece cu el în America: „Ia-mă și pe mine! Fac orice vrei. Am și pașaport!”. Aflând că e complicat, că e vorba de mulți bani pentru biletul de avion și de viză pe pașaport, a devenit mai practic: „Vreau și eu un dolar. N-am văzut niciodată. Dă-mi și mie un dolar...”. Acest refren a durat peste 20 de minute și până la urmă a primit banii.

I-am întrebat pe cel doi dacă România li se pare o țară sălbatică. Patrick ne-a răspuns: „Deloc! România e o țară care crește. Românii sunt atât de generoși și îndatoritori, deși posibilitățile materiale ale multora sunt foarte mici. România vrea să devină o țară liberă și pentru asta trebuie să plătească”.

Înutil să întreb de ce să plătească. Înutil să mai întreb de ce să plătească; pentru că aveam răspunsul sub ochi: cu ființe omenesti; cu cele mai nevinovate ființe omenesti...

Jamaica Jamail și Marius în drum spre Gara de Nord

LUCI ȘTEFANOVICI ■

Psihiatria — armă de tortură în mâna Securității

A FOST RIDICAT DE LA UȘA „CABINETULUI 2” DIN C.N.S.T.

Di Ion Județ este inginer și domiciliază în București.

„A fost internat la Spitalul „Dr. Gh. Marinescu” — secția Bălăceanca — în noiembrie 1972 pentru „crima” de a fi adresat memoriul Comitetului Central. Internarea a fost dispusă de către Procuratura Militară. Ca inginer la Uzinele „Republica”, di Ion Județ s-a implicat în depășirea unor tehnologii învechite propunând o serie de reforme concrete precum și două invenții pe care a reușit să le omologheze. În plus a propus și soluții pentru renunțarea la burocratia tipică atât de păguboasă. Oricum di Ion Județ „întraa în colimatorul” Securității cu doi ani înainte când, dovadă inițiativă și pricepere,

s-a opus, tot prin memoriul adresat „sus”, cooperativizării zonelor de munte și proiectului de sistematizare a Dunării. În acele memorii propunea proiecte concrete, mult mai economice dar, în același timp, arăta efectele dezastruoase ale politicii partidului în problemele sus-amintite. Când „organele” nu au mai putut suporta... atâta competență, l-au invitat pe „împreună” la CNST — cabinetul 2 — să discute, să analizeze... La ușă îl așteptau doi securiști care l-au ridicat cu forța și l-au internat la Bălăceanca. Patru comisii au expertizat cazul Județ și nici una dintre ele nu a considerat necesară încadrarea în decretul pentru internare obligatorie și tratament. Cu toate acestea,

timp de două luni este „izolat” la Bălăceanca.

La externare, este pus să semneze un angajament prin care se obliga „să nu mai deranjeze organele superioare”. Soșel sala 1 se sugerează să divorțeze căci sus-numitul este „periculos”. Permanent a fost supravegheat de către Securitate. La Uzinele „Republica” află că a fost transferat, în interesul serviciului, la Uzinele de Tevi-Sudate. Acolo, cu ocazia vizitei „tovarășului”, în 87, a fost izolat, păzit bine până când a trecut „cortegiul”.

După Revoluție, reexpertizarea complexă decide că ing. Ion Județ nu prezintă tulburări psihice.

A consimțit
BRINDUȘA NICOLAE ■

La Buzău, conflict între Patriarhie și Liceul Pedagogic Ecumenic

Cu doi ani în urmă, la Buzău, a luat ființă primul Seminar Teologic particular. Încă de la început Episcopul Epifanie Norocel s-a opus acestui proiect astfel că seminarul a trebuit să-și schimbe denumirea în Liceul Pedagogic Ecumenic, iar elevii care învață acolo nu mai les preoți, ci învățători și au dreptul să predea Istoria Religioasă.

Chiar în aceste condiții, Episcopia Buzăului a conti-

nuat să lovească în liceu. Părintele Năstase Radu — directorul liceului — ne-a spus că în mai toate parohiile s-a făcut propagandă în defavoarea instituției de învățământ particular pe care o conduce. Cu toate acestea liceul are 180 de elevi, în ciuda taxei de școlarizare destul de mari (100.000 de lei).

DRAGOȘ CIBIN ■

ERATĂ

Dintr-o regretabilă eroare, în articolul „Grupul Alcoolicilor Anonimi” din nr. 7, a apărut că AA din Timișoara nu au obținut rezultate strălucite. Facem cuvenita rectificare și anunțăm că, dimpotrivă, cele trei grupuri AA funcționează perfect și rezultatele sunt excelente.

Redacția

Berea Chitila nu va avea concurență în România

• **Interviu cu domnul Lucian Ioanica — Director general
al societății Bere Băuturi Chitila S.A.**

— Domnule director, cum a apărut
ideea construcției unei noi fabrici de
bere în țară?

— România este o țară cu suficien-
te materii prime și o agricultură bo-
gată, ceea ce impunea investiții în in-
dustria alimentară pentru o diversifi-
care și creștere a calității produselor.
Astfel că, proiectul realizării unei as-
fel de fabrici nu numai că era o idee
bună, dar reprezenta chiar o necesi-
tate. Totuși, când s-a ivit oportunita-
tea punerii în practică a proiectului
sprijinul promis nu s-a concretizat.
Eu am fost unul din cei care au crezut
cu adevărat în ceea ce făcusem, aproape
că am finalizat.

— În ce stadiu vă aflați cu lucră-
rile?

— Față de proiectul inițial, plat-

forma Chitila are acum o desfășurare
mult mai vastă. Pe lângă Fabrica de
malt și Fabrica de bere, există o Fa-
brica de răcoritoare, una de băuturi
alcoolice, o Fabrică de capsule și de
ambalaje și toate dotările necesare.

— Cititorii noștri ar dori să afle
câteva detalii despre berea pe care o
veți produce.

— Având în vedere doi factori im-
portanți care își pun amprenta asupra
produsului final, și anume materia
primă (apa folosită este de cea mai
bună calitate) și utilajele folosite în
procesul de fabricație sunt conștienți că
Fabrica Chitila va produce o bere cel
puțin de aceeași calitate cu berea im-
portată. Datorită colaborării cu part-
neri germani cu tradiție în domeniu,
am introdus o tehnologie de ultimă

oră ce folosește sistemul de control
prin așa-zisul spion, care respinge
sticlele cu dimensiuni anormale, cu
defecte sau depuneri.

Pentru populație e important de sub-
liniat că distribuția berii vârsate de
pe platforma Chitila va aduce garan-
ția acesteia, datorită sistemelor spe-
ciale de închidere și deschidere ale
butoaielor care nu permit falsificarea
conținutului.

Referitor la prețul de vânzare, având
în vedere productivitatea foarte ridi-
cată și consumurile energetice mici
condiționate de tehnologiile moderne,

acesta va fi probabil mai scăzut decât
cel al produselor similare de pe piață.

— În final v-aș întreba dacă sunteți
mulțumit.

— Lucrând de peste 30 de ani în
acest sector, din punct de vedere pro-
fesional am o satisfacție. Mulțumit
voi fi atunci când toți consumatorii de
bere din țară și străinătate ne vor
aprecia produsele. Și dați-mi voie să
cred că, începând cu ultimul trimestru
al anului '94, când ne vom lansa pe
piață, nu vom avea concurență în
România.

MARIUS ONOFREI ■

În Franța

Arta încolțește pe tarlale

• **Exceptate de la însămânțări, pentru refacerea
fertilității solului, ele sunt transformate de pictori
în ample „compoziții agricole”**

De la o întinsă suprafață de teren,
năpădită de buruieni și până la o lu-
rare picturală de aceeași dimensiuni,
plămădită sub cerul liber, efemeră dar
vie, nu este o cale lungă. Acest lucru l-a
dovedit un tânăr pictor francez,
Jean-Paul Ganem, care a realizat două
„compoziții agricole” pe două parcele
a câte 10 hectare fiecare. Semănate,
după schițe prealabile, cu grâu și rapi-
ță, acestea au „dezvăluit”, după germi-
nare, în nuanțe de verde crud, prima:
silueta unui zgârie-nori, a doua: o
imensă bară-cod, familiar însemn de
pe ambalajele multor produse, simbol
al unei societăți informatizate. Proprie-
tarii terenurilor au fost „despăgubiți”
de către Ministerul Francez al Cultu-
rului, primăriile locale, Creditul Agricol
și grupul Rhône-Poulenc, acestea finan-
țând neobșnuitele arături.

„Îmbinarea cu arta ar putea conferi
agriculturii o imagine mai puțin pro-
ductivistă, ar împinge în față cauza a-

gricolă, legată de prețuri și protecția
mediului” — este punctul de vedere al
fermierilor care au găzduit aceste în-
cerări coloristice. Tot printre ei se
vorbea că „la începutul colaborării, pic-
torul, neștiind mare lucru despre agri-
cultură, ne propunea desene foarte
complicate, cu multe zig-zag-uri și
raze de racordare. Tehnic, orice este
posibil, limitele venind de la costurile
orare ale utilajelor agricole”.

Asociația culturală Uzinele de artă
efemeră și-a propus pentru 1994 reali-
zarea unor proiecte foarte ambițioase,
printre care o salbă de 10 „compoziții”
de acest tip, însumând 100 de hectare,
care să constituie și un mic circuit
turistic, cu popasuri la fiecare fermă-
han. Extinzând și în alte țări această
cosmetică, asociația speră că „bătrâ-
na Europă” va fi mai frumoasă.

CALIN MURCUȘANU ■

România — despre CNE CERNAVODĂ în The Nuclear Business Review

• **CNE CERNAVODĂ a obținut note mari la revizia
internățională**

O Echipă de Revizie de Securitate
înainte de punerea în funcțiune de la
AIEA a încheiat un raport pozitiv pri-
vind progresul făcut de CNE Cerna-
vodă, din România.

Echipa Internațională a notat că
față de începutul acestei misiuni. În
1991, există un progres semnificativ
atât în construcția centralei cât și în
îmbunătățirea performanței perso-
nului.

Misiunea a observat, în principal,
echipa de conducere formată din spe-
cialiști cu înaltă calificare de la fur-
nizori — AECL — ANSALDO — pre-
cum și de modul de adoptare a prac-
ticilor internaționale de către perso-
nului român.

Misiunea a salutat adoptarea pro-
gramului de instruire intensivă a ope-
ratorilor pentru personalul de la CNE
CERNAVODĂ la Centrale Point Le-
preau (New Brunswick), precum și
planurile de la centrul de pregătire și
simulatorul pentru camera de coman-
dă de pe amplasament.

În prezent, 68 angajați ai centralei

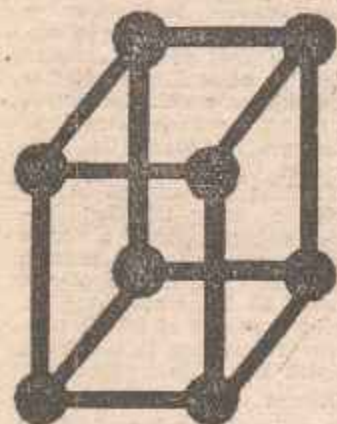
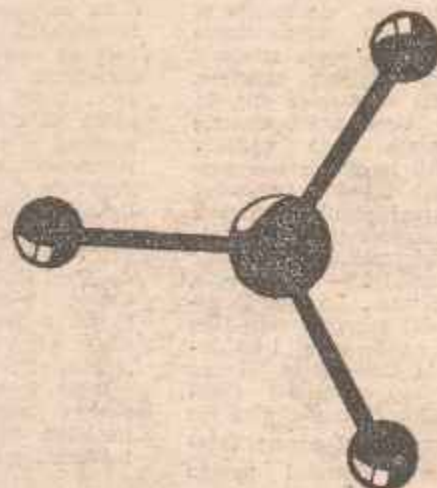
Ontario Hydro (și familiile lor) se află
în România, lucrând în baza unui
contract la AECL — ANSALDO.

Unitatea 1 a centralei este acum
gata în proporție de 84 la sută, con-
form celor declarate de Rick Vyrostko
de la Ontario Hydro International.

Graficul specifică racordarea la sis-
temul național, în decembrie 1994.

După acordarea licenței, aproxima-
tiv 32 de angajați de la Consortium
vor rămâne pe amplasament încă 18
luni pentru a opera prima din cele 5
unități ale centralei — primul an-
gajament de acest fel luat de AECL.

Negocierile pentru finalizarea celei
de-a doua unități sunt în curs de des-
fășurare, informează dl Rick Vy-
rostko. Inițial, centrala de la Cerna-
vodă a fost planificată să aibă 5 uni-
tăți. Deși execuția a început la toate
cele 5 unități, atenția principală se in-
dreaptă în momentul de față asupra
unității 1 și asupra începerii produ-
cerii de energie electrică de natură
nucleară, pentru această țară care re-
simte o acută lipsă de energie electrică.

Seminar Iugoslavia — România

Oamenii de afaceri români și iugoslavi așteaptă zile mai bune

Având ca organizator Camera de Comerț și Industrie Mehedinți, la hotelul Parc din Drobeta Turnu-Severin, s-a desfășurat, în perioada 10-11 februarie, un seminar ce și-a propus, prin tematică, modelarea viitorului:

În deschiderea lucrărilor seminarului, prefectul de Mehedinți, domnul Constantin Sărbulescu, prezentând celor peste 60 oameni de afaceri din noua Iugoslavia oportunitățile zonei, a menționat impactul embargoului asu-

România fiind, în acel moment, al doilea partener este al Iugoslaviei, după CSI.

„Economile noi Iugoslavii și României au devenit în momentul de față, mai mult ca oricând, complementare

lent prilej pentru informarea participanților despre legislația în vigoare din cele două țări (în domeniul schimburilor economice, investițiilor, fiscalității, condițiilor și taxelor vamale) ca și despre restricțiile rezultate în urma embargoului instituit de ONU asupra Iugoslaviei.

În acest cadru informativ oaspeții iugoslavi, împreună cu cei peste 150 oameni de afaceri români (reprezentând agenți economici cu capital de stat sau privat din aproape toate zonele țării) au purtat discuții în cadrul celor 4 secțiuni de lucru: 2 pentru cooperarea tehnologică, industrie și agricultură; servicii și turism; construcții și materiale de construcții.

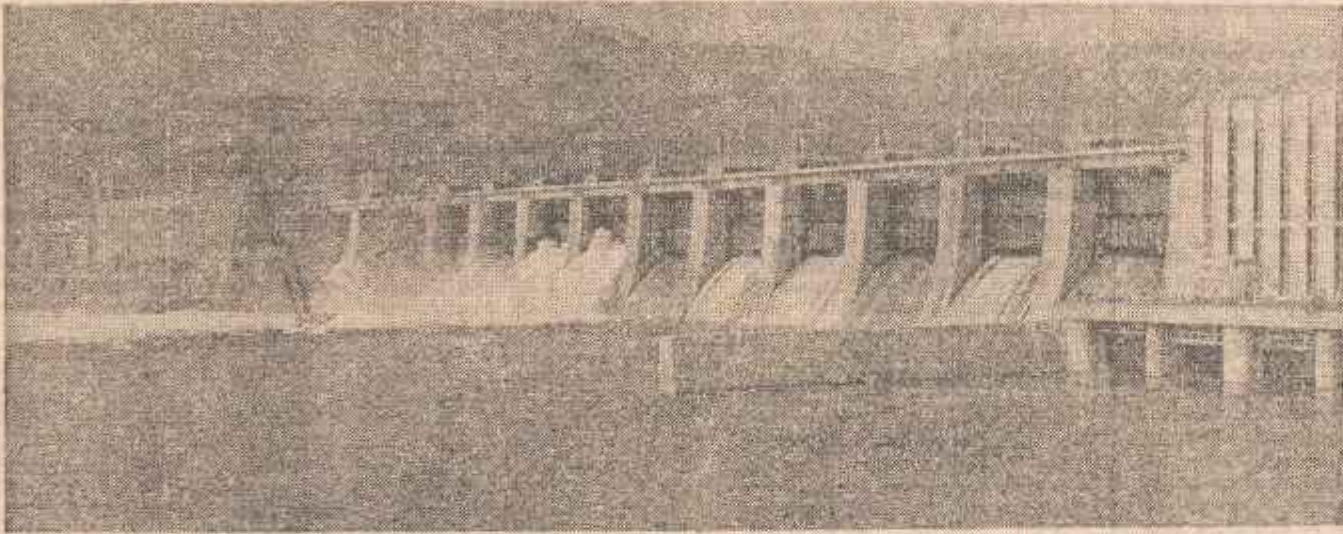
Cum era de așteptat, discuțiile au relevat o paletă extensivă de diversificată de posibilități de colaborare (de la schimburi directe până la cooperări pe terțe piețe) în condițiile ridicării embargoului. Această perioadă neagră pentru schimburile româno-iugoslave, ce i-a forțat pe oamenii de afaceri să adopte o poziție de așteptare, a dus la acumularea unui impresionant portofoliu de posibile afaceri care, în mod sigur — declară domnul Popescu Emil, directorul Registrului Comerțului din Mehedinți — va „încălzi” cifrele de afaceri.

Este și motivul pentru care tânăru și dinamicul prefect de Mehedinți se implică în accelerarea procesului înființării zonelor libere Turnu Severin și Porțile de Fier II, deschiderii de noi puncte de trecere a frontierei și modernizării celor existente, în scopul modelării infrastructurii necesare acestui așteptat boom economic.

Pentru ca baza de date rezultată în urma lucrărilor seminarului să poată fi în orice moment operativă, domnul Aurel Grădin, președintele CCI Mehedinți și-a propus să se ocupe de actualizarea informațiilor acumulate pe care, remarcând absența de la seminar a reprezentanților CCI a României, se oferă să le disponibilizeze CCI teritoriale interesate.

Să așteptăm deci „zile mai bune”. Promise există.

FLORIN PETRIA II

Cu ocazia seminarului organizat de Camera de Comerț și Industrie Mehedinți, s-a efectuat o vizită la Hidrocentrala Porțile de Fier I

„Pregătirea reluării relațiilor economice româno-iugoslave după ridicarea embargoului”.

Dacă la prima vedere, prin nivelul organizării și locul desfășurării, seminarul părea de importanță locală, participarea celor două delegații, cantitativă și calitativă, ca și nivelul contactelor au demonstrat contrariul.

pra economiei românești și, în mod deosebit, asupra județului. „Acest embargo îndreptat împotriva vieții”, declară participanților domnul Velko Kovacevici, secretar al ambasadei Iugoslaviei la București — „a stopat schimburile economice româno-iugoslave care s-au ridicat, la nivelul anului 1992, la peste 400 milioane dolari,

— sublinia domnul Dușan Konstantinović, secretarul Camerei de Comerț și Industrie a Serbiei — existând posibilități ca valoarea schimburilor economice, după ridicarea embargoului, să depășească 2 miliarde dolari anual”.

Seminarul, excelent organizat și condus de președintele CCI Mehedinți, domnul Aurel Grădin, a fost un exce-

Un serial care se va sfârși în data de 4 mai 1994

Spiritul reușitei — experiența Bouygues

2. Protecția, securitatea și igiena muncii

Pentru a atinge obiectivul său „accidente=zero”, unul din punctele sensibile ale vieții de șantier, Bouygues a ridicat ștacheta cât mai mult posibil, în primul rând în ceea ce privește schimbarea unor vechi mentalități și obiceiuri, creșterea conștiinței la toate nivelele. În fapt, s-au întreprins trei serii de acțiuni:

a) Organizarea securității la nivelul grupului.

Crearea unor birouri specializate la nivelul filialelor.

Realizarea unor corespondențe între diferite șantiere.

b) Creșterea responsabilității șefilor, investiți cu puteri depline asupra șantierului sau zonei respective, lucru care le-a conferit autoritate, competență și mijloace.

c) Campanii anuale asupra securității muncii cu teme precise. Spre exemplu, primele trei campanii au fost consacrate „accidentelor mâinilor”. Au fost montate panouri la intrarea în fiecare șantier în scopul informării, sensibilizării și, în final, „formării” lucrătorului într-un spirit prevăzător.

Reacția nu a fost foarte promptă, dar astăzi rezultatele sunt încurajatoare: frecvența cea mai mare a accidentelor de muncă din oricare dintre filiale este inferioară mediei naționale pe branșă.

Cercuri ale calității

Element major al politicii duse de Bouygues, de largă participare și concentrare, cercurile calității au cunoscut un mare succes și înflorire. Lansate în 1983, după confruntarea cu noile reglementări din Franța privind aplicarea unor drepturi de negociere salarială, cercurile de calitate atrag din ce în ce mai mulți membri. În

1985, în sala de conferințe a Creditului Agricol, din Saint-Quentin-en-Yvelines, are loc primul Congres național al Cercurilor de calitate ale grupului Bouygues, unde s-au întâlnit 500 de directori, ingineri, cadre cu funcții, maistri, alți delegați. Discursurile despre managementul participativ, mijloacele audiovizuale, prezentarea de către vorbitori a succesorilor avuți, toate au creat o atmosferă entuziasmată, emoționantă. Portughezii, spaniolii, tunisienii, marocanii sau francezii și-au exprimat, la tribuna conferințelor, într-un fel deosebit de autentic, propriile experiențe privind cercurile de calitate. Nimeni nu s-a mai putut îndoi de binefacerile acestora. În 1986, alte șantiere au din nou ocazia de a-și etala competențele, capacitățile, de a folosi cercurile de calitate drept un mijloc de progres, în ceea ce privește noile tehnologii, optimizări în organizare și securitatea muncii. Cu toate că au fost decernate premii și medalii, nu a existat nici un învins. Spiritul de echipă, de întreprindere invinsese. Se găsea o nouă formă de comunicare între diversele trepte ierarhice prin cercurile de calitate. De acestea va trebui să țină seama, orice bun conducător introducându-le în propria concepție de management.

Bouygues este pe calea unei calități totale și datorită menținerii și ameliorării consensului social. Grupul Bouygues este constituit din bărbați și femei care au atuturi ferme, în a se „bate” pentru dezvoltarea sa. Această comunitate, care reprezintă cheia de boltă a organizației, înseamnă talent și artă în construcții, iar acestea trebuie aparate.

În numărul următor, partea a II-a: „A paria pe reușită”

Traducere de
CALIN MURCUȘANU II

Societatea comercială
RADU S.R.L.

str. Vasile Alecsandri, nr. 2A, SUCEAVA
tel: 0987/22975; fax: 0987/27991

- importă autoturisme noi sau puțin rulate din Germania și Italia
- comercializează autoturisme MERCEDES, VOLKSWAGEN, AUDI, RENAULT și FIAT
- procură și livrează la cerere, în termen de 15 zile de la lansarea comenzii, piese de schimb pentru toate modelele de autoturisme importate
- livrează din stoc bare de protecție (față/spate) pentru orice tip de mașină

- execută pe aparatură specială - tip KISS (import Franța) orice model de cheie (yale, auto și pentru broaște model clasic)

COMANDA SE EXECUTĂ ÎNTR-UN MINUT !

- comercializează prin magazinele proprii produse agro-alimentare
- livrează en gros celor interesați șampon și detergenți import Italia (A.C. 0%), precum și țigarete BASTOS (A.C.0%)

**ADRESAȚI-VĂ CU ÎNCREDERE
S.C. RADU S.R.L. !**

Duel cu boabe de mazăre?

Deși, ne aflăm în plină iarnă (în zona conflictului bosniac e iarnă, în toată puterea cuvântului), noaptea de 20 spre 21 februarie a fost o noapte fierbinte, în care aproape că nu s-a dormit. Cel puțin, forurile internaționale, în frunte cu Consiliul de Securitate, și facțorii politici cei mai importanți au vegheat și au negociat. Rezultatul cel mai de seamă este că nu s-a recurs la bombardamente, dar incertitudinea persistă și se pare că zilele de luni și marți vor fi hotărâtoare. În orice caz, coarda a fost întinsă mult mai tare decât îndeobște se aștepta lumea. Când, joia trecută, Rusia s-a oferit să participe cu trupe în cadrul O.N.U. iar sârbii bosniaci au acceptat, pe această bază, să-și retragă armamentul greu, ori să-l pună sub controlul O.N.U., s-a crezut că, de fapt, bomba ultimatumului a fost dezamorsată. Boris Elțin, s-a grăbit să declare că „Inițiativa rusă a rezolvat problemele, iar amenințările N.A.T.O. sunt acum fără obiect”, în timp ce Radovan Karadžić, n-a ezitat să spună: „Cred că războiul s-a terminat, în sfârșit, la Sarajevo”. Dar împrejurarea că sârbii bosniaci nu și-au retras tot armamentul, întrucât condițiile meteo nefavorabile, a făcut ca noaptea de 20 spre 21 februarie să fie așteptată cu multă îngrijorare, mulți mergând până acolo, încât să afirme că în această noapte putea începe al treilea război mondial. S-ar fi putut oare, întâmpla așa ceva? Fără îndoială că nu.

Cei ce se tem de o catastrofă, uită că teatrul de război bosniac se găsește în parohia musulmănească. Când cu războiul din Golf, Irakul a putut fi bombardat tocmai pentru că rușii înșipă, au fost pentru represalii. Dar acum, Moscova se opune categoric. Iată de ce, este de presupus că occidentalii, în frunte cu Statele Unite, au urmărit prin ultimatumul dat, să obțină maximum de avantaje doar ca urmare a amenințării, dar că n-au avut nici o secundă intenția de a-și pune amenințarea în practică.

Ce-a urmărit N.A.T.O. — și în primul rând ce-au urmărit Statele Unite — prin ultimatumul adresat sârbilor bosniaci? Mai întâi, să dea impresia ieșirii din inerție, să arate că s-a făcut ceva, mai ales după masacrul din capitala bosniacă. Masacrul a fost, de fapt, doar punctul de plecare, pretextul, și nu cauza mersurilor adoptate, după cum rezultă foarte clar și din împrejurarea că nici măcar nu s-a mai așteptat să se determine cine este vinovatul. În al doilea rând, a fost un fel al americanilor de a-și arăta mușchii, să vadă toată lumea că ei sunt fruntea. Pe urmă, a fost vorba de a-i pune pe ruși la încercare, să-i testeze, să vadă cum reacționează, mai ales după ce prestațiile extravagante ale lui Jirinovski l-au obligat pe Elțin să ia atitudine în chestiunea redobândirii de către Rusia, a statutului de superputere. Iar dacă operațiunea mai și reușește, iar sârbii bosniaci își retrag complet armamentul greu, America se așteaptă să binemerite de la musulmanimea de pe întregul mapamond.

Însă, nu este exclusă nici o înțelegere, mai mult sau mai puțin ocultă, între cei doi giganți. În perioada interbelică, era destul de răspândită printre tinerii din proleptodă noastră, moda duelului cu pistole în care în loc de alice se puneau boabe de mazăre. Boabele sburau doar la câțiva pași, zero pericol, dar onorarea duelgilor se considera într-un totuș satisfăcută. În cazul ultimatumului dat de N.A.T.O., este posibil ca după ce omenirea a fost ținută până în ultima clipă cu sufletul la gură, după a încordare teribilă, după ce rușii și americanii s-au prefăcut că sunt gata să se omoare unul pe altul, trăgând cu sărg din pistoalele cu boabe de mazăre, Moscova și Washingtonul să cadă la învololă și fiecare să se prezinte pe sine drept salvatorul păcii în lume.

Asta despre ultimatum. În ceea ce privește conflictul bosniac în ansamblu, miza lui este mult mai serioasă decât bătălia pentru teritoriul între cele trei comunități. În joc, este apariția unui stat musulman puternic în Europa. Vor accepta europenii așa ceva? Statele Unite susțin crearea unui astfel de stat, și sub președerea țărilor islamice de pretutindeni, să le dea satisfacție și să se pună bine cu ele, dar mai ales pentru a impune cu zel un cui al lui Pepelea în Balcani, pentru a așeza în grădina balcanică un măr al discordiei, mare cât un bostan. De înțelegerea faptului că modificarea configurației geopolitice, dănd de multe secole, a Europei, nu este în avantajul continentului nostru va depinde sfârșitul războiului din Bosnia. Pentru că în cazul când povestea cu ultimatumul se încheie cu bine, adică fără violență și vărsare de sânge, nu înseamnă că prin aceasta se ajunge automat la pacea generală în zonă. Se va ajunge acolo numai dacă viitorul stat bosniac va fi astfel croit încât să joace un rol politic modest. Altminteri, omenirea va intra în mileniul următor, cu piatra de moară bosniacă de gât.

ION D. GOIA

BOSNIA, 1994 — urmează mileniul... zero?

Porțile războiului s-au deschis larg

● **Elțin: „Unii vor rezolvarea problemei fără participarea Rusiei. Nu vom permite acest lucru.”**

Idealul unui ziar ar fi să se compună în zorii zilei în care apare pe piață. Cum un ziar nu este o „transmisie în direct”, planeta Gutenberg rămâne în urma planetei video. Despre săptămânale nu mai vorbim. Distanța are, însă, adesea, o voluptate a ei, resurse specifice, o anumită „condescendență” față de detaliu și o aplicare mai strictă pe orizontul larg. Predau, așadar, redacției acest comentariu înaintea ca ziua fatidică a ultimatumului NATO să se fi consumat.

În clipele în care scriu aceste rânduri, ambele variante — pace sau război — stau pe masa lumii. Președintele Tudjman, aflat la București, își încheie o vizită așezată sub semnul discreției. Problema bosniacă a fost, desigur, abordată cu omologul său român, dar analiza celor doi șefi de stat asupra conflictului rămâne în ceață. În acest timp, în Senatul României senatorul Gheorghe Dumitrescu ține un fulminant discurs, așezându-l de petardele sale tradiționale, din care rezultă că ONU ar... închiria Alianța Nord-Atlantică pentru a crea o breșă într-o Rusie în conflict! Cu excepția FDSR, care, prin glasul domnului Adrian Năstase, a atins apogeul evazivității, celelalte partide păstrează o tăcere „densă” în legătură cu potențialul exploziv al „problemei”. Între timp, Belgradul a făcut pași hotărâți spre agravarea psihologică a crizei: „Un popor pus pe ne-drept la xidul catastrofel are dreptul la autoapărare dacă musulmanii primesc ajutor de la Turcia și alte țări islamice”. Cu alte cuvinte, mila Iugoslaviei va sări, fără menajamente, în sprijinul sârbilor bosniaci dacă NATO riscă să intre în forță la Sa-

rajevo. Între timp, șeful diplomației elene s-a deplasat la Belgrad, introducând în ecuația bosniacă ingredientul ortodox de care Milošević, oricât ar fi de comunist, știe să se folosească. Un asemenea demers a fost bine primit la Moscova, care, odată cu ieșirea lui Elțin din grila diplomatică (gripă ce l-a permis blocarea „telefonului roșu” timp de 48 de ore), a început să emită mesaje de avertisment. La întâlnirea cu John Major, aflat în vizită oficială la Kremlin, Elțin a precizat simptomatice: „Unii vor să rezolve problema bosniacă fără participarea Rusiei. Nu vom permite acest lucru. Rusia va participa activ la negocieri, pentru a pune capăt pe cale pașnică războiului din Bosnia”. În același spirit s-a pronunțat și ministrul rus al apărării, Pavel Graciov, care a echivalat intenția NATO cu vietnamizarea sau afganistanizarea Balcanilor. De Jirinovski nu mai vorbim: el a anunțat că trupe de voluntari „excelent antrenate și înarmate” sunt gata să plece în pas voios pentru a lupta umăr la umăr cu combatanții sârbi. De partea cealaltă a lumii, musulmanii se îndreaptă și ei spre temperatura de fierbe-

re: din Indonezia până în Teheran și, mai departe, în tot universul islamic se aud voci din care rezultă o solidaritate intrată într-o dinamică nouă. În timp ce la Consiliul de Securitate, indiferent de avertismentele Rusiei sau Chinei, ultimatumul pare bătut în cuie, în Europa răsăriteană opinia publică dovedește o ciudată spălate. Nimeni nu pare să creadă în război, deși porțile sale s-au deschis larg.

Situația din Bosnia este, cred, mai complicată decât oricând. În spatele unor eventuale finalizări acceptabile ale negocierilor, taberele adverse au început să se contureze. Europa s-a așezat la marginea unui potențial conflict de mari proporții: o face, ca de obicei, cu credința că, pacea este mai aproape decât războiul. Nu este așa. Războiul este printre noi, pentru că amărâta de criza a Răsăritului invită la o asemenea abordare disperată. Aici e toată problema. O evitare a unei alternative de forță ar putea însemna, pe termen lung, așezarea continentului pe singurul obiectiv cu adevărat realist: încheierea cu succes a reformei răsăritene.

RADU BUDEANU

Bombardierele și portavioanele NATO au declanșat pacea la Sarajevo

Luni, 21 februarie 1994, ora 0. Al treilea război mondial n-a început, deși ne-am aflat — pentru a căia oară în ultimele decenii? — la un fir de păr.

Într-un moment în care fa-natismul, sălbăticia și cruzimea păreau să aibă ultimul cuvânt în Bosnia, actorii dramei de la Sarajevo și-au adus brusc aminte că regnul pe care-l reprezintă nu este cel animal, ci cel rațional. Declarațiile belicoase, de un „e-roism” inept, ale celor care amenințau că vor spulbera a-

viioanele NATO, au încetat ca prin farmec și sârbii bosniaci s-au conformat cererilor impuse prin ultimatum. Fără îndoială, un rol important l-a avut și ultima desfășurare diplomatică rusească la fața locului. Rusia și-a mișcat tonul și din discursul ei au dispărut sloganele de tip Jirinovski referitoare la „frații noștri slavii”, „frații noștri ortodoxii” ș.a.m.d. Realismul de ultimă clipă al implicării Rusiei în criza bosniacă scade în evidență faptul că spiritul imperial și opțiunea pentru

politica de forță sînt temperate complet atunci când reacția comunității internaționale este fermă. Cu Hitler s-a umblat cu mînuși și rezultatul a fost 50 de milioane de morți. Slava Domnului că, în ciuda aparențelor, în anul '90 omenirea e mai înțeleaptă decât în anul '30! Dar și mult mai nervoasă... Iată un motiv pentru care pacea, în zilele noastre, are o expresie atât de războinică.

EUGEN CHIROVICI

TURNUL BABEL

Dragostea în umbra puștii...

■ După o suită de eroare impardonabile la adresa demnității naționale și a adevărului istoric, după penibilele declarații ale lui Snegur, Lucinschi și Moșpan, la plutonul înfriganților de la Chișinău s-a adăugat printr-o organică solidaritate și premierul Sanghell. El a atănat România de pe poziția „victimelor”. Perplexitatea îndurerată a domnului Sanghell provine în urma unui mesaj emis de ministrul român de externe. Citez: „Ce mă uimește mai mult e po-

ziția MAE al României, al cărui reprezentant a declarat că pentru rezolvarea destinului Moldovei trebuie consultați toți românii. Asta este într-adevăr o mixtiune în treburile interne ale unui stat suveran, a cărui independență a fost recunoscută, prima, de către România”. Să mai comentăm??

■ Ultimatumul NATO în problema Sarajevo a precipitat cristalizările strategice, taberele, eventualele alianțe. De la New York la

Beijing toată lumea a intrat în alertă, a analizat, a dezbătut, a declarat. Unii s-au declarat pentru pacificarea prin forță, alții împotriva, iar cei care au rămas și-au așezat fundul, cu o cordială prudență, în ambele bărci. Printre-un rîcoșuș ușor de înțeles, Balcanii s-au inflamat. Un semn al acumulărilor emoționale care cochetază cu explozia este și uriașa manifestație de la Salonic, unde sute de mii de oameni, sub generosul drapel ortodox, au mărșăluit, în frunte cu mitropolitul de Salonic, Panteleimon, spre consulatul american. Acolo, americanii au fost făcuți criminali pentru că Washingtonul a recunoscut Macedonia. Începe să miroasă a război și dincolo de suburțiile fostei capitale olimpice Sarajevo...

■ La nici o lună după debacularea printr-o lovitură parlamentară a președintelui Eduard Suskevici, în BELARUS s-au declanșat ample mișcări greviste și manifestații împotriva dogmaticeilor. Mișcarea are o mare priză de masă, este montată de Frontul Popular (forță politică promotoare a reformei) și este îndreptată împotriva premierului Viaceslav Kevri, care consideră că privatizarea a 3 la sută din patrimoniul statului (operată până acum) e... „prea mult”!

■ După vizita infructuoasă a premierului nipon Hosokawa în SUA și discuțiile sale cu președintele Clinton, considerate detașate și deosebit de tensionate, WASHINGTONUL s-a decis să treacă la represalii, după o îndelungată expectativă.

De ani de zile, excedentul comercial japonez pe piețele americane și vest-europene creează migrene și pleticiși imaginabile. S-au tras frecvent tiruri de avertisment, dar fără nici un rezultat. Acum americanii au declarat că vor anunța o listă de produse care vor face obiectul sancțiunilor. Tokio și-a precizat, imediat, poziția: „Statele Unite și Japonia trebuie să rezolve cu calm acest diferend, pentru a menține și dezvolta relațiile bilaterale, dar dacă Washingtonul va aplica sancțiuni, Japonia va răspunde conform regulilor comerciale internaționale, inclusiv prin GATT”. Clar. În mod semnificativ, Germania „nu este de acord cu SUA”. Axa Berlin — Tokio iese la vedere...

RADU BUDEANU

Furt calificat în dauna culturii mondiale

Soarta tragică a unor podoabe

• Descoperite de Schliemann la Troia, ele au fost jefuite de bolșevici dintr-un muzeu din Berlin

Cercelul-pandantiv (stânga), una din piesele descoperite la Troia. În dreapta, un alt tezaur furat de sovietici dintr-un muzeu german

Bonn-ul și Moscova se află din nou în plin război rece („Kulturpolitische Eiszeit”, notează revista Der Spiegel), conflictul fiind de data aceasta generat de refuzul autorităților sovietice de a înainta obiectele de artă, aparținând patrimoniului cultural german, și însoțite fraudulos de Armata Roșie în

1945. Este vorba de tablouri celebre și tezaururi arheologice, jefuite de bolșevici din muzeele germane. Ele au ajuns în muzeul Ermitage, (Sankt Petersburg), Pușkin (Moscova), dar, se pare, și în îndepărtatul Tomsk.

Între valorile revendicate de germani se află și celebrul tezaur troian, identifi-

cat de Heinrich Schliemann cu ocazia săpăturilor efectuate în Asia Mică la finele veacului trecut și care se constituie în una din cele mai fabuloase revelații făcute de arheologia mondială.

Interesant de atâta că celebra vestigi se află în Muzeul Pușkin din Moscova, instituție străjuită de o reprezentanță a post-stalinismului, directoarea Irina Antonova și care, la sfârșitul ultimei conflagrații, a făcut parte din delegația trimisă de Stalin pentru a căuta în Germania valorile jefuite de naști. Ea pretinde în continuare, sfidând convențiile recente dintre Moscova și Bonn, că germanii dețin obiecte de artă luate din fostă URSS. Când ni se vor înainta, susține tovarășa Antonova — veți avea din nou și comara lui Priam.

Se anunță un conflict ireconciliabil și de durată. El a început în fapt în urmă cu mai bine de 50 de ani.

Dinastiile politice de azi

În unele părți ale globului, în locul dinastiilor tradiționale, bazate pe sânge albastru și pe moștenirea automată, de drept, din tată-n fiu, a tronului, s-au instalat noi dinastii, care, prin alte mijloace decât primele, ating aproximativ la același rezultat: o familie domină decenii de-a rândul viața politică a unei țări. Și la fel ca în casele domnitoare, în interiorul dinastiilor noi, a clanurilor politice pe bază de rudenie, pot apărea diviziuni ori chiar bătălii aprige. Caracteristică este, din acest punct de vedere, situația din unele state sud-asiatice, despre care a scris recent revista NEWSWEEK. În continuare, câteva fragmente din materialul apărut în revista americană:

În Asia de sud, familiile bogate continuă să joace un rol foarte vizibil în politica națională — familia Bhutto în Pakistan, clanul Nehru-Gandhi în India, Zia în Bangladesh și Bandaranaike în Sri Lanka. În pofida dominației masculine tradiționale în aceste societăți, fiecare familie a dat un prim-ministru femeie! Dar dinastiile s-au aflat „sub asediu” ani îndelungați, răndurile lor au fost rănite de asasinat, lovitură de stat și schimbări ale situației după alegeri. Iar acum, unii membri ai acestor „familii de prim-rang” se ceartă și se războlesc între ei.

Dihonia din familia Bhutto a dus chiar la vărsare de sânge. Nu cu prea mult timp în urmă, poliția lui Benazir a împiedicat-o pe mama ei, Nusrat, să viziteze mormântul soțului său, tatăl lui Benazir, Zulfikar Ali Bhutto, fost președinte și premier al Pakistanului, destituit în 1977 și executat în 1979. Într-o luptă ce a avut loc în fața casei, unul dintre susținătorii lui Nusrat a fost ucis. Ambele femei revendică moștenirea politică a familiei. Nusrat o dorește pentru fiul ei Muraza, de 39 de ani, care s-a întors recent, după 16 ani de exil, și a câștigat un mandat într-o Adunare provincială. În pofida faptului că i se aduc acuzații de natură penală pentru implicare în terorism, Nusrat nu are încredere în rudele prin alianță ale fiicei sale Benazir. Căsătoria cu Asif Ali Zardari, deși aranjată, s-a dovedit un mariaj fericit, din care au rezultat trei copii. Se pare că Nusrat se teme că familia Zardari va uzurpa puterea familiei Bhutto. „Nu m-am gândit

BENAZIR BHUTTO, prim-ministru al Pakistanului. Frumoasa „mămică” ține în brațe un viitor prim-ministru?

niciodată că voi avea de luptat cu sovinsmul masculin în propria mea familie”, a spus recent Benazir Bhutto. Ea a refuzat să-și sprijine fratele în ambițiile lui politice sau să intervină în procesul penal ce i s-a intentat. Din această cauză, Nusrat a izgonit-o pe Benazir din două rezidențe ale familiei, între care și străvechea proprietate din provincia Sind.

În India vecină, familia Gandhi luptă cu un alt gen de prapăstie între generații. Liderii mai vârstnici ai familiei au murit toți de moarte

violentă. Indira Gandhi, prim-ministru în funcție, a fost asasinată în 1984; fiul și succesorul ei, Rajiv, a împușcat aceeași soartă șapte ani mai târziu. Un alt fiu, Sanjay, a murit într-un accident de avion în 1980. Generația tânără, dintre ai cărei componenți cea mai promițătoare pare a fi Priyanka, în vârstă de 22 de ani, fiica lui Rajiv, nu a ajuns încă la vremea când să poartă lăsa soarta Indiei pe cont propriu. Până una-alta, lipsindu-i un port-stindard, familia este reprezentată de două cumnate rivale. Văduva lui Sanjay, Maneka, a devenit primul politician „verde” al Indiei, ducând o campanie pentru protecția mediului înconjurător. Văduva lui Rajiv, Sonia, de origine italiană, exercită anumite funcții oficiale, apărând însoțită de Priyanka, fiica sa, și de Rahul, fiul său, în vârstă de 24 de ani.

În sfârșit, în Sri Lanka, în ultimele patru decenii viața politică a fost dominată de familia Bandaranaike. Șeful ei este, incontestabil, Sirimavo Bandaranaike (soția primului-ministru asasinat în 1980), vreme îndelungată prim-ministru, încă în putere la cei 77 de ani ai ei. Dorește ca formația ei politică, Partidul Libertății din Sri Lanka (de stânga) să fie condus de fiica ei, Chandrika, în prezent ministru-guvernator al provinciei vestice a insulei. Fiul ei, Anura, un parlamentar capabil, cu vederi proprii, a părăsit partidul familiei pentru Partidul Național Unit, de guvernământ, devenind ministru al învățământului superior la sfârșitul anului trecut. Acest fapt a creat unele fricțiuni între neamuri — Anura s-a plâns de autoritarismul mamei sale și de „marxismul discretizat” al surorii. Dar într-o eră democratică, a fi cu un picior în guvern și cu altul în opoziție ar putea reprezenta calea cea mai sigură de a menține o dinastie politică în zilele noastre.

„Discursul” istoriei...

După Mediterana, are cuvântul Atlanticul; se pregătește Pacificul

Japonia iese din izolarea politică, bate la poartă Consiliului de Securitate și face demersuri pentru războiul poziției sale nucleare. China e dispusă să devină a doua putere economică a lumii, promovând „economia socialistă de piață liberă”, adică ceva ce nimeni nu înțelege, cu excepția contabililor autohtoni; ea a ajuns la o dinamică vertiginoasă a creșterii economice și la un sistem de schimburi comerciale extrem de susținut. Helmut Kohl a remarcat aceasta și a dat fuga la Beijing, pentru a așeza Bonn-ul în capul listei partenerilor Chinei. Atât Japonia, cât și China fac parte azi din APEC. Mai încep în același perimetru o altă duzină de țări cu un ritm de creștere impozant („dragonii” și celelalte state care au adoptat sistemul de dezvoltare japonez). Este vorba, în fond, de o „enclavă” uriașă care cuprinde peste două miliarde de clienți, deține o jumătate din producția mondială și 40 la sută din schimbul total de mărfuri efectuat azi în lume.

NAFTA, adică piața comună americană, care va liberaliza comerțul între SUA, Canada și Mexic și are „doar” 350 de milioane de „clienți”, posedă, în schimb, tehnologie, forță financiară și calibrul strategic.

Ce ar putea leși din NAFTA+APEC? Cel mai răsunător sistem de dezvoltare zonală conceput vreodată. Ce ar rezulta din coagularea acestei piețe de o efervescentă nemălinălnită? Deplasarca categorică a centrului de interes din zona Atlanticului în cea a Pacificului. Ce ar însemna pentru Europa o asemenea alunecare strategică? Rămăși singură și având experiența completă a pericolelor mortale, Europa (scutită de umbra americană) va trebui să găsească, rapid și eficient, strategia transformării sale într-un continent plauzibil. Dacă Estul și Vestul sesizează în timp util acest lucru.

RADU BUDEANU ■

Primum la redacție

Către Redacția revistei FLACĂRA

Domnului director general George Arion

Stimate domnule director general,

Vă semnalam, în scrisoarea mea din 4 februarie, gravă încălcare a deontologiei profesionale comisă de ziaristul Dorin Sălăjan, animat de convingerea că revista Flacăra — pentru care am o deosebită preluare — se va delimita net de asemenea practici.

Mă văd, însă, nevoit să revin, datorită faptului că ziarul săptămânal „Informația zilei” publică în numărul de azi, 16 februarie a.c., un articol semnat de același Dorin Sălăjan, pe care vi-l trimis alăturat.

Lăsând la o parte orice considerații privind coerența textului sus-amintit, lipsa

totală de legătură cu chestiunea în discuție sau gravitatea acuzațiilor ce mi se aduc, el anunță continuarea publicării în revista dumneavoastră a operei de ficțiune ale domnului Sălăjan, deghizate în genuri publicistice cum ar fi interviul, reportajul etc.

Mi-aș permite, așadar, să vă sugerez să verificați veridicitatea „informațiilor” propuse de laboratorul dumneavoastră spre publicare; veți putea împiedica, în acest fel, punerea revistei în postura dezonorantă în care se află gazetarul.

Asigurându-vă încă o dată de înțelegerea mea considerației, rămân deschis colaborării oneste cu dumneavoastră și în viitor.

Prefect, VASILE SUCIU

informația
ZILEI

Valoarea unui hectar de pădure va fi de 776 de milioane de lei
Dintre 776 de milioane de lei și 3.3 milioane de lei
Către domnul director general
Măfă sămănătoare amenințată
„Informația zilei”

NOTA REDACTIEI: Revista FLACĂRA află cu surprindere (și amuzament!) că urmează să publice „un articol amplu sub titlul Satu Mare în culori cenușii, pentru a dovedi că informațiile provin de la dl prefect Suciu”. Asigurăm cititorii noștri că sumarul și conținutul revistei FLACĂRA nu se stabilesc în redacția ziarului Informația zilei din Satu Mare. Precizăm că dl Dorin Sălăjan, autorul falsului interviu cu prefectul județului Satu Mare (publicat în paginile revistei noastre — lucru pentru care ne-am cerut scuzele cuvenite), nu posedă dovezi că dl prefect Suciu i-ar fi acordat respectivul „interviu”. Ca atare, precizările publicate de ziarul Informația zilei din Satu Mare, sunt total neconforme cu realitatea.

Efectul de piramidă produce efecte senzaționale

Tinerețe fără bătrânețe și viață fără de moarte

• Descoperirea aparține lui Mircea Mugurel Șerban

În anul 2014 î.Chr. a fost construită celebra piramidă a lui Keops. Vârful ei — un cristall simbolice — conținea, în mare măsură, uramă. În zilele noastre, specialiști susțin că, pentru obținerea efectului de piramidă, este nevoie de o construcție care să nu conțină metal. Românul Mircea Mugurel Șerban a construit o piramidă din sarmă de cupru — i se mai spune și uramă! Rezultatul obținut este uluitor: organismul capătă o rezistență de fier împotriva bolilor de tot felul, iar hătrâni ailați pe patul de moarte trăiesc a doua tinerețe. Cum asta?!

Mircea Mugurel Șerban: „Legenda spune că în piramidă lui Keops exista un izvor. Oamenii care trudeau la construirea piramidei, epuizați fiind, se duceau să bea apă de la acest izvor și își recuperau în întregime forțele. Studiile privind efectul de piramidă asupra apei nu sunt noi, dar până acum testele s-au făcut pe diferite plante. Am testat apa supusă efectului de piramidă, pe mine însumi, începând cu zece luni în urmă. La început eu și frica, imi administram doze mici, până când am ajuns să beau numai apă din piramidă. Efectele n-au întârziat să apară din primele zile ale experimentului. Au fost zile la rând când nu simțeam nevoia să mănânc nimic și mă simțeam foarte bine doar bând apă din piramidă.

Volumul apei introdus în piramidă nu trebuie să depășească a zecea parte din volumul acestei construcții. Am ținut apa în piramidă timp de 24 de ore. În acest timp apa suferă niste transformări, mai exact o reorganizare a moleculelor, formându-se o altă structură moleculară a apei, care se pliază mai bine pe structura moleculară a organismelor. După 24 de ore, apa își pierde gustul de clor, cu care a fost tratată în stațiile de epurare și unii susțin că ar căpăta un gust metalic, dar asta e în funcție și de sursa de apă — la bloc apa circulă prin conducte, care îi pot accentua gustul metalic. În primele zile de tratament cu apa de piramidă, m-am trezit diminețile cu o durere puternică în zona pieptului și cu o secreție

care efectiv imi bloca respirația — elminarea toxinelor, având probleme cu plămâni, din cauza fumului. Senzația de durere o simțeam ca pe o rană care se vindecă. Durerile au încetat la scurt timp după aceea, până azi. Este important să spun că în patru luni am slăbit, de la 110 la 80 de kilograme. Soacra mea, la vârsta de 90 de ani, cu multiple afecțiuni era pe patul de moarte, când l-am administrat doze nu prea mari de asemenea apă și la mai puțin de o săptămână am văzut-o trăindu-și a doua tinerețe. Au mai băut apă din piramidă soția mea, rude și prieteni. Nimeni n-a avut de suferit de pe urma acestui tratament. În ce privește bolile — eu nu mă consider un vindecător. Nu vreau să produc asemenea apă la scară mare, să-mi deschid un cabinet. Origine poate construi o piramidă din sarmă de cupru, făcând calculele necesare. Cineva m-a întrebat dacă apa din piramidă vindecă guta. Nu-l vindecă, dar eu, care beau această apă de mai mult timp, am trecut mult mai ușor peste gripă.”

Telepatie? Memoria speciei?

Domnul Mircea Mugurel Șerban este economist de meserie. „Interesul meu pentru construcțiile piramidale a fost precedat de o serie de fenomene încă inexplicabile, pe care le-am trăit începând de acum patru ani. Astfel, venind de la serviciu, seara, epuizat, m-am trezit că lau hârtia și creionul și încep să fac tot felul de combinații legate de binomul lui Newton, deși cunoștințele mele în domeniul matematicii nu depășeau nivelul de bază și nici nu aveam preocupări în acest domeniu, decât lucrurile destul de simple, legate de meserie. M-am pomenit făcând calcule, înlocuind literele cu cifre. Le-am gândit atunci, în funcție de anumite corelații, sub formă piramidală — coeficienții binomiali, puși într-o anumită ordine, imi dădeau aceste triunghiuri sau piramide. Am căutat în cărți, să văd unde există rezultatele unor asemenea calcule și m-am trezit că am redescoperit triunghiurile lui Pascal. După patru ani, am

ajuns la concluzia că aceleași triunghiuri și aceeași manieră de rezolvare, dar la un nivel mai ridicat, le-am găsit în momentul în care m-am apucat de studiul construcțiilor piramidale.

Am încercat să obțin informații de la psihiatri, de la parapsihologi. Mi-au sugerat că ar fi vorba ori de memoria speciei sau de memoria ancestrală, la care au acces persoanele cu anumite sensibilități. Mi-e greu să cred că într-o viață anterioară am fost Pascal. Dar faptul că n-am reușit să duc până la capăt toată investigația, dovedește că am fost limitat doar la a realiza o punte de cunoaștere între lumea în care trăiesc și unele entități din alte zone. Consider că nu greșesc dacă afirm că am redescoperit „miezul” logisticii al marii piramide, trecând printr-un șir de expresii transcendente, din acestea rezultând formulele principalelor corpuri și forme geometrice regulate, corelate cu „numărul de aur” sau proporția divină”.

DAN GHEORGHE ■
Foto: ELENA GHERA ■

Ce-ar fi să vi se-ntâmpale și dumneavoastră?

Fantoma lui Apollonius

• Prin intermediul ei, Michel ținea legătura cu soția decedată

Motelul singular situat la 30 km de Montpellier era mult comentat. Se discuta pe seama proprietarului, un bărbat între două vârste, singur, soția murise, încă tânără și frumoasă, în urma unei răceli puternice. Cel care trecea prin dreptul acestui motel, noaptea, erau străbătuți de fiori: sus de tot, în camera de la mansardă, se mișcau niste flăcări ciudate, parcă dansau. Toată lumea credea că ar fi stafii. Rar erau închiriate camere — numai dacă nu aveau încofiro, în puterea nopții, se opreau călătorii acolo.

Anul trecut, în 24 iulie, doi bărbați au cerut o cameră de dormit. Rupți de obosală, s-au culcat. Decedată, însă, nu auzit zgomote ciudate, care străbateau până la ei. Șiau că numai ei și cu proprietarul, Michel Quequiner, erau în toată clădirea. Curioși, au urcat până unde se auzeau zgomotele. Quequiner era în camera mansardată, cu două focuri aprinse și părea că discuta cu cineva cu voce din ce în ce mai ridicată; crezând că are un oaspete, călătorii au plecat în camera lor și s-au culcat. Dimineața, însă, l-au întrebat cu cine vorbea la o oră atât de târziu. Michel le-a răspuns simplu că a invocat fantoma lui Apollonius, care-i spune, de fiecare dată, ce mai face soția lui care a murit și ce mai dorește, invitându-l și pe ei a doua noapte pe tru a vedea că nu minte și nici nu are halucinații. A rămas numai unul dintre ei, Jean Triet-Laval, care era mai curajos; Ce a văzut și a simțit în

noaptea următoare a de-larat în fața unui ziarist, care a dat totul publicității:

„Camera pregătită pentru evocare avea patru oglinzi concave și un fel de altar, înconjurat sus cu un lanț auriu. Alături era semnul unei pentagrame, desenată în diferite culori pe o piele de miel alb, întinsă deasupra altarului. În centrul mesei era un vas de cupru cu cărbuni de alun; un alt foc era aprins în fața mea, pe un trepid. Michel era îmbrăcat într-o robă albă. Într-o mână ținea un fel de sabie, iar în cealaltă o carte cu ritualuri magice. Mi-a spus să aprind focul (cu niste substanțe rășinoase); în acest timp, a început să vorbească, întâi cu voce joasă apoi cu voce din ce în ce mai ridicată, invocând pe Apollonius,

Decedată, flacăra s-a stins, a început să se întindă un fum, totul se elatina, toate obiectele se întunecau, apoi fumul se înălța drept, spre altar. Mi s-a părut o secundă că este un cutremur, urechile imi tîlău, inima imi bătea să-mi spargă pieptul. Michel a mai pus pe jar niste crengi, am simțit un miros pregnant și am văzut clar, în fața altarului, o figură omenască.

Michel a reînceput invocarea, plasându-se într-un cerc desenat între altar și trepid. Atunci am văzut luminându-se puțin câte puțin oglinda din fața mea, iar alături de altar a apărut o formă albastruie care se mărea din ce în ce mai mult și se apropia. Michel l-a chemat de trei ori pe Apollonius, cu ochii închiși. Am înțeles și eu ochii și când l-am deschis, în fața mea era un om îmbrăcat cu o pelerină lungă, gri, cu fața tristă, fără barbă. Atunci am început să simt un frig îngrozitor; am deschis gura, pentru a pronunța cuvinte dar nici un sunet nu s-a auzit.

Michel a întrebat fantoma ce mai face Irène (soția lui) și dacă îi mai este frig după ce a dat paltonul de pomană unei trecătoare. S-a auzit o voce ca o șoaptă, care l-a spus că nu, dar să-i trimită niste flori de rozmarin, care-i plăcuseră ei totdeauna.

Am căzut într-un somn adânc, profund, însoțit de vise, iar când m-am trezit, totul mi se părea confuz și vag. Imi simțeam brațele amorțite și mă dureau.”

MARIA ANTONESCU ■

Apa din adâncul oceanelor — sursă ecologică de energie

• Ea generează electricitate, irigă grădini de zarzavat • O soluție de viitor pentru toate țările situate pe malurile oceanelor

Profesorul John Craven din S.U.A. studiază apa din adâncurile oceanelor. Pentru a începe aceste studii a fost necesară, însă, o tehnologie nouă, cea mai perfecționată din lume, cu care să se facă aceste cercetări.

Inconjurat de 350 de hectare pe care se fac experimente, primul laborator din lume de acest gen, realizat după ideea sa originală, folosește apa de ocean pentru cultivarea de capșuni și fragi, climatizate pentru clădiri, crescătorii de homari și pentru a produce electricitate. Tevi de canalizare cu diametru de 30, 45 și 100 cm ajung până la adâncimea oceanului pentru a aduce apa de 12° la suprafață. Alte canale colectează apa caldută de la suprafață care este menținută la o temperatură în jur de

27°. Apa colectată trece apoi într-un dispozitiv imens, pe patru etaje, pentru a alimenta un generator hidrolic, cel mai modern din lume, care produce electricitate de 210 kw.

În altă parte a laboratorului apa rece este încălzită și folosită pentru climatizarea unui imobil, metodă care va asigura încălzirea aeroportului Keahole, situat în apropiere.

În afară de crescătoriile de homari, se cultivă legume de mare și alge care sunt bogate în proteine, comercializate deja și foarte căutate în magazinele cu produse dietetice. Apa adusă printr-un labirint de canale alimentează și o imensă grădină de zarzavaturi. Echipa condusă de prof. Craven a făcut testări pe 79 varietăți de fructe și legume.

După cum afirmă cercetătorul, exploatarea apei proaspete pentru producerea electricității, încălzirea locuințelor și agricultura constituie un mare noroc pentru țările situate deosebi în regiunile ecuatoriale ale planetei, unde, datorită soarelui puternic se creează o diferență mare de temperatură între apa de la suprafață și cea din adâncime. Aceste țări pot avea o economie ecologică care le va asigura independența.

MARIA ANTONESCU ■

O șansă pentru creșterea calității asistenței medicale

Ingineria clinică

În cadrul Institutului de Nutriție și Boli Metabolice „Nicolae Paulescu” din București, bine... adăpostit de privirile curioșilor, există un spațiu modest ca dimensiuni dar excelent echipat și unde, chiar și cei mai pretențioși cercetători descoperă un univers cu... iz occidental. Este vorba despre Laboratorul de Electrofizologie și Inginerie Biomedicală, „patronat” de dl. dr. ing. Simion Prună, cercetător științific, Domnia sa are un domeniu de activitate fascinant: ingineria clinică.

„Ce este ingineria clinică? Este o ramură în plină dezvoltare a ingineriei biomedicale care se ocupă cu aplicarea corectă și eficientă a tehnologiei de vârf în unitățile medicale. Pentru cei ce nu întuesc, ingineria biomedicală se ocupă cu prelucrarea semnalelor fiziologice, adică de întregul arsenal de aparate puse în slujba doctorilor. Pe plan internațional, tehnologia medicală se află într-un proces de dinamizare și optimizare intens. Chirurgia laser controlată de calculator, vizualizarea corpului uman prin rezonanța magnetică nucleară, tomografia în emisie de protoni, chirurgia laser și măsurile optice etc., iată câteva exemple devenite „banale” în marile spitale ultramoderne. Astăzi, numai pe suportul tehnologiei se poate pune un diagnostic rapid și precis urmat de o terapie adecvată. Trebuie să știți că aparatul medical se vinde cu 10-15 la sută mai scump decât tehnologia obișnuită. Conceptul modern ar promova progresul suportului tehnologic pentru medicina ambulatorie, cu avantaje majore pentru bolnav: scutirea din mediul spitalicesc, reducerea costului tratamentului, autonomie relativă completă a pacientului, reducerea stării de stres asociate stării de boală.

O altă caracteristică este efortul imens de cercetare orientat spre dezvoltarea terapiei „în buclă închisă”, adică spre dezvoltarea de proteză „inteligentă” ca, de exemplu, pancreasul artificial pentru diabetici, pompele automate implantabile pentru infuzie în tahicardiile atriale paroxistice, administrarea medicamentelor antiaritmice în durerea cancerului etc. În orice caz, orientarea cercetării științifice este către bolile cu impact social mare, căci eficiența economică pe oțetă sporă. Până acum, cercetările interdisciplinare experimentale au demonstrat că terapia „în buclă închisă” este cea mai eficientă metodă de îngrijire medicală căci se bazează pe un sistem electronic implantabil în organismul uman ce asigură diagnosticarea continuă și, concomitent, infuzia medicamentului în concentrație lichidă adecvată, calculată automat în funcție de necesitățile bolnavului. Încă ceva. În oricare metodă de prelucrare a semnalelor fiziologice, un rol extrem de important îl au senzorii, acele dispozitive ce intră în contact nemijlocit cu organismul bolnavului pentru detectia informațiilor biomedicale.

— În vârtejul tehnologiei, se pierde, cumva, rolul doctorului?

— Niciodată nu se va întâmpla acest fenomen. Ingineria biomedicală este doar un instrument în mâna specialiștilor doctori ai căror „ochi” este de neînlocuit. În acest sens, un mare număr de universități din cadrul Uniunii Europene oferă instruire în tehnologie biomedicală, Colegiile și universitățile de specialitate „scot” anual noi promotori de ingineri clinicieni, biofizicieni, informaticieni care, pe lângă pregătirea lor de bază, posedă și noțiuni fundamentale despre electronică-medicină-informatică. O altă sarcină a învățământului devine și aceea de a instrui personalul medical în domeniul tehnicii.

— Fără a considera existenta toate argumentele în sprijinul ingineriei biomedicale, ce viitor îi prevedeți?

— Tehnologia biomedicală ar putea deveni o ramură economică deosebit de profitabilă pentru țara noastră. Ea implică materie primă puțină și „materie cenușie” foarte multă. Mai mult, produsele rezultate ca urmare a creației științifice se pot aplica, în viitor, la zeci sau sute de milioane de locuitori ai planetei, deoarece anatomia, fiziologia și patologia sunt aceleași, prețutând pe glob. Inevitabil, ea își va spune cuvântul dacă se dovedește, cu adevărat, creșterea calității asistenței medicale.

Interviu realizat de
BRINDUȘA NICOLAE ■

TABAGISMUL

Pe continentul nostru este prima cauză a mortalității la bărbați

30 la sută dintre decesele de anul trecut din Polonia și România au survenit datorită fumatului.

„Nu există nici o regiune din lume unde tabagismul să fie mai ridicat ca în Europa de est. Dar cele mai multe ravagi le face în Polonia” — se arată în ultimul buletin de informații al O.M.S.

Tabagismul care a dus la moarte 10.000 de polonezi în anul precedent se întâlnește mai ales la bărbații trecuți de 35 de ani. Datorită economiei de piață, „epidemia” se va întinde și la celelalte vârste. Industria tabacului din țările occidentale a investit mult în Polonia și în celelalte țări, printre care și România. În prezent, spre deosebire de celelalte țări europene, în Polonia s-a interzis să se mai fumeze în locurile publice. Se cunoște destul de bine con-

secințele fumatului îndelungat: cancer la plămâni, boli cardiovasculare sau pneumopatii cronice. O.M.S. a stabilit o hartă epidemiologică în care România, ca și Polonia, apare cu 30 la sută mortalitate în anul 1993, îndeosebi în rândul bărbaților.

În toate țările europene tabagismul descrește proporțional cu nivelul de instrucție și cu toate nuanțele care tin de vârstă. Se constată astfel că fumează mai puțin cei care se apropie de 40 de ani numai dacă nivelul de instrucție nu este scăzut.

La femeile de 25-64 de ani, numărul de fumătoare rămâne același, tot în funcție de educație și cultură. Între 15-25 de ani sunt mai multe fumătoare în rândul celor care au mai multă cultură.

MARIA ANTONESCU ■

NOUTĂȚI MEDICALE

Medicamentele pot fi înlocuite cu alimente

Savanții de la Institutul de cercetări din Amiens (Franța) au descoperit că un gram de calciu existent în brânză echivalează cu 1,2 g. de carbonat de calciu vândut în farmacie. O sută de grame de brânză rasă echivalează deci cu un comprimat farmaceutic. Acest aliment previne osteoporoza care afectează 50% dintre persoanele în vârstă ce consumă mai puțin de 0,8 g. de calciu într-o zi. Așadar, consumul de brânză se recomandă în special copiilor, femeilor gravide și persoanelor în vârstă.

Food and Drug Administration (F.D.A.), care dirijează medicamentele în S.U.A. aduce în discuție utilizarea vitaminei B9 sau a acidului folic care previne malformațiile congenitale ale sistemului nervos. Studiile efectuate în ultimul timp arată că dozele mari de această substanță în regimul alimentar al femeilor însărcinate diminuează riscul apariției a

deună maladii grave: encefalia și spină bifida. Acidul folic se găsește în toate preparatele care conțin cereale, în majoritatea legumelor și în spanac.

Vitamine contra cancerului

Studiile efectuate de cercetători au dus la concluzia că persoanele cărora le lipsește vitamina E sunt supuse riscului de a se îmbolnăvi de cancer. Populația din nordul Chinei Centrale are o alimentație foarte săracă în vitamine. Administrându-se zilnic, timp de 5 ani, vitamina E și seleniu la 33.000 de persoane pe care s-au făcut cercetări, s-a constatat că s-a redus cu 13% numărul deceselor de cancer în această regiune.

Hormonii și infecțiile urinare

Aproximativ 15% dintre femeile care depășesc vârsta de 60 de ani suferă de infecții urinare repetate. Principalul factor favorizant îl constituie modificarea florei vaginale

datorate carentei în estrogeni care caracterizează menopauza. Dacă acești hormoni se administrează pe cale bucală, se diminuează riscul acestor infecții.

Sportul contra apoplexiei

Un studiu britanic făcut pe 320 persoane demonstrează că sportul reduce riscul apoplexiei: un sport practicat între 15-25 ani diminuează frecvența accidentelor cerebrale atât la bărbați, cât și la femei.

MARIA ANTONESCU ■

Cafeaua, ceaiul și... chirurgie

După cum se știe, un pacient care urmează să suferă o operație, nu are voie să consume nici un fel de hrană cu circa 8 ore înainte, din cauza unor complicații ce pot apărea în timpul anesteziei.

Medicii americani de la American Society of Anesthesiologists au prezentat la ultima lor întâlnire un alt punct de vedere. Astfel, unii pacienți pot bea fără pericol apă, cafea și sucuri naturale de fructe (de mere) chiar și cu două ore înaintea operației. Conform celor mai recente studii, aceste lichide trec prin stomac într-un timp foarte scurt (cam o oră). Nu același

lucru se poate spune despre mâncăruri deoarece acestea pot rămâne nedigerate complet în stomac peste 8 ore.

Profesor Robert Steelbing, de la School of Medicine din Indiana atrage atenția că persoanele obeze, femeile însărcinate și cei ce suferă de alte boli cronice, trebuie să respecte în continuare vechile reguli.

Fani ai heavy-metal, atenție!

Doctor Marilyn Kassier, neurologist la Boston University a identificat tulburări comune la ascultătorii aceluiași tip de muzică: heavy-metal. Într-un articol din The Clinical Journal of Pain, doctorul Kassier arată că a descoperit aceleași simptome la peste jumătate din adolescenții ce dansează muzica heavy. Mișcările repetate din cap și rotația tensionată a acestuia, duc la dureri puternice în gât și spinării ce pot dura în cazurile extreme până la 3 zile.

ALEXANDRU TANASE ■

Un vaccin anticoncepțional

Cercetătorii au descoperit un „vaccin anti-fertilitate”, care face organismul să recunoască în spermă, ovule și hormoni de reproducere, corpuri străine și să le combată cu anti-ori. Însă grupurile feminine care protestează împotriva acestei invenții îl numesc: „anticoncepțional imunologic”, spunând că un vaccin e făcut să apere de boală, nu de celulele organismului sănătos. Este vorba de prima încercare de a aborda controlul nașterii la nivel imunologic. Produsele contraceptive existente sunt fie hormonale (pilulele sau substanțe injectabile), fie mecanice (pre-ervativul sau diafragma). Cercetătorii cred că efectul acestui vaccin durează un an sau chiar mai mult, ceea ce doar sterilizarea reușește să realizeze. Totuși, vaccinul mai are nevoie de ani de perfecționare, iar modul de administrare nu a fost stabilit. El este testat în mai multe centre, cel mai avansat program fiind în India.

NOUTĂȚI MEDICALE

Meseria mea e jocul cu moartea

„Toate categoriile de zbor au adus victime; nici unul nu iartă!”

Comandantul Detasamentului de zbor cu motor din cadrul Aeroclubului României, dl. Ioan Trucmel, a făcut parte din prima echipă de piloți acrobați din România, echipă pe care a înființat-o cu colegii săi, piloții Mihai Albu și Cezar Rusu și alături de care a obținut multe succese. Din anul 1962, de când a luat contact pentru prima dată cu aviația, și până în momentul de față și-a desfășurat activitatea numai în acest captivant și temerar domeniu, având la activ 10.000 de ore de zbor. A trecut prin toate fazele posibile ale evoluției: pilot acrobat de performanță, membru al lotului național de acrobatică aeriană, instructor de zbor, antrenor al lotului național, organizator de demonstrații aeronautice în țară. Multiplu campion național, balcanic și clasat întotdeauna în prima treime la C.M., atât cu echipa, dar și la individual, maestru internațional al sportului „neștărilor”, cum îl spun cei care îl cunosc, se numără printre foarte puținii piloți români care au primit din partea Federației Aeronautice Internaționale diploma PAUL TISSANDIER, ca o recunoaștere a meritelor și profesionalismului său. Contactul cu aviația l-a avut în urma sfatului tatălui său. După primul zbor s-a simțit rău și a vrut să renunțe, însă după al doilea zbor, făcut în aceeași zi, i-a plăcut și a decis să continue. „De atunci — ne spune dl. Trucmel — toată viața am făcut acrobatică. Acrobatică determină unele solicitări fantastice. De multe ori, în timpul execuției unei acrobaticii, greu-

decvat pentru o aterizare forțată, instinctul m-a îndemnat să fac viraj pe dreapta. Cu toate că exercițiul a fost corect, la ieșirea din viraj, datorită limitelor de viteză, avionul s-a angajat în apropierea solului, luând contact cu el, mai întâi cu una din aripi și apoi cu motorul. Avionul a fost grav avariat. Din fericire, m-am ales doar cu un picior rupt care s-a reparat mai târziu. După aproximativ 4 luni de zile am reluat activitatea.

● La Caransebeș, în ziua de 19 mai 1979 (la un zbor de antrenament, în vederea mingului care urma să aibă loc peste câteva zile, cu ocazia deschiderii liniei aeriene București — Caransebeș) am participat la un zbor în formație acrobatică alcătuită din 4 avioane, alături de Ulici Octavian (comandant de detasament), Albu Mihai și Uță Gheorghe. În timp ce executam un carusel în fir (figura de acrobatică în care avioanele se găsesc unul în spatele celuilalt), datorită condițiilor de turbulență dar și datorită unei greșeli de tehnică de pilotaj, avionul ce se afla în capul formației și era pilotat de Ulici Octavian a executat o săritură care s-a dovedit a fi fatală. Practic, avionul a percutat pista betonată în plin. Avionul a luat foc iar pilotul Ulici Octavian a decedat.

● Cuci Dorina, membră a lotului național de acrobatică, a avut un ghinion teribil. În timpul unui zbor de instruire, când avionul se afla în paria de urcare, s-a oprit motorul. A executat încorect o manevră, urmarea fiind distrugerea aeronavei și decesul

De la stânga la dreapta: Albu Mihai, Lungu Gheorghe și Trucmel Ioan alături de avionul de înaltă acrobatică ZIL 50-LS

tatea corpului se mărește de 8 ori sau circulația sângelui devine abundentă în zona capului. Pentru a rezista trebuie să ai o sănătate de fier”. Despre riscurile meseriei dl. comandant ne relatează: „Un om care face zbor acrobatic este foarte conștient că în momentul în care s-a urcat în avion este un risc. Niciodată nu mi-a fost frică de moarte. Momente de teamă și retenție am avut. Accidente au fost și vor mai fi deoarece omul nu este un mecanism perfect. Au fost cazuri mortale chiar în cadrul competițiilor. Au murit piloți valoroși, campioni mondiali, cum ar fi Igor Igorov și Victor Lețcov. În viața piloților acrobați au fost și momente mai neplăcute dar trebuie să amintim și de ele.

● În data de 9 iunie 1971, la orele 16.45, plecăm de pe aerodromul Stroești, la un zbor de instruire în acrobatică, cu elevul Șcutariu Ion care, mai târziu a devenit pilot pe elicopter. Decolarea a decurs normal până la înălțimea de 50 de metri, când s-a oprit motorul avionului. În acel moment, procedura mea a fost de a mă gândi la viteza și de a mă întoarce pe aerodrom. Teoretic, trebuia să încerc o aterizare în față, însă, nu era posibilă deoarece am decolat pe direcția comunei și deci nu exista spațiul a-

instructorului Cuci Dorina, precum și al elevilor ce se afla în pregătire.

● În 1990, în etapa de pregătire a mingului desfășurat în acel an, și-a pierdut viața un alt membru al lotului național de acrobatică și anume pilotul acrobat Gheorghe Valentin, în vârstă de 26 de ani. El a executat o manevră greșită în apropierea solului. Avionul a fost complet distrus datorită impactului foarte dur cu pământul.

Toată problema este dacă, atunci când comiți greșala, esti capabil să o remediezi cât mai repede, în timpul necesar, încât să nu pierzi din înălțime și să treci de partea cealaltă, spre accident, spre catastrofă.

Zborul de înaltă acrobatică este total diferit și mult mai complex decât zborul ce se execută în mod normal, firesc, la celelalte categorii de aviație, utilitare și de transport.

Acum când se îndreaptă spre a „doua linieră”, încredutul pilot român ne declară, zâmbind: „Am 51 de ani și 56 de ani vechime deoarece am îndeplinit toate baremurile. Uter, am început să muncesc cu 5 ani înainte de a mă naște. Și acum îmi place să zbor”.

GHEORGHE BARBU ■
Fotografie de FLORIN IONIȚĂ ■

Copiii orfani nu trăiesc numai în Case de Copii Școlari!

Au apărut și la noi „grupurile familiale”

Ele funcționează ca experiment la Sântana, Lipova și Miercurea Ciuc

În Occident nu există Case de Copii Școlari. Asistența socială este un mecanism atât de bine pus la punct încât este capabil să prevină, nu numai să depisteze, cazurile copiilor orfani sau fără posibilități materiale. Din timp, aceștia sunt fie recomandați spre adopțiune, fie integrați în așa-numite grupuri familiale, adică există oameni de suflet, bine stimulați de către statul respectiv care se angajează să crească acești copii în propria lor familie.

La noi, deși lucrurile au început să se „miște”, mai există încă acele „nemamut”, unde copiii sunt „incadrați” în funcție de vârstă și sex, spații puțin primitoare care, cu greu, pot fi considerate... familiale, așezăminte în care nu este, obiectiv vorbind, posibilă o educație corespunzătoare. „Produsele” acestor case sunt, înedooste, copii traumatizați psihic și/sau fizic pentru totdeauna.

Există însă și fericite excepții, experimente de tip casă-familială. Acestea au început cu circa un an și jumătate în urmă, în localitățile: Sântana, Lipova și Miercurea-Ciuc și au fost susținute nu numai de forurile răspunzătoare autohtone ci și de diverse asociații de caritate occidentale.

Experimentul de la Miercurea-Ciuc se... desfășoară în casa unei educatoare de la Casa de Copii din oraș. Astfel, la data de 9.11.92 s-a înființat „grupul familial” constituit din 12 copii, 6 băieți și 6 fete, de diferite vârste. Ei sunt mai ales frați și reprezintă trei naționalități: români, maghiari și țigani. Repartizarea copiilor a fost decisă de către Consiliul Pedagogic al Casei de Copii, ținând seama că trebuie să ajungă în familie acrii copii ce nu s-au putut integra în comunitatea cea mare. Deci, aici, au ajuns și copii cu probleme de sănătate și de comportament. Activitatea este condusă de trei educatori plus personal auxiliar, conform tuturor normativelor în vigoare. Financiar, activitatea este coordonată de către serviciul contabilitate al Casei de Copii. Copiii frecventează școala de pe lângă Casa respectivă, mai puțin doi dintre ei care merg la alte școli din oraș (mai exigente).

După un an, au apărut rezultate excelente. În primul rând, comportamentul lor s-a schimbat total: căi, din primele zile au simțit că viața lor este mereu urmărită, dirijată, supravegheată. Ei nu mai mint, nu mai sunt indisciplinai. S-au obișnuit cu igiena corporală și cu un comportament civilizat la masă. Au învățat să cânte la mandolină, să meargă cu bicicleta, să patineze și să schieze. Nouă dintre ei au terminat anul școlar cu medii de 8 și 10. Timpul liber îl petrec... lucrând: vară, au ajutat la cultivarea legumelor și la ridicarea unui atelier unde

băieții vor învăța să prelucereze lemnul. Meniul zilnic este stabilit după preferințele lor iar bănele sunt cumpărate tot respectând gusturile acestora. În vacanța de vară, copiii au fost la un... schimb de experiență reciprocă la o Casa de Copii din Kaposvár și au participat la o tabără pe malul Tisei. La fiecare sfârșit de săptămână, ei merg în excursii cu microbuzul primit ca donație din partea organizației Caritas din Linz.

Greutățile sunt, ca de obicei, în primul rând de natură financiară: ceul nu este „alimentat” în timp (începutul fiecărei luni) și întârzierile cauzează cheltuieli suplimentare (inflația, bat-o vina!) iar, din luna iulie, nu au mai primit nici un leu pentru îmbrăcăminte și alte cheltuieli (noroc cu ajutoarele!), de asemenea, nu au avut (până în luna decembrie) bani repartizați pentru cheltuieli gospodărești (lumină, apă, gaz, motorină). Nu sunt nici măcar schiuri, biciclete și patine suficiente! În sfârșit...

Dacă acest entuziasm va cuprinde și alți oameni minoși există șansa, după ani și ani, să dispară din vocabularul nostru noțiunea de „copil instituționalizat” și să... apară familii cu mulți copii, frați de suflet.

A consemnat
BRINDUȘA NICOLAE ■

(Documentare pusă la dispoziție prin amabilitatea dlui inspector Toma Mares de la Ministerul Învățământului)

lumele sinistre ale Epocii de aur

Istoria tragicomică a unui turn de încercări

• O investiție inutilă intrupată din indicații prețioase

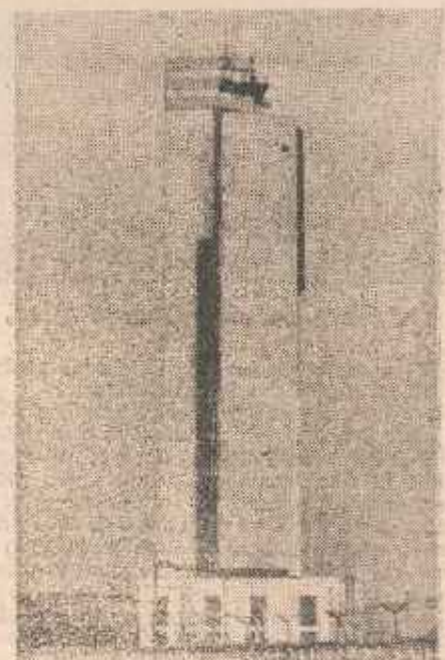
Un idelie geniale și indicațiile prețioase vânturate cu generozitate de tui dictator s-a intrupat și turnul încercării al Societății de ascensoare IFMA din București. O investiție inutilă, izvorată din megalomanie ignoranță.

Prezent la IFMA pentru a vedea lifturile ce urmau să fie montate la Casa Republicii, Ceaușescu a cerut să i se arate cum sunt verificate ascensoarele. Afând că această operație se face pe componente, el s-a arătat extrem de nemulțumit și a dat ordin să se

construiască de urgență un turn de probe astfel ca ascensoarele să ajungă la Casa Republicii numai după ce ele au fost încercate în condiții similare de funcționare. (Este cunoscută boala endemică a tiranului, frica de a muri asasinat sau în urma unui accident. De aici, precauția că lifturile să fie verificate la sânge.) Evident, nimeni din cei prezenți n-a avut îndrăzneala de a-l explica atotghizatorului că demersul este absurd, deoarece montarea unui ascensor pentru a fi verificat în turnul de încercări, iar mai apoi demontarea lui, pentru a fi transportat și remontat la Casa Republicii, înseamnă o operație ce înghite între 4-6 luni de zile.

Zis și făcut. Construcția turnului a început imediat și ridicarea lui s-a făcut în timp record. El a ajuns la înălțimea celui mai înalt pod din Casa Republicii, Arg 8 culose verticale (deci ar fi putut să alunece la 4 probe consecutive) și trei pentru lifturile de serviciu.

De atunci au trecut ani buni. Turnul nu a fost utilizat niciodată. El s-a înălțat măiestros în inima Capitalei și reprezintă un triumf al inutilității. Construcția a înghițit multe milioane, smulse de la gura biletului nostru popor.

Turnul de încercări al Societății de ascensoare IFMA

Și totuși — aflăm — uriașul cilindru din țăr și beton poate dobândi și o utilitate practică. Turnul, spun specialiștii, ar putea constitui o excelentă structură de rezistență pentru un bloc de locuințe cilindric, ce s-ar arca în jurul lui ca un figură. Am avea astfel în inima orașului o construcție originală, foarte încălzitoare, admirabil edificiu pentru o societate de asigurări, bancă, etc. Lipsesc doar investițiile.

Aviz amatorilor!

„Genialul conducător” în vizită la IFMA. Din indicațiile sale „prețioase” s-a intrupat și turnul de încercări

Ștefan Mandel, românul care a câștigat o avere la loteriile din Australia

În 1991 un om a revoluționat loteriile internaționale! Este vorba de Ștefan Mandel, om de afaceri de origine română, actualmente cetățean australian, care cu ajutorul unui sindicat de persoane riguros selecționate, a câștigat la „Marea Loterie din Virginia” suma de 27 de milioane de dolari, punând în aplicare un sistem matematic de condensare combinatorie. În prezent, dorește să demarceze serii de mare anvergură în România.

— Dle Ștefan Mandel, pentru început vă rog să vă prezentați.

— Sunt născut în România, pe Vașcă Jiuului. Am părăsit țara în 1966, iar actualmente locuiesc în Australia împreună cu familia mea. Când am plecat din România salariul meu lunar era doar de 750 de lei. Dar cu doi ani mai devreme câștigasem premiul I la loterie din România în valoare de 2783 de lei, împreună cu alți trei cîștigători. În anul 1981, în Australia, am început să mă ocup în exclusivitate de business-ul cu sisteme de loterii care, el puțin până acum, s-a dovedit deosebit de rentabil și cu o sferă largă de aplicabilitate.

Acesta a fost momentul intrării mele pe scena mondială. Am câștigat, împreună cu sindicatul alcătuit din 12 persoane, la 14 loterii în Australia. Am devenit o persoană foarte cunoscută și arătată de mass-media din această țară. Ascensiunea mea a culminat cu momentul Virginia, când sindicatul, compus de această dată din 2700 de persoane, a câștigat toate premiile, ceea ce este un record mondial.

— Cum s-a ajuns la „fenomenul Virginia”?

— La început am fost înconjurat de incredere totală din partea prietenilor, iar mai ales a presei. Nimeni nu revedea că este posibilă o asemenea performanță. A fost o afacere uriașă, noi am angajat în Virginia 35 de contabilii, am avut 5 birouri în America, în orașe diferite, o mulțime de salariați. S-au cheltuit 30 de tone de hârtie. Pentru prima dată în istoria loteriilor s-au investit 7.000.000 de dolari, fără garanții, ceea ce reprezintă o sumă inimaginabilă.

Și totuși, contrar tuturor pronosticurilor s-a demonstrat că investiția a meritat, sindicatul meu câștigând deci

27.000.000 de dolari plus toate premiile posibile.

— A existat și noroc sau totul a fost calculat riguros?

— 99%, a fost pur calcul, bazat pe probabilități. Singurul risc era faptul că ar fi putut să fie mai mulți câștigători. A existat și acei 1%, noroc, pentru că a fost un singur câștigător și acela a fost sindicatul nostru.

— Ce reprezintă „Horizon”?

— „HORIZON” a fost un vis al meu, care a început în 1974, când am citit despre „Experimentul din Montdragon”, un oraș din nordul Spaniei, cu 55.000 de locuitori, care din 1963 au creat o enclavă economică, devenită totalmente independentă, deoarece, la ora actuală, are universitatea ei, banca ei, compania ei de asigurări, fabrica ei. Sunt foarte eficiente și productive, un adevărat fenomen, deoarece în 40 de ani, procentul de șomaj este zero. Acest fenomen m-a fascinat,

I-am studiat și mi-am propus să fac ceva similar. Ar fi foarte multe de spus, mai ales despre modul de funcționare al principiului „HORIZON”, dar prezentarea de amănunție despre aplicabilitatea lui în special în domeniul asigurărilor de investiții va fi mediatizată cu siguranță în diferite alte ocazii care vor urma.

— Concret, ce planuri aveți în legătură cu România?

— Aș putea spune că România ocupă acum unul dintre primele locuri în ceea ce am de gând să întreprind în următorii ani. De altfel, cât de curând am să îmi legătura cu factorii responsabili în domeniul investițiilor, în primul rând în vederea testării posibilităților creării unei firme de asigurări bazată pe principiul „HORIZON” și apoi am să îmi probabîl interesez și de alte domenii.

RAȘUCA TUDOR ■

Senzațional, dar păstrat secret

Savantul român Dinu-Ștefan Moraru este laureat al premiului OSCAR!

• El l-a primit acum douăzeci de ani, dar filmele sale, considerate „rușine națională”, nu au fost proiectate niciodată în România

Dl. prof. dr. ing. Dinu-Ștefan Moraru, academician, ni se destăinuie:

„Se împlinesc douăzeci de ani de când am realizat, împreună cu BBC-ul, două filme științifice despre două invenții ale mele: electrodermatizarea construcțiilor umede și extragerea și reasezarea frescelor. Filmele au fost prezentate la emisiunea „Tomorrow's World”. Primul a fost realizat la biserică din comuna Bogdănești, județul Vâlcea, iar al doilea la biserică „Puință

din comuna Goranu, suburbie a municipiului Râmnicu-Vâlcea. La data respectivă, anul 1974, președintele „Culturii și artei socialiste” din respectivul județ, tov. prof. Roman, a afirmat: „Filmele cu englezii vor fi o rușine națională”. În sfârșit... toate aceste „rușini” au fost brevetați! Aceste filme au avut mare succes în Anglia. În România, nu au fost niciodată proiectate căci... tratau biserici și probleme bisericesti. Peste zece ani, adică în '84, plecând în Italia, cu lucrări pentru UNESCO, am „sustras” cele două filmele și le-am proiectat la Academia Italia al cărei membru de onoare eram încă din '80. Mare mi-a fost bucuria când, în 21 aprilie 1985, am primit premiul Oscar al Italiei pentru întreaga activitate! Tot cei de acolo îmi decernaseră cu un an în urmă

„Premiul Cultural Mondial” și „Premiul Europa” (!).

Evident, nu am fost lăsat să particip la ceremoniile de decernare a Oscarului, pentru că, așa cum a declarat secretarul de partid, ing. Radianov, „afacea era o chestiune personală și, deci, nu interesa România”. Nici statueta nu am primit-o căci, fiind realizată din aur de 24 carate, a fost considerată, probabil, prea... valoroasă pentru un... inginer.

Da, dle Moraru, aveți dreptate! În România, totul se uită... Tris! este că, așa cum ne mărturisii, nici măcar acum, după atâtea ani, TVR nu este interesată să proiecteze în premieră filmele singurului român laureat al premiului OSCAR.

A consemnat
BRINDUȘA NICOLAE ■

Candidați la Premiile FLACĂRA

Jurul care decernează Premiile FLACĂRA își continuă activitatea. Această rubrică este menită să-i ușureze misiunea, cu propuneri de laureati care în iunie 1994 s-ar putea chiar să și fie încununati cu cele mai prestigioase și mai râvnite premii din presa românească - Premiile FLACĂRA.

Stimate domnule George Arion,

Mă numesc Viorica Zait și sunt profesoară la Școala nr. 26, din Piatra-Neamț.

Urmăresc cu interes aparițiile revistei Flacăra și apreciez supletea și obiectivitatea informațională pe care i-ați imprimat-o, de când vă aflați la conducerea ei. De altfel, ca profesor de română urmăresc cu mult interes și evoluția dumneavoastră publicistică. Dar nu e acesta m-au îndemnat a vă scrie, ci o idee, care mă stăpânește de aproximativ vreo doi ani.

Si anume, de a vă sugera ca în cadrul premiilor anuale ale revistei Flacăra să mai introduceți o categorie de premianți, care să cuprindă pe cei mai buni zăbziști din provincie, bineînțeles, pe baza unor criterii clare de obiectivitate, spirit analitic, logica ideilor, profunzimea lor, deșăgirea față de cele consemnate, ș.a.

Argumentul — o mai bună cunoaștere a presei provinciale, o popularizare a celor merituși, lucru de îndeosebi în condițiile în care un zăbzișt local nu are acces direct la toate sursele de informare, nu poate fi în contrast permanent cu personalitățile.

În acest sens v-aș sugera, cu permisiunea dumneavoastră, un nume — MARIUS MI-

HAILĂ, de la ziarul județean Cealăul. Alături de scrisoare, adaug câteva din articolele domniei-sale, care nu sunt pe criteriul valorice selectate, ci doar din ultimele zile.

Trebuie să vă precizez faptul că nu este o pledoarie pro domo; eu nu-l cunosc personal pe domnul Mihailă, ci l-am remarcat înțelepciunea și corectitudinea doar din paginile ziarului. De altfel, se mai impune o precizare, până în 1990 am locuit în București și am funcționat la Școala nr. 205.

Presupun însă că oamenii valoroși ai condeitului se află și în alte părți ale țării. N-ar trebui făcut ceva pentru cunoașterea lor? Mie atât mi-a stat în putință. Să-i citesc și să-i apreciez. Dumneavoastră îi puteți însă populariza și recompensa cu un titlu mai mult sau mai puțin efemer. Dacă e posibil sau nu, veți decide în cunoștință de cauză.

Cu deosebită stimă,

Viorica Zait

Am citit cu mult interes scrisoarea dumneavoastră, stimată doamnă profesoară. Sugestia pe care ne-o faceți e de luat în seamă. Cu urmări, găzduim unul din articolele domnului Mihailă.

GEORGE ARION ■

Guvernul falimentează și agricultura

Datorită importanței strategice deosebite și impactului direct asupra nivelului de trai, agricultura românească s-a văzut prinsă între ciocan și nicovală. Pe de o parte, Guvernul, care, neștiind ce să facă, menține prețurile blocate ca să nu-și ridice țara în cap; pe de altă parte, Băncile, care la orice ban împrumutat vor dobândă. Exemplul grâului este suficient și edificator. Deși prețul lui a rămas același, 100 lei/kg, ca în luna anul trecut, dobândă pentru banii cu care s-au făcut stocurile de grâu este 130 la sută! Banca are, într-un fel, dreptate, pentru că nu poate lucra cu dobânzi mici. Dar dobândă este mare datorită inflației. Prețul grâului, însă, nu a crescut și astfel RA Romceereal înregistrează, la nivel național, pierderi de zeci de miliarde! Situația e similară la toate societățile comerciale care au stocuri de produse agricole, furaje în mod

special. Aproape că nu mai există în țară avicole, crescători de porci, fabrici de nutrețuri combinate, care să nu lucreze în pierdere. Vă imaginați cum în ce situație se află Banca Agricolă, unde se regăsesc toate aceste pierderi. Anunțatele scumpiri la carnea de pasăre și porc nu vor fi de natură să remedieze mai nimic. În cazul în care prețurile vor ajunge la realitate, vânzările vor scădea dezastruos și falimentele vor veni în lanț. Singura soluție este acum compensarea pierderilor la Buget. Evident o soluție antieconomică, total neagreată nici de FMI și care va crea multe dificultăți guvernului. Dacă s-ar găsi, totuși, acești bani, întârzierea liberalizării totale a prețurilor la produsele agricole va duce la periodicitatea fenomenului.

Bineînțeles că, în aceste condiții, domnul Văcăroiu se poate lăuda cu o rată a inflației de 7 la sută în decem-

brile și ianuarie. Mai grav ni se pare faptul că această rată este luată drept reală de guvernul nostru. Asta înseamnă că ori ne cred pe toți incapabili să ne dăm seama de realitate și ne mint cu nerușinare, ori ei sunt rușii de lume și nu știu despre ce-i vorba! Așa vrea domnul Văcăroiu să ajungă la o inflație de 75 la sută în 1994, blocând prețurile pe cale administrativă? Este de neînțeles cum un astfel de Guvern rezistă într-o economie de piață. Când o să mai intre și PSM-ul cu economia socialistă de piață, PRM-ul cu „protecția” în fața finanței internaționale care vrea să ne cumpere și PUNR-ul cu antispecialiștii gen Gavra, care n-a reușit pe vremuri să fie decât secretar de partid pe secție, atunci chiar că nu mai avem șanse de a ajunge la capătul tunelului. Oare la Cotroceni chiar nu se vede nimic, sau frica de a pierde puterea și de a răspunde pentru acești patru ani este singura rațiune de a exista a domnului Iliescu?

MARIUS MIHAILĂ ■

Jos laba de pe MIORIȚA, tavișci Snegur!

Când Snegur îl apostrofa cu aplomb și cu făină pe români (fără să-l numească, însă) că ei să nu mai poartă la pământurile basarabene, că acestea au stăpânii lor, el se considera, fără îndoielă, pe sine drept stăpânul cel mare și adevărat, care dă legea. Altfel nu s-ar explica bruscă lui pricepere în toate și ușurința cu care s-a putut debarasa acum de Academie. Pentru că, altădată, se pitea în spatele ei. Când a fost întrebă, în public, dacă el considera că sunt două limbi, româna și „moldovenească”, sau doar una singură, limba română, Snegur a spus că pentru a răspunde trebuie să întrebe Academia. Acum, iată, fără nici un aviz din partea Institutului for științific, ba, dimpotrivă, în contradicție flagrantă cu poziția Academiei, Snegur vorbește de limba română și limba „moldovenească”, de poporul român și poporul „moldovean”. Și, din nou fără nici un aviz academic, dă el o cheie pentru Miorița, pentru a arăta că moldovenii sunt o nație de sine stătătoare, distinctă de români, fiind, de fapt, victime ale românilor (el, Snegur,

luptând ca să nu se mai întâmple acest lucru de acum înainte).

În realitate, oricât ar dori el să pară așa, Basarabia nu-i a lui Snegur, nu-i moșia lui, gubernia lui. Basarabia este pământ românesc și ea este a românilor (câți sunt din ea daco-roman), atât a celor care trăiesc acolo și a celor care au fost siliți să plece de acolo, cât și a nămaului, în întregul său. Iar dacă este să ne referim la Miorița, sunt de făcut câteva precizări. Mesajul filosofic al baladei este cu totul altceva decât o pledoarie pentru neîmpotrivire, cum par a crede Mircea Snegur și alții. Românii — în care se includ și moldovenii, firește — nu sunt o rasă de oameni cărora le mănâncă lătrătorii din traisă, ei pot fi și „râi”, adică drăstici atunci când este cazul și cu cine este cazul. Indivizii ca de-alde Snegur, Lucinschi, Sangheli, Moțpan își fac socoteala că nu vor fi trași la răspundere, că nu vor păți nimic, întrucât românii sunt buni și terțători. În felul acesta, cașaloții promoscoviți de la Chișinău n-au nici o frână, nu știu nici de frică, nici de rușine. Ei ar trebui avertizați să nu mizeze totul pe această carte și să-și aducă aminte că poate să facă românul mănios, după cum ne-o demonstrează cu prisosință istoria, mai veche sau mai nouă, a Târgoviștei.

ION D. GOIA ■

Reporter in Extremul Orient

SINGAPORE

Noaptea, în vârful picioarelor, spre Singapore, cu avantajul de a folosi luminile de poziție pentru a identifica minime contururi. Ultimul lucru la care ar trebui să ne gândim privește efortul de a găsi comparație la ce înseamnă Singapore. Natura și-a adunat ce avea nevoie din exotismul tropical pentru a decora vegetația spațiului consacrat furnicarului uman, pentru a inocula doza maximă de mister. Ed'lii au populat terenul ușor vălurit al insulei cu tot ce a încăput. Prin fereastra mașinii te agresează aglomerări de becuri. Intrate cu priceperea efectelor maxime, în sânga, colanul orbitor indică locul vapoarelor aliniate în radă. Orchard, bulevardul-amiral, sintetizează la modul terifiant cota de accesa la viața supersofisticată a centrelor financiare.

Spre Singapore ne întorc din drum paginile istoriei. În veacul al VII-lea insula funcționa ca un teler al intereselor comerciale din zonă. Se numea Tenasek. Se va chema din secolul XIX, Singapore — Orașul Leului. Prințul de Palembang povestește că l-a ieșit în cale un animal frumos, cu un corp roșu strălucitor și capul negru. Era probabil un tigru. Bătălii duse în vatra insulei între Java, Siam și chinezi au înfrânt-o și devastat-o. Abia în 1811 vor renaște doritorii să locuiască aici. Erau o sută de malaezienți conduși de șeful pe nume Temmenggong. Va sosi peste 7 ani Sir Stamford Raffles, reținând pofta de lucru a piratilor. Urmează un veac de prosperitate, în durata căruia spre portul liber și-au îndreptat corăbiile, cu gândul la câștig oameni de feburite nații. Războiul mondial va ghilotina mersul lucrurilor. Vremurile ce l-au urmat sunt însemnate de evenimente de vârf. A fost dobândită independența, s-a format federația care s-a destrămat înainte de a-și proba cu seriozitate rezistența.

Există și în Singapore case rămase din vremuri trecute. Respectul pentru ce-a fost,

care funcționează și când obiectul de cult este fragil. Sau poate tocmai de aceea. Fabrici cu ziduri înegrite, depozite de mărfuri, magazine în stil chinezesc. N-au altă valoare decât cea strict practică. Mai puțin dispusi să cheltuiască, proprietarii au rămas la ce au. Pe lături dau năvală lei tinere și singura sfidare posibilă este aceasta.

Există în Singapore un mixaj de rase greu de știut în afara unei informații fleș și sumare. Strada este detunată și acoperitoare. Chinezii ajung la 75 la sută din populația de sub 3 milioane a statului. Familia malaeziană cuprinde 15 la sută. Convertiți la islamism de negustorii arabi, malaezienii își au funcția lor de pigmentare a diversității, austragere dintr-o eventuală acțiune unificatoare. Sunt alături de ei indienii — 6,3 la sută din populație — considerați artizanii bătăliei pentru apă grea. Ei, malaezi ei, au construit șoselele, canalele, clădirile grele, catedrala. Ei, indienii stabiliți în Singapore odată cu meniurile lor asmutite de pipor, tradițiile culturale, religia. Mai locuiesc grupuri coborâte din coloniști portughezi, arabi, armeni, evrei.

La vedere, orașul nu-ți lasă șansa de a-și sesiza configurația caleidoscopică. Un dans nebunesc al arhitecturii strivitoare, o voluptate a prelungirii junglei cât mai aproape de pereții apartamentelor însoțite, vraja aparte a metisajului între modern și tradiție te lasă perplex. Asta e țară pământeană, Dumnezeuie, ori cine știe ce Disney a plăsmuit-o la răspântia dintre drumurile călătorești pe scară planetei? Pe malul Oceanului, leui zâmbește. O bornă kilometrică în jurul său — cercurile concentrice ale copacului numit Singapore. Cercul rasial, cercul lingvistic, cercul profesoral. Alchimistul le-a înfășurat pe propriu-i deget, de teama ca lăsându-le singure să uite că se învârt în jurul aceleiași axe. De aici, rezultatul: părțile se ignoră în beneficiul întregului.

NEAGU UDROIU ■

PEARL JAM:

„Nu vrem să fim tratați ca grunge!”

Produs al scenei grunge din Seattle, Pearl Jam e un grup deloc ca celelalte. După un prim album, Ten, scos acum 2 ani și care se vinde încă la cifra de 150.000 de exemplare pe lună, revin astăzi cu un CD care pulverizează toate recordurile în SUA: într-o singură săptămână, 930.000 de Pearl Jam-uri sau VS-uri, ca să ne conformăm noului titlu, și-au găsit cumpărători. Grupul flirtază cu gloria și nu multe îi permit acest lucru...

Pearl Jam s-ar putea traduce, pentru cei ce nu vor să lase nimic fără un înțeles, drept „gem de perle”, sau „dulceată de perle” și iată un ușor alt sens, sau „înghesuială de perle” și iată un cu totul alt sens... Un nume ciudat pentru un grup cel puțin la fel, un nume frumos și ales parcă cu grijă. Pearl Jam s-a născut odată cu invazia grunge, pe care a cunoscut-o fără menajamente și Europa, la începutul anilor '90. La început numai chitaristul Stone Gossard și basistul Jeff Ament se cunoșteau pentru că amândoi făcuseră parte din Green River apoi din Mother Love Bone. După lansarea unui album intitulat Apple, care a câștigat importanță după moartea vocalistului celui

de-al doilea grup, Jeff și Stone decid să-și exploateze instrumentele în altă parte și să formeze ceea ce va deveni Pearl Jam. Recrutează noi muzicieni: Mike McCready la chitară și Dave Krusein la baterie, la care se adaugă charismaticul Eddie Vedder, originar din Chicago. Și iată că de simplu, Seattle consacră reuniunea muzicienilor destinați să marcheze anii '90. Primul album al grupului Ten (intitulat așa, să zicem, după volumul maxim eliberat de un amplificator Marshall) apărut în '91, a fost recompensat din belșug la ultimul MTV Music Awards pentru piesa Jeremy și se ține bine încă și fără riscuri în rândul primelor 30 clasate ale clasamentelor americane. Acum câteva

luni a ieșit demnul succesor a lui Ten, Vs („versus”) care bate toate recordurile. Un sunet infernal în care se amestecă, atât de armonios cât permite stilul, vocea „toriturată” a lui Eddie Vedder și chitarele, ceva între REM și Led Zeppelin.

Gloria rapidă și mai ales neașteptată care a „lovit” Pearl Jam pune în lumină caracterul foarte particular al vocalistului Eddie Vedder, în sensul obsesiei pe care o are în legătură cu asemănarea neapărată a destinului său cu cel al tatălui, pe care nu l-a cunoscut niciodată. A murit foarte tânăr, înainte de 30 de ani. Preocupat să afle cât mai multe despre cel care l-a frustrat fără să vrea de afecțiune paternă, Eddie a făcut câteva cercetări la Chicago, orașul său natal, pentru a-l găsi urma și a descoperit niște benzi înregistrate cu sunetul chitării pe care o mânuiase cel de la care a moștenit dragostea pentru muzică. Tot ceea

ce Eddie cunoaște exact despre tatăl său sunt patru piese înregistrate, singurele semne ale trecerii lui prin această lume. Eddie Vedder vrea să-i semene; a făcut ce a vrut și a considerat de cuviință, a lăsat urme ale muzicii sale și e sigur că va muri tânăr.

Toate acestea sună binecunoscut destul de trist și amintesc de Jim Morrison cu care unii nu ezită să-l compare, de altfel a avut ocazia să interpreteze Break On Through cu supraviețuitorii Doors. Oricum, trebuie spus că, până una alta, atitudinea grupului în showbiz-ul anilor '90 e poezia cel puțin prin intransigență (Pearl Jam a decis să evite în general presa) dar și prin onestitate și promiț încă multe lucruri frumoase.

Și dacă nu vi s-a părut destul de convingătoare povestirea, și protagoniștii îndejunși de serioși, câteva declarații vor fi revelatoare.

Grunge: „Seattle e un oraș ca celelalte, unde există o multitudine de grupuri care fac muzică diferită. „Grunge” e un cuvânt fără nici o semnificație, o etichetă inventată de mass-media pentru că s-a vrut lansarea unei noi mode”.

Succes: „Nu mă interesează să știu că oamenii cred că albumele noastre sunt extraordinare sau geniale. Dacă le găsește oneste și sincere, asta e pentru mine un compliment suficient”.

Bani: „Chiar dacă suntem

mai puțin bogati decât ne crede lumea, ceea ce am câștigat prin cele două albume ale noastre ne-a permis o anumită libertate și posibilitatea de a fi generosi cu familia și prietenii”.

Clip: „Clipul distruge în majoritatea cazurilor spiritul unui cântec, impunând imaginii în studio. Încerc să cânt în obscuritate și îmi imaginez scene pe marginea muzicii și pot fi zeci. Ca să faci un clip trebuie să alegi și poate nu le alegi pe cele mai sugestive, iar pentru cei care privesc clipul pierderea e și mai mare pentru că e greu să te mai gândești la altceva, după ce ai primit o indicație” (Eddie).

Star: „Nu gerăm cu Axl Rose. Nu vrem să cunoștem toate fobiile lui, nu vrem să devin paranoici. Nu vrem să fi un rock-star. Nu voi fi niciodată un rock-star, îmi refuz acest statut” (Eddie).

Muzică: „Obiectivul nostru rămâne creativitatea. Luptăm împotriva conveniențelor, împotriva a tot ceea ce oamenii consideră că e normal”.

USA: „Tinerii americani sunt pe cale de a deveni foarte superficiali și comizi, puțin sînt aceia care citesc un articol de revistă. Preferă să urmărească MTV sau să se joace cu computerul și nu e bine deloc”.

Jumătate comestibil, jumătate nu, solzi și totodată sensibili, prețioși dar calzi, răzvrățiți și comiști, originali mai cu seamă, Pearl Jam,

FLASH - CONTACT

• Cine va pune mâna pe George Michael se va aranja minunat din punct de vedere financiar. Frumosul grec

„face” astăzi el singur mai mult de 3 miliarde \$b. Încasările sale sunt de asemenea impresionante și, în ciuda răfuielii cu casa sa de discuri, a reușit să realizeze câteva plasamente inspirate, devenit chiar cel mai bine plătit angajat al Marii Britanii. Cum e un tip dificil, nu e nici acum căsătorit și cu această ocazie a evitat și riscurile inevitabile ale divorțurilor și pensiilor alimentare care plasează în general deasupra capetelor de staruri.

• După ce au vândut 7 milioane de copii ale precedentului lor album, după ce s-au lăfăit în clasamentele muzicale din 39 de țări și după ce au recoltat 46 discuri de aur și 18 de platină, iată-i pe ENIGMA (cealaltă identitate a lui Michael Crete) revenind cu o nouă ofertă, albumul „The Cross Of Cha”.

Și se anunță că va fi foarte bun. Mai mult de 1 milion de exemplare au fost deja rezervate înainte de punerea în vânzare oficială. Secretul reușitei acestui nou val „New Age” ar fi conjunctura epocii noastre, care corespunde, se pare unei nevoi de spiritualitate. Exprimarea acesteia prin muzică l-a reușit pe deplin lui Michael și devină certă este un prim single despre care n-am auzit pe nimeni afirmând că nu-i place, „Return To Innocence”.

• Atențiune! Dinozaurii de la PINK FLOYD dau semne cum că ar vrea să schimbe peisajul peșterii cu ceva mai viu. Bineînțeles evenimentul nu e de ratat! Perspectiva e de-a dreptul incitantă: noul lor album e prevăzut pentru începutul lui '94, în care parcă suntem deja, nu? După lansarea acestuia, se vor angaja într-un mega turneu internațional care va debuta la Barcelona. Pe 22 iulie și cu siguranță nu va trece și pe la noi... În rest, toate bune!

București 96,1 FM
Ploiești 92,8 FM
Iasi 92,0 FM

© Copyright Radio Contact România S.A. & 7 Extra - 1994

Topuri - Radio Contact

TOP 50 - ediția 7

1. ENIGMA - Return To Innocence
2. B. ADAMS, ROD STEWART, STING - All For Love
3. AEROSMITH - Cryin'

TOP SLOW & BLUES - ediția 7

1. JOE COCKER - You Can Leave Your Hat On
2. PAUL YOUNG - Everytime You Go Away
3. YELLO & SHIRLEY BASSEY - The Rhythme Divine

TOP MATINAL - TOP 5 - ediția 7

1. DEEP FOREST - Forest Hymn
2. MADNESS - Our House
3. MELODY MC - Dum Da Dum

Ivana Trump:

„AM PROPRIA MEA IDENTITATE ȘI CRED CĂ AM REUȘIT!”

De curând, Ivana Trump (fosta soție a miliardarului Donald Trump) și-a sărbătorit publicarea celui de-al doilea roman al său, *Free to Love*, urmare a primului său best-seller *For Love Alone*. În paralel cu publicarea celor două cărți, Ivana a lansat propria colecție de îmbrăcăminte și bijuterii cu diamante. Colecția de cosmetice urmează a fi lansată în curând. Pe plan afectiv Ivana a redescoperit dragostea în persoana businessman-ului italian Riccardo Mazzucchelli.

În interviul acordat revistei *McCall's*, Ivana Trump dezvăluie câteva din secretele sale care au ajutat-o nu numai să treacă peste dificultățile divorțului, dar să și prospere.

Ivana Trump împreună cu Riccardo Mazzucchelli (la stânga), Fabio considerat cel mai frumos bărbat din lume și cei doi copii ai săi: Ivanka — 11 ani și Eric — 9 ani

„Când mariajul meu s-a prăbușit, am fost șocată, rănită și umilită. Am simțit într-adevăr că înscamă o astfel de rupătură. Întotdeauna am crezut că pot reuși în tot ceea ce îmi doresc. Când am vrut să fiu o bună

schioare. Când am condus hotelul Plaza, el a devenit unul dintre cele mai bune din lume. Dar când a fost vorba de mariajul meu, acesta mi s-a părut cel mai dificil lucru. Trebuia să decid ceea ce trebuia să fac. Așadar (în 1990) m-am de-

cis să înaintez divorțul. Unul din cele mai grele momente prin care am trecut în timpul acela a fost alegerea unui comportament adecvat față de copii pentru a fi sigură că nu vor fi afectați și vor trece cu bine peste această încercare.

O altă problemă dificilă a fost faptul că nu știam ce se va întâmpla: voi continua să rămân în aceeași casă sau voi fi aruncată în stradă? Mi-au trebuit trei săptămâni pentru a-mi face un „plan de atac” privind proiectele mele ulterioare. Știam înaltele de toate că nu voi continua să merg la cazino și la hotel Plaza. Voiam să fac ceva ce nu făcusem niciodată până atunci. M-am decis, așadar, să scriu o carte și să-mi încep propriile afaceri.

„Bucurați-vă de libertatea regăsită!”

Când ești maritată, ceilalți bărbați nu-ți acordă prea multă atenție pentru că soțul tău ar putea gândi că ți se fac avansuri. Dar acum sunt singură, îmi fac plăcere privirile admirative ale bărbaților și mă bucur de respectul pe care mi-l acordă. Sunt într-o situație excelentă: nu am nevoie de un bărbat pentru a întemeia o familie — am trei copii. Nu am nevoie de un bărbat pentru a face carieră — am

deja una strălucită. Deci, ceea ce am nevoie este un bărbat pentru prietenie, dragoste și tandrețe, iar această situație este fantastică. Am întâlnit un astfel de om minunat. Numele său este Riccardo Mazzucchelli. Este foarte romantic și un gentleman perfect: este paternic și tandru. Suntem împreună de peste doi ani și sunt foarte fericită.

Statul meu pentru altele femei, care încep o nouă relație de prietenie, este să fie „în gardă” deoarece uneori, imediat după divorț, te legi de primul bărbat pe care-l cunoști. Ai terminat procedura de divorț, iar soțul te-a făcut să vezi totul în negru și dacă cineva este dragut cu tine, te îndrăgostești mai curând de această amabilitate decât de persoana respectivă. Dar aici este marea greșală pentru că există o mulțime de bărbați care vor fi draguți cu tine. Încearcă să te bucuri de noul sens al libertății tale. Eu am făcut-o!

Acum știu exact ceea ce vreau. Dacă decid că vreau să fac ceva, fac. Dacă și copiii doresc să facem un lucru, îl facem. Suntem liberi. Am o pernă în dormitorul meu care mi-a spus: „A sosit momentul!” Și-am crezut-o. Eram într-un moment înspăimântător. A-veam 44 de ani, nu destul de tânără ca să nu știu nimic despre viață și nu destul de bătrână ca să fiu în

stare să mă bucur doar de ceea ce am. Sunt acum o femeie independentă, cu propria mea identitate. Sunt Ivana. Nu sunt Ivana Trump, sunt pur și simplu Ivana! Oamenii mă cunosc după numele propriu și mă acceptă pentru ceea ce sunt. Știu doar că o mulțime de femei divorțate rămân ex-nu-știu-cine pentru tot restul vieții. Ele nu sunt Barbara Smith, ele sunt doamna ex-y. Dar mie nu-mi convine așa ceva. Vreau să am propria mea identitate și cred că am reușit.”

Traducere și adaptare de SIMONA SIMZIANU ■

Privatizare, dulce privatizare

Vom mânca ciocolată Suchard produsă în țară

Joi, 10 februarie, la Palatul Elisabeta s-a celebrat „primul act de privatizare serioasă” din România, mai precis semnarea contractului între K.J.S., F.P.P. și F.P.S., prin care concernul Kraft Jacobs Suchard achiziționează 82% din acțiunile S.C. „Poiana — Produse Zaharoase” S.A. Brașov, restul acțiunilor fiind „oferite” angajaților contra certificate de proprietate.

La sărbătorire au fost prezente numeroase personalități ale vieții politice și economice românești: domnul Mircea Coșea („ceea ce ne dorim cu toții: privatizare cu capital străin”), domnul Mișu Negrițoiu (care a cedat, și în Palatul Elisabeta, scaunul său domnului Coșea), domnul Huber („vrem să investim mai mult”), domnul

Emil Dima, președintele Consiliului de Administrație („e o dovadă că privatizarea continuă”), doamna Saramat, directoarea fabricii („nu știu foarte multe, dar sigur vor face multe...”), domnul Janțea, președintele Agenției Române de Dezvoltare, care a încântat asistența cu minunatele sa dicții în limba germană („prințul Sturdza este «nașul» acestui proces”) și prințul Sturdza care a conchis: „cu toții au acum mai mult know-how”.

Cum se întrunea un consens general, s-a purces spre sălile de protocol unde, pret de o oră, toată lumea s-a așezat și s-a îndulcit, discutând în continuare, bineînțeles, despre privatizare.

LUCI ȘTEFANOVICI ■

Steaua Sophiei Loren

Sophia Loren a primit o stea de pe renumita Cale a Celebrităților, pentru cei aproape 40 de ani de carieră. Loren a declarat că de 30 de ani tot speră că i se va atribui una din datele în formă de stea încastrate pe trotuarul bulevardului Hollywood. Ea s-a consolat în tot acest timp glumind că durează mai mult pentru că este italiancă. „Va fi cu adevărat o zi de neuitat pentru că aștept această stea de când am sosit la Los Angeles, în 1959”, a declarat laureata premiului Oscar. Președinta Consiliului orăș-

nesc a declarat aceea zi „ziua Sophiei Loren”. Despre legenda ei frumoasă, Sophia Loren spunea cândva: „Nasul e prea lung, bărbia prea scurtă, șoldurile prea largi. Dar împreună toate aceste neregularități dau bine”. Actrița a fost descoperită de cel ce avea să-i devină soț, Carlo Ponti, la vârsta de 15 ani, cu ocazia unui concurs de frumusețe în Neapole. Ea a făcut peste 70 de filme, printre care Două femei (1971), pentru care a primit un Oscar la Festivalul de la Cannes.

Un Oscar ajunge

Anthony Hopkins, nominalizat pentru primul Oscar la categoria cel mai bun actor pentru rolul din filmul *The Remains of the Day* (Restul zilei), a declarat că nu dorește să mai câștige încă o dată prestigiosul premiu, relatează REUTERS. „Unul ajunge. Am un Oscar, așa că am ieșit din joc”, a spus Hopkins într-un interviu publicat de revista „Playboy”. „Am realizat tot ce mi-am dorit în viață”, a spus Hopkins, care în 1992 a obținut Oscarul pentru filmul „Tăcerea mieilor”, unde joacă rolul unui ucigaș psihopat. El a povestit că în tinerețe a visat să ajungă celebru, să devină actor american: „Îmi amintesc că doream să devin actor pentru că Richard Burton așa reușise, și el provenea din același oraș ca și mine. El a reușit să scape și să aibă o carieră. Eu visam să fac la fel”.

Hipnoză regresivă

Cum ne putem retrăi viețile anterioare

Profesorul dr. Ing. PAUL ȘTEFĂNESCU, autor a peste 20 de cărți și 300 articole științifice publicate în țară și S.U.A., Anglia, Germania și Federația Rusă etc. Practică ocazional din anul 1947. El oferă cititorilor noștri un ghid practic pentru o călătorie prin tuncul timpului.

• **Întoarcerea pe firul timpului este posibilă prin tehnici de magie** • În stare de transă, subiectul revede momente trăite cu 300 sau chiar o mie de ani în urmă • El se exprimă în limbi pe care nu le-a învățat niciodată

Paranormalul revine la... normal

Tot mai mulți oameni acceptă azi existența fenomenelor așa-zis paranormale într-o formă sau alta, cum ar fi ESP (percepția extrasenzorială), telepatia, aparițiile de

fantome sau casele bânuite de spirite tapajoase. Oamenii dotați cu capacități extrasenzoriale sunt supuși unor controale și verificări ce nu ad-

mit nici o îndoială. Ocultismul pășește treptat în arena științelor exacte, lăsând în urmă o lume p'înă de superstiții și credințe...

— Domnule profesor, din câte știu, vă ocupați de aproape 47 de ani de fenomenele paranormale, de ocultism. Ce ne puteți spune despre regresia în timp? Deși cum poate cineva să se întoarcă pe firul timpului și să-și revadă viețile pe care le-a mai trăit pe acest pământ?

— Marea majoritate a relațiilor despre experiențe privind retrocogniția sunt, oricum, nelegate de evenimente specifice acestui fel de retroproiecție în timp.

Genul cel mai frecvent relatat este ca „lumea reală” să se estompeze pentru moment și o altă, diferită, să i se suprapună ca într-un Dash-back.

— Există vreo „regulă” în ceea ce privește producerea fenomenelor? Are vreo importanță sexul, vârsta și țara?

— În majoritatea cazurilor, o persoană trece o singură dată în viață printr-o asemenea experiență și, de obicei, în stare de transă.

— Există vreo legătură între sesiunile de spiritism și retrăirea în timp?

— Nu este un fapt neobișnuit ca unele mediumuri, în sesiunile de spiritism, aflate sub influența spiritului care le servește drept ghid, să se identifice cu spiritul unei persoane decedate.

În lucrarea lui Brian Inglis *Enciclopedia fenomenelor paranormale*, se citează cazul mediumului Helene Smith, studiată de psihologul elvețian Theodore Flourney în anul 1890: „Helene Smith, aflată în tranșă, își descria trecutele ei vieți pe pământ. Săftelul ei a mai fost găzduit în trupul reginei Maria Antoneta și cel al unei prințese indiene. Helene era în viața de toate zilele o faptură frumoasă și inteligentă, de o factură morală ireproșabilă, psihologul Flourney fiind ferm convins că mediumul nu era capabil să-l inducă în eroare.

Trecând la verificarea celor afirmate de Helene Smith, Flourney a descoperit în cazul Mariei Antoneta o serie de discrepanțe, în schimb o parte din viziunile Helenei legate de viața prințesei indiene s-au dovedit a fi juste. Helene credea că poate vizita și planeta Marte în tranșele sale și a făcut o relație grotescă despre cele văzute acolo.”

Theodore Flourney a întreprins o serie de experimente asemănătoare cu mediumul italian Eusapia Palladino, fapt care l-a întărit convingerea sa în privința veridicității fenomenului retrocogniției.

— Practicarea regresiei în timp a'trage după sine unele inconveniente, dăunează comva subiectului?

— Este locul să facem precizarea că, deși s-au obținut prin hipnoză probe interesante privind regresia în timp, nu trebuie să o practicăm deodată pătrundem într-un domeniu necunoscut, exponându-ne unor pericole pe care nu le putem controla. Experimentul poate da naștere unei karme grele pentru viețile viitoare.

Cazul Jane Evans, un tulburător exemplu de întoarcere în timp

Jane Evans, născută în 1939, s-a prezentat la Arnauld Blochman, renumit hipnotizator, cu intenția de a-și trata prin hipnotism o artrită reumatismală, maladie de care suferea de mai mulți ani. Adusă în stare de transă, prin hipnoză, Jane Evans a relatat șase regresii, pe care le prezentăm în ordine cronologică:

Soție romană

Se numește Livonia și este soția lui Titus, un om mult mai în vârstă decât ea, profesor de greacă, latină și poezie, fiul lui Constantin, înalt demnitar roman. Acesta posedă o locuință luxuoasă la marginea Yorkului (Eboracum la vremea respectivă). Relațiile ei sunt pline de întâmplări, oferind relații concrete asupra revoltei de eliberare a Angliei, din anul 286, în urma căreia Marea Britanie a ieșit de sub tutela Romei. Livonia relatează cu lux de amănunte întâmplările și mai ales faptul că în timpul revoltei a trebuit să fugă și să se ascundă împreună cu soțul lui Constantinus, Helene și fiul acestora, viitorul Constantin cel Mare, întemeietorul Constantinopolului. Livonia povestește detaliile revenirii sub tutela Romei. Livonia va fi asasinată cu prilejul unei persecuții ordonate de împăratul Diocetian împotriva creștinilor. Este o confesiune ale cărei întâmplări au fost dovedite ca exacte de istorici, fiind cunoscute de puțini specialiști.

Evreică în York

Se numea atunci Rebecca și era soția unui pretor evreu

extrem de bogat. Locuia într-un castel al evreilor în stăruia din York. Menționează că condițiile ei erau obligate să poarte un inel galben în dreptul inimii, pentru ca trecătorii să-și poată da seama că sunt evrei, fapt reținut de documentele istorice. Duce o viață retrasă, și are puține contacte, urmând a opresiunii care se datorau dus, mamei pe care englezii o nutreau față de evrei. În clauzura faptului că englezii împrumutau bani de la cămătarii evrei, la purtau o ură visceră. Era pe vremea lui Henric II Plantagenet. Acestuia i-a urmat la tron Richard I, numit de Leu (1189—1199). După pornirea în cruciadă (cea de-a treia) în Anglia a izbucnit o mare revoltă împotriva evreilor. A urmat un masacru în toată țara, mulți evrei fiind uciși, în special în York. Soțul, Rebecca împreună cu fiul și fiica Rachel și-au găsit refugiu într-o criptă secretă dintr-o mică biserică de lângă zidul orașului. Soțul și fiul au ieșit într-o noapte să caute hrană. Au scăpat cu viață. Rebecca și Rachel au fost găsite de soldați și ucise.

Toate detaliile furnizate de Jane Evans privind existența Rebecca și au fost confirmate prin documente oficiale. În primăvara lui 1975 a fost găsită cu prilejul unor săpături arheologice cripta din

historica medievală St. Mary de Castlegate. În casa se așezaseră Rebecca și familia ei.

Camerista lui Jacques Coeur

De astădată existența Janei Evans a avut loc la Bourges. Ea a descris curtea, casa, arhitectura și tablourile din galeriile și camerele bogat decorate ale clădirii existente în anul 1450. Purta numele de Alison și se afla în serviciul lui J. Coeur, comerciant extrem de bogat, consilier al lui Charles al VII-lea. Ea oferă informații uluitoare prin exactitatea lor privind vestimentația, armele și decorațiile vremii, mai ales dacă ținem seama că Jane Evans nu cunoștea limba franceză și nu fusese niciodată la Bourges. Patronul ei, J. Coeur a împrumutat mare sumă de bani regelui și nobililor. În 1451 se începează un proces, fiind acuzat că a otrăvit-o pe Agnes Sorel, favorita regelui. La sfârșitul procesului se confiscă întreaga avere. Alison era foarte atârnată de stăpânul ei și la auzirea veștii condamnării, se sinucide. Toate descrierile făcute de Jane Evans în stare de hipnoză din această existență a sa au fost verificate.

Doamnă de companie

Acum se numește Anna de Castille și este originară din Madrid, fiind doamnă de onoare a Infantei Caterina, pe

care o fusese în Anglia undă aceasta urma să se căsătorească cu prințul Arthur. Călătoria pe apă este descrisă pe scurt. Anna plângea de rău de mare. După sosirea în Anglia, îl descrie pe prințul Arthur. La scurt timp după căsătoria Infantei cu prințul Arthur, Anna se reîntoarce în Spania. Pe drum se îmbolnăvește datorită unei epidemii și moare. Ultimul cuvânt al regresiei este: Intuneric, Intuneric!

Croitoreasă la Londra

Poartă numele de Ann Trasker și este croitoreasă într-un mare atelier la Londra. Este tânără, lipsită de cultură, lucrează mult și se plânge că

este obosită. Dă cu mare greutate informații, spre deosebire de trăirile trecute. În final descrie un salon cu mulți bolnavi de ciumă, aerul este irrespirabil. Are febră și își dă stărușul.

Călugăriță americană

Se numește sora Grace și își duce existența între pereții unei mănăstiri catolice din America. Și-a petrecut copilăria într-un oraș din statul Iowa, numele de familie fiind Ellis. Cu vârsta, sora Grace se îmbolnăvește de artrită, care îi determină în final o paralizie a mâinilor și picioarelor.

PAUL ȘTEFĂNESCU ■

Sexul

nostru

cel de toate zilele

Francezii nu mai sunt interesați de căsătorie

În prezent, din ce în ce mai puțini francezi se căsătoresc. În timp ce numărul copiilor născuți în afara căsărilor și legitimizați odată cu mariajul părinților lor este într-o continuă creștere. În anul 1992, numărul perechilor franceze care au trecut prin fața ofiterului stării civile a fost cu trei la sută mai mic decât cel din anul precedent, iar scăderea pe durata primului semestru al anului trecut a fost de șapte procente.

Aproape unul din cinci cupluri căsătorite în 1992 aveau deja copii. În timp ce în 1982, rata acestui fenomen atingea abia 8,2 la sută din totalul căsătorilor. În 1992, au fost declarate ilegiti un număr de 71.219 copii, față de numai 33.448, cu zece ani în urmă.

Aproape două treimi dintre femele în vârstă de 25 de ani erau necăsătorite în anul 1992, față de numai 30 la sută din total, cu un deceniu în urmă. De asemenea, peste 35 la sută din numărul femeilor ce depășesc vârsta de 30 de ani sunt necăsătorite.

Totuși, în cluda urbanizării masive, anumite tradiții s-au păstrat, afirmă experții de la Institutul Național de Statistică din Franța, care au realizat sondajul de opinie publică. Ca și acum 15 ani, soțul este cu doi ani și jumătate mai în vârstă decât soția.

De asemenea, francezii continuă să prefere zilele de sâmbătă din cursul verii pentru a-și organiza nunta. Căca 70 la sută din totalul căsătorilor au loc în perioada lunilor mai-septembrie, iar 82 la sută dintre cununii se desfășoară sâmbătă.

Sexy-girls, dar nu prostituate

Peste 10.000 de eleve din Tokyo obțin venituri suplimentare din comerțul cu sex — nu neapărat din prostituție, ci pozând pentru fotografi profesioniști sau amatori, făcând publicitate sex-shop-urilor, sau muncind ca sex-operatoare la diferite linii telefonice.

Această știre a iscat un adevărat scandal în mass-media japoneză.

Fetele care practică aceste meserii poartă numele de *Ihbito*. Prima literă provine de la cuvântul japonez *hentai* — obscen, iar *bito* înseamnă „a doua slujbă” și pro-

Mai bine mâncare decât amor

Femele britanice preferă să fie scoase în lume și duse la restaurant decât să facă dragoste, arată un sondaj publicat luni de o revistă londoneză, citată de REUTER. Aproape jumătate din persoanele care au răspuns la întrebările din „Good Housekeeping” (Buna gospodină) au afirmat că (deci unei mese copioase li se pare mai atrăgătoare decât cea de-a face amor, iar trei sferturi au opinat că o cină perfectă este doar una la restaurant. Căca 81 la sută dintre femei au spus că șampania le face să se simtă sexy, dar numai 18 la sută au confirmat că stridile ar avea același efect. Frații au obținut doar doi la sută din sufragii. Peste o treime din subiecți au spus că mănâncă la pat măcar o dată pe săptămână, iar pentru jumătate acesta este modul favorit de a lua masa. Căca 45 la sută plăcesc la jumătate din enăzozică, dar înghețata nu satisface decât gusturile uneia dintre suli. Măncărurile italiene se află pe primul lor, urmate de bucătăria chinzească și de cea franceză. Sondajul cu pricina a mai descoperit că o cincime din bărbații britanici nu gătesc niciodată și că o treime din soți intră în buclărie doar când le lipsește nevasta de acasă. Pentru a se evita orice generalizare, reamintim că autorul sondajului este o publicație pentru gospodine.

Un Don Juan chinez

Inimile multor femei, pe care Chin Chi-Ming le-a convins să se culce cu el promițându-le că le va face vedete de cinema, au bătut mai repede vineri, când impresarul mincinos a ieșit din închisoare, după ce a executat un termen de peste doi ani. Chin s-a lăudat că a făcut dragoste cu peste 700 de femei. Inculcatul, acum în vârstă de 38 de ani, se dădea drept o persoană cu influență în industria filmului și își ademenea în pat victimele cu aspirații de vedete. Reporterii s-au ținut scali după fostul deținut la eliberarea sa de pe o insulă de coastă. Întrebat dacă are intenția să vândă povestea sa unei case de filme, el a răspuns: „Nu-mi trebuie banii nimănui”.

Strip-tease la domiciliu

La un simplu telefon, dra Nadine se prezintă la domiciliu. Ea execută contra sumei de 4.000 de franci, un excelent număr de strip-tease. Este invitată de obicei de serate simandicoase, unde vine numai lumea bună din Paris. Ea refuză cu

delicatețe alte propuneri, își ia banii și pleacă. Pretinde că a primit numeroase cereri în căsătorie de la persoane foarte importante. Dacă e fată cinstită, de ce nu? Nadine nu este singura la care se poate apelea.

Ziarul vagabonzilor

În timp ce o nouă jarnă de recesiune și șomaj se instalează, în Franța înfloresc o afacere de autoajutorare — ziare produse și vândute de o armată de vagabonzi, respinși de societate. „Oamenii preferă să ne cumpere ziarul decât să ne dea de pomană sau să fie ieftini”, explică Christophe Mourry, un tânăr rămas orfan la 17 ani, singur pe lume, fără slujbă, fără casă, și cu un cazier „respectabil”. De când s-a alăturat legiunii de vânzători de ziare care populează străzile și stațiile de metrou pariziene, Mourry, de 24 ani, poate să doarmă la un hotel, chiar dacă mai ieșos, să mănânce, să se spele și să viseze că va începe o viață nouă. „Acum pot supraviețui, câștigându-mi existența cinstit, fără să cerșesc — orice e mai bun decât cerșitul”, spune el.

Tumoarea era copil

O femeie care s-a temut că are o tumoră în stomac a aflat că de fapt era gravidă, a relatat un ziar, citat de REUTER. Joanne Bond, care se tratase cu câțiva ani în urmă de boala lui Hodgkinson, o formă de cancer, fusese anunțată de medici că nu va putea avea copii. Așa că atunci când în abdomen a început să se dezvolte o umflătură dureroasă la apăsare, ea a intrat în panică, dar a fost ușurată să afle că este în luna a cincea. „Am crezut că e o revenire a bolii. Nu m-am gândit nici o clipă că aș putea fi însărcinată”, a declarat ea. Fiica familiei Bond, Tabatha, s-a născut luna trecută, precizează Daily Telegraph.

Festivalul fantomelor

La Bojnice, un sat din vestul Slovaciei unde se află un castel bântuit, va avea loc pe 30 aprilie primul Festival internațional al Fantomelor. Evenimentul va atrage ocașionali, turiști și... fantome din lumea întreagă în localitatea situată la 150 km nord de capitala slovacă Bratislava. „Dorim ca acesta să fie un festival turistic pentru promovarea regiunilor cunoscute prin fantomele lor”, a declarat Jan Papco, unul din organizatori. Papco a afirmat că a contactat prin intermediul unei spiritiste o fantomă legendară, Doamna Neagră, care „a fost de acord să participe” la festival. Anul trecut, Bojnice a găzduit 300.000 vizitatori.

Turism și high-tech

În S.U.A. se preconizează ca pe viitor pilanțele și broșurile turistice să fie înlocuite de către calculator. Noile programe software vor permite turiștilor să afle orice date despre traseele urmate.

Sistemul pus la punct de World view Systems oferă la cerere, prin fax, hărțile celor mai mari orașe americane, inclusiv evenimentele curente (festivaluri, competiții sportive).

Responsabili din cadrul Frommer's Travel Company, companie ce oferă informații turistice înregistrate pe dischete IBM, sunt de părere că sistemul se va răspândi rapid deoarece prezintă avantajul că sunt „la zi”, spre deosebire de pliante care pot fi tipărite în urină cu câteva luni. (A.T.).

Video-feminism

Un magazin de casete video din Tokio a interzis accesul bărbaților, pentru ca femeile să poată alege și cumpăra casete, nestingerite de ochelarii și comentariile masculine, relatează un cotidian nipon.

„Nu îmi plac magazinele obișnuite care vând casete pentru bărbați, cu filme de război, yakuza (gangsteri) și pornografie”, spune o gospodină de

31 de ani. „Aici însă pot cumpăra casete fără să simt ochii bărbaților ațintii asupra mea”, a mai spus ea. Întreg personalul magazinului Petite Madonna din orașul Soita este compus din tinere femei. Una dintre ele a declarat că filmele preferate ale clienței sunt cele de dragoste, urmate de pornografie mai „discretă”.

Infirmerii cu scuturi

Echipajele ce însoțesc ambulanțele din orașul industrial englez Manchester vor fi dotate cu veste antigloant, o premieră în Marea Britanie. Lucrătorii serviciilor de salvare și-au exprimat îngrijorarea în legătură cu violența crescândă, în special în orele de noapte, în cartierele renumite pentru ciocnirile legate de traficul de droguri. În zona Moss Side a orașului, în 1991, poliția britanică a purtat pentru prima dată pe teritoriul englez echipament de protecție. În general, poliștii britanici poartă doar bastoane de lemn, iar echipajele ambulanțelor nu sunt echipate decât cu instrumentarul medical.

Mese de joc la McDonald

Un restaurant McDonald din Florida va avea în curând o nouă atracție: mese de joc. Localul, situat într-o zonă cu un mare număr de pensionari, a decis să înlocuiască leagănele și spălerile pentru copii cu mese de joc și table de șah. „Peste 80 la sută din clienții noștri sunt persoane în vârstă”, a explicat directorul restaurantului, cărui i-a venit strălucita idee după ce clienții s-au plâns că nu prea au ce face cu locul de joacă standard care însoțește fiecare McDonald. El a obținut aprobarea corporației pentru a schimba decorul și speră că noul aranjament să fie gata până la sfârșitul lui martie. Se prevăd concursuri de dame, table, șah și alte jocuri de pensionari. Dacă totul va merge bine, firma McDonald va extinde ideea în zonele cu cliență formată majoritar din pensionari.

Joacă golf în costumul lui Adam

Premieră mondială în Gironde (Franța). Într-o pădure din apropierea litoralului, un club de nu-diști a închiriat un teren de golf

de 10 hectare, unde toată lumea face sport în pielea goală. Revista franceză VSD salută cu simpatie evenimentul.

„Do you want sex?”

Târâș-grăpis, economia de piață a început să pătrundă și în îndepărtata Mongolie. Ea a „facilitat”, între altele, și oficializarea prostituției. Tineretele profesioniste ale amorului au în atenție, cum era de așteptat, turiștii străini. Ei sunt a-

costați cu o formulă deja consacrată: „Do you want sex?”. Un reporter al revistei „Der Spiegel” a cunoscut la Ulan Bator o asemenea experiență. Dovadă fotografia alăturată.

Primind sfaturi practice de la un serviciu telefonic special, Sinucigașii din Olanda pot să se omoare cu mai multă eficacitate!

În Olanda, unde parlamentul a aprobat recent legea privind eutanasia, a fost înființat un serviciu telefonic special, la care persoanele care doresc să se sinucidă primesc sfaturi practice privind abordarea acestei probleme.

Serviciul telefonic, aflat în funcțiune în Amsterdam, dispune de că-

șiva voluntari de la liga pentru apărarea drepturilor omului, care fac de gardă lângă aparatul telefonic. Ei nu încearcă să îl convingă pe sinucigași să renunțe la intențiile lor, ci îi învață cum să procedeze într-un mod cât mai puțin dureros pentru ei, cum să redacteze o scrisoare de adio sau cum să își pună în ordine dispozițiile testamentare.

În numai șase luni de funcționare a acestui serviciu, au fost primite aproape 180 de apeluri telefonice, dintre care peste 60 de la persoane care doreau într-adevăr să beneficieze de sfaturile oferite.

Pe viitor, cei care lucrează aici intenționează să deschidă și un „Hotel al sinuciderii”, unde cei ce doresc să își ia viața să poată să își pună în linie la punct ultimele treburi, să își scrie testamentele și să se despartă liniștiți de lumea aceasta.

Război în toată legea

Poliția thailandeză de lângă granița cu Birmania a fost silită să facă uz de armamentul de război pentru a lichida un elefant care o luase răna, au relatat surse locale, citate de REUTERS. Somphon, un elefant mascul de 39 de ani, a început să se manifeste ciudat recent, când a stăcut trei mașini din Thongphum, la 200 km sud-vest de Bangkok. Temându-se că pachidermul ar putea ataca sătenii, poliția a făcut apel la mitralierele de asalt ca să îl liniștească.

Se caută voluntari în rândul... pisicilor

Nu cu mult timp în urmă în Marea Britanie a fost declanșat un amplu program de cercetare privind viața felinei.

Deoarece nu au fost găsite suficiente pisicuțe pentru studiu, doctorul Bradshaw, profesor de biologie la Southampton University și unul din responsabili programului, a recurs la un anunț de mică publicitate în presa britanică.

În schimbul colaborării, el a făgăduit „voluntarilor” importante premii constând în de-acum faimoasele conserve Kite-Cat.

În imagine — Doctorul Bradshaw împreună cu pisica sa Lucy, una din protagonistele studiului. (A.T.).

Din München și Stuttgart, pentru revista FLACĂRA, dl Mihai Rusu.
redactorul sportiv al postului de radio „Europa Liberă”

Tiriac își încheie destăinuirile

După ce v-am prezentat în primele două corespondențe relațiile din trecut și prezent ale managerului român față de Boris Becker, voi încerca în continuare să descriu un alt capitol din viața celor doi legat de familia campionului german.

„Ruptura cu Boris nu afectează relațiile mele cu părinții săi”

Indiferent de ceea ce s-a întâmplat între Boris și Ion, românul a rămas un gentleman față de domnul și doamna Becker, cărora le poartă un respect deosebit. Legătura stabilită cu 10 ani în urmă rămâne și de o parte și de cealaltă la fel de corectă, părinții lui Boris neținând nici o clipă meritele managerului în creșterea și consolidarea fiului lor, care dacă rămânea în orașul său natal Ielmen, nu ar fi depășit valoarea unui jucător de Bundesliga. Dealtfel, cu ocazia ultimei ediții a turneului Eurocard Open de la Stuttgart, chiar și cei mai fideli ziaristi ai lui Becker au reușit să contribuie românului, atât în viața jucătorului cât și în dezvoltarea tenisului german, deoarece succesele de pe teren au avut implicații, mai bine zis au determinat schimbarea mentalității oficialilor federației, trecându-se de la un amatorism birocratic la un sistem de marketing modern, la comercializarea fenomenului până la marile afaceri ce situează Germania pe primul loc în tenisul mondial. „Mutarea” lui Becker la Monte Carlo pentru scutirea unor taxe fiscale ridicole, învățarea lecțiilor sub aspectul bunei cuvințe precum și întregul proces de maturizare sunt opera lui Tiriac, și nu știu care părinte ar uita eforturile unui mentor atunci când este vorba de educație în general. De aceea, părinții lui Becker s-au comportat fair-play față de Tiriac, și fără discuție că nu s-au amestecat în disputa lor.

Înainte nașterii lui Becker Jr., Noah Gabriel, unii ziaristi au speculat chiar ideea de naștere a românului, care fiind întrebat dacă l-ar boteza pe noul născut, deci poate într-un fel de „repara” linia de comunicație între cei doi, a răspuns clar și răspicat: „Au trecut timpurile când lăsam totul și plecam undeva în lume după el. Azi am enorm de lucru, și sigur că mă con-

centrez asupra obligațiilor mele din tenis, aceea de a face cu banca, apoi cu Mercedes-Benz, cu postul meu de Radio și TV, cu fabrica de pâine sau cu căminul de copii de la Brașov. Am puțin timp la dispoziție și doresc să mă dedic acestor activități, mai ales acum, fără Boris”.

La întrebarea cu privire la cadoul făcut micului Noah Gabriel, Tiriac a spus că este o chestiune personală pe care nu o va da publicității, spre deosebire de afinitatea față de părinții campionului, care vor rămâne ceva deosebit pentru el. Și într-adevăr, la Stuttgart am avut ocazia să mă conving de acest fapt, mai ales atunci când Boris a jucat în primul tur; în tribune se aflau și părinții lui Boris, care au fost primiți de gazdă în mod foarte generos, aspect ce ne arată că viața personală rămâne tabu, iar afacerile sau fricțiunile respective reprezintă un alt capitol, ce pot fi rezolvate în stil cavaleresc.

Turneul EUROCARD CLASSICS de la Stuttgart

Și pentru că v-am promis că voi transmite și din Stuttgart, ei bine, m-am gândit la două aspecte: mai întâi la organizarea turneului — excelentă (cum putea fi altfel?), precum și la partea economică, aici fiind o serie de contradicții. Am discutat îndelung cu colegii mei germani, englezi și italieni, despre managementul turneului; toți erau de acord că Tiriac și clanul său, format și din câțiva români, au ajuns la limită, prezentând

Ion Tiriac față în față cu Barbara Feltz: „Întotdeauna o întâlnire agreabilă”

evenimentul la superlativ. În cadrul unui interviu pe care mi l-a acordat Tiriac, l-am întrebat dacă mai poate exista vreo dezvoltare în acest sens, răspunsul său fiind spontan și logic: „E greu de perfecționat, dar dacă vrei să oferi ceva Occidentului, atunci trebuie gândit, și dacă găsești ceva minor dar spectaculos, atunci este un câștig”. Exact așa s-a și întâmplat, pentru că Tiriac a înconjurat terenul de joc cu flori ce se aflau deasupra reclamei de bandă. În zilele de maximă audiență totul a înflorit, tabloul „indoor” dându-ne impresia că ne aflăm într-un parc de tenis. O idee simplă dar de mare efect la public.

Mult mai serioasă este chestiunea recesiunii din Germania; de aceea am dorit să aflăm cum reușește să-i convingă potențialii sponsori să finanțeze turneul.

In finală: STEFAN EDBERG - GORAN IVANISEVICI
4-6, 6-4, 6-2, 6-2

Nedopați, în veci!

Dintr-un interviu cu distinsul doctor Bendiu aflăm că originalitatea românească n-are limite. Da di loc! Mai pe sleau, suntem liniștiți dinapre partea dopării fotbalistilor români. Ei nu se vor dopa în vecii-vecilor, amin, da, da. Cât privește faptul în sine, nu ne dăm Mucius Scaevola, dar că aste apurături nu vor fi publice suntem siguri. Iată de ce. Zice dr. Bendiu: „Centrul de medicină sportivă le înmănează (rezultatele controlorelor — n.n.) președintelui F.R.F., care este singurul ce poate face cunoscute cazurile de utilizare a unor substanțe interzise”. Ce păcat că noveciile de străini nu s-au inspirat din valoroasa noastră legislație și anunță cazurile care cum vrea! Păi, dacă se orientau, și acum Ben Johnson bătea recordurile mondiale de le mergeau fulgii, Maradona sau Canniggia zburdau pe gazon cu cocaina-n nas fără nefericitele intreruperi, halterofili ajungeau să ridice TIR-uri încărcate, cu o singură mână,

prințul Alexandre de Merode își creștea în liniște nepoțelii, iar sportivii stăteau voioși la coziile de la farmacie. Așa însă, vai de capul lor, ai allora cu antidopingul,

au dat naștere numai la scandaluri. Ceacă, cum ar zice un clasic în viață, la noi nu e cazul. Ce nu vrea să spună Mircea Sandu, nu există și basta!

Glasul roților de tren (5)

Geruri năprasnice... Și totuși fotbal se joacă pe terenurile înghețate bocnă. Așa cum a făcut și Rapid, acum la cârmă, pe lângă Viorel Hizo, și cu Rontea, omul culorilor alb-voșii. Mutarea, neașteptată, a lăsat perplexi pe unii, nu pe noi care îl cunoaștem pe Rontea ca bun meserias și devotat trup și suflet echipei și clubului. Așa s-a făcut că Marian Rada rămâne în continuare pe poziția vizată de... alții și tot așa se face că nu se îngroșă rândurile staff-ului de la gruparea lui Mihai Zaharia.

Cu Vlădoiu și Stilea în cărți, cu Gabi Răduță (chit că genunchii acestuia plâng pe țavă), echipa pare mult mai solidă decât în joamnă. La care se pot adăuga mutațiile tactice ale lui Viorel Hizo ce pot surprinde taberele adverse. Probleme mari, în aceste zile dinaintea turneului de la Hundoara (Memorialul Mișă Klein, care se va fi consumat la citirea rândurilor de față), le are medicul trupei. Terenurile înghețate pe care s-a pregătit Rapid au lăsat urme, cel mai grav fiind cazul lui Rontea junior, cu entorsă la unul din genunchi. Și noi, care îl vedeam în primul 11, un fel de Stilos al Giuleștiului pentru sezonul ce vor veni. Pentru că o echipă care se respectă și își respectă adversarii are, mai are nevoie câteodată, și de un jandarm. Rivalitatea Toader-Stilea, sau invers, care se profilează, de aici de la gura sobei, se vede că beneficiază pentru echipa din Grant, chit că unul va trebui să cadă. În sfârșit, cu toate că până la ora actuală Hizo n-a putut forma 11-le de bază, Rapid poate și trebuie ca în această primăvară să își schimbe fața. Mai ales că pentru această combustibilul montan a fost înmagazinat, nu ca altădată când au fost preferate turnee în lanț prin ținuturi exotice, dar depărtate sensibil de marea fotbal.

Gura lumii-i slobodă...

• După cum merg lucrurile pe la același Inter de care aminteam în numărul trecut, căderea lui Bagnoli nu e suficientă pentru redresarea unei corăbi garnisite cu valori. Pe buzele celor din Milano apare din ce în ce mai des un nume, cel al tehnicianului român Mircea Lucescu, actualmente (încă) la Brescia lui Corloni.

• În timp ce Marcel Puscas (m-am avut ce face și i-am luat urma) încropește de un cazinou și la Oradea lăsând, până la proba contrarie, fotbalul pe planul al doilea, dacă nu pe unul mai depărtat.

• La Dinamo se aude, dar nu se cercetează, ar urma remanieri consistente la vârf. Până în prezent nimic palpabil decât că Vasile Iancu își toacă banii la ruletă. În fond sunt banii lui și face ce vrea cu ei, nu-i așa?

• Jocuri de pregătire cu nemiluita în această perioadă cu geruri năprasnice de s-a ajuns ca la minus 15 grade Celsius viața fotbalistului să pară frumoasă pentru primăvara care se apropie. Că nu e regulamentar să se joace fotbal la o temperatură de minus 10 grade, știm și noi, nu știm dacă știu și conducătorii de cluburi.

• Nu mai e mult și începe campionatul de fotbal.

Tot aștepta prilejuri, meciurile, de-a proba gradul de antrenament al jucătorilor, unii dintre ei în atenția selecționarilor pentru America, dar după cum se pare, sfârșirile vor continua în același ritm alert, că unii sunt în stare să spună de pe acum cine cade din prima divizie. În privința campioanei, jocurile sunt și ele făcute demult.

• Sărim de la fotbal pentru a anunța, chiar dacă nu cu surle și cu tobe, înființarea unei noi ligi a boxului profesionist. Să te ții acum caterincă între cele două foruri, mai ceva ca la americani. Ce e bine e că galele vor fi mult mai numeroase decât până acum și boxerii nu vor sta în pregătire îndelungată în așteptare și tocarea nervilor.

• Cum știm și cum se pare, la Lillehammer avem mai mulți turiști, fie ei pe schiuri, patine sau în săniile sau boburi, decât comentarii radio, TV și de la alte canale. Olimpiada continuă dar... fără noi.

• Nu știm, nu cunoaștem vreun amestec guvernamental la trecerea lui Jean Vlădoiu în... rezervă, în Giulești. Prilej de a tulbura apele pentru unii, prilej de a scrie ceva, acolo, pentru alții.

La jumătatea întrecerilor

După 42 de ani de când Oslo a găzduit cea de-a 6-a ediție a Olimpiadei Albe, Norvegia are din nou acest privilegiu. Beneficiind de o vreme excelentă pentru sporturile de iarnă, acest veritabil festival al zăpezii și gheții a suscitat un interes enorm în rândul localnicilor; de exemplu, proba de sărituri cu schiurile de la trambulina de 120 m a fost urmărită de peste 40.000 spectatori. Atracție amplificată și de unele rezultate excelente ale sportivilor din Țara Fiordurilor. Astfel, Johan Olav Koss, fost campion al lumii, a câștigat medalia de aur la patinaj viteză în cursa de 5.000 m și în cea de 1.500 m, stabilind de fiecare dată un nou record mondial, iar Thomas Alsgaard s-a impus în proba de 30 km schi fond (liber), depășindu-l pe compatriotul său, Bjorn Daehlie, triplu campion olimpic în urmă cu doi ani. Daehlie avea să cunoască triumful în întrecerea pe distanță de 10 km schi fond (clasic) și, de asemenea, Stine Lise Hattestad s-a clasat pe primul loc în proba feminină de schi artistic pe teren accidentat (ovile). În schimb, o mare surpriză s-a consemnat în proba de coborâre, în care vikin-

gul Kjetil Andre Aamodt, liderul Cupei Mondiale, a fost întrecut de către out-siderul american Tommy Moe cu numai patru sutimi de secundă! Aceeași ordine între cei doi și la super-urias, probă câștigată de Markus Wasmeier (Germania). În proba similară feminină, o nouă victorie americană, prin Diann Roffe.

Titlul de prima regină a Olimpiadelor a fost adjudecat de italianca Manuela Di Centa, învingătoare în proba de 15 km fond (liber) în fața rusoaicei Liubov Egorova, tripla campioană olimpică de la Albertville. Ierarhie inversată, însă, în proba de fond 5 km stilul clasic, în care finlandeza Maria Lilla Kirvesniemi a cucerit medalia de bronz, la cei 38 de ani ai săi fiind prezentă pentru a șasea oară la J.O. Din nou primele două locuri cu Egorova — Di Centa la 10 km stilul liber.

În proba de sanie, după cele patru minge, campionul olimpic en titre, germanul Georg Hackl, l-a devansat pe austriacul Markus Prock, recent învingător în Cupa Mondială, doar cu 13 miimi de secundă! La săniuțe, titlul olimpic a revenit Italiei Gerda Weissensteiner, câștigătoare în 1993 a titlului mondial și a Cupei Mondiale. Două medalii de aur pentru canadieni prin Jean Luc Brassard la schi artistic pe teren accidentat și în proba feminină de biatlon 15 km prin Myriam Bedard. Patinajul viteză nu s-a dezmințit, americanul Dan Jensen corectând recordul mondial în cursa pe distanța de 1800 m.

Turneul de hochei a oferit numeroase dispute echilibrate și rezultate neașteptate. Astfel, în grupa A, Rusia, deținătoarea titlului suprem, a fost în-

trecută cu 5-0 (!) de Finlanda și cu 4-2 de Germania. Alte rezultate: Finlanda 3-1 cu Cehia, 4-0 cu Norvegia și 6-2 cu Austria; Cehia 7-3 cu Austria, 1-0 cu Germania și 4-1 cu Norvegia; Germania 4-3 cu Austria și 2-1 cu Norvegia; Rusia 5-1 cu Norvegia și 9-1 cu Austria; în grupa B: Suedia 4-4 cu Slovacia, 4-1 cu Italia, 7-1 cu Franța și 6-4 cu SUA; Slovacia 3-3 cu SUA, 10-4 cu Italia și 3-1 cu Canada; Canada 7-2 cu Italia, 3-1 cu Franța și 3-3 cu SUA (americanii la a treia remiză consecutivă); SUA 4-4 cu Franța; Italia 7-3 cu Franța.

Primul punct pentru echipa României a fost adus de echipajul sănierilor Ioan Apostol — Liviu Cepoi (locul 6), la 34 miimi de secundă față de poziția a patra, ceea ce ar fi rededit performanța de la Albertville (aur: italienii K. Brugger — W. Huber). Deși a stabilit un nou record național, Mihaela Dascălu a ocupat doar locul 8 în proba de patinaj viteză la 3000 m (aur: rusoaica Svetlana Basanova). În rest, comportări mai mult decât modeste și prezențe simbolice.

La jumătatea întrecerilor, după 28 de probe, în clasamentul neoficial pe medalii primele locuri sunt ocupate de: 1. Rusia (7 medalii de aur, 5 de argint și 3 de bronz), 2. Norvegia (7-4-2), 3. SUA (4-3-0), 4. Germania (4-2-5), 5. Italia (3-3-7), iar în cel pe puncte: 1. Rusia 108 p, 2. Norvegia 90 p, 3. Italia 80 p, 4. Germania 71 p, 5. SUA 53 p. Cu un singur punct, România se află pe locurile 21-24, alături de Anglia, Cehia și Slovacia.

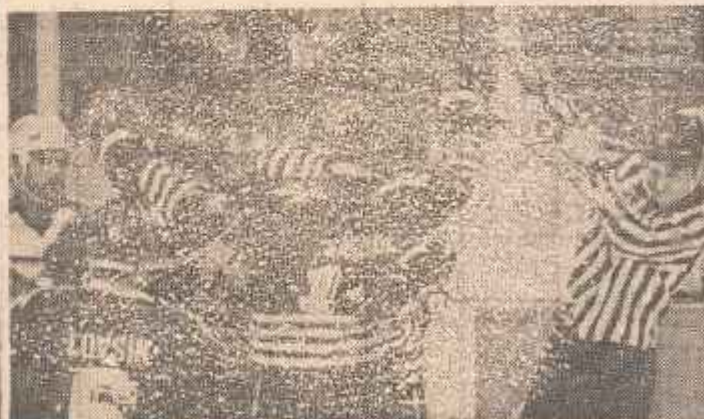

Fostii campioni olimpici la Albertville (1992) NATALIA MIŠKUTENOK — ARTUR DMITRIEV (Rusia) au fost defronați la Lillehammer de către compatrioții lor Ekaterina Gordeeva — Serghei Grinkov, reveniți de la profesionalism

Slalom printre olimpici

● Chiar a doua zi după surprinzătoarea sa victorie în proba de coborâre a Jocurilor Olimpice de iarnă de la Lillehammer, schiorul alpin american Tommy Moe și-a angajat un manager, pentru a-l organiza viitoare carieră. ● Marele învins al lui Moe, norvegianul Aamodt, a fost surprins într-o cafea explicând unor prieteni cum a pierdut. Luând o monedă de 10 coroane, Aamodt i-a dat drumul pe masă de la o înălțime de 30 de centimetri. „Asta a fost distanța — și timpul — pentru care am pierdut medalia de aur”. După cum se știe, între primii doi clasati în proba de coborâre diferența a fost de numai 4 sutimi de secundă. ● Comitetul de organizare a Olimpiadei albe a pus la punct o veritabilă vânătoare, pentru a depista echipele unui canal de televiziune „pirat”, care filmează întrecerile fără să plătească drepturile cuvenite. Misiune dificilă, în aceste zile la Lillehammer fiind prezenți peste 8.000 de reprezentanți ai mass-media, în majoritate din ceea ce se numește „presa electronică”. ● La bursa autografelor, pe primul loc se află patinatoarea americană Nancy Kerrigan, a cărei apostrofă-valoarează, la vânzare, 50-60 de dolari. În acest clasament sui-generis, locul secund este ocupat de hocheistul slovac Peter Stasny, una dintre fostele vedete ale Ligii nord-americane. ● Peter Medved, atacantul primei linii a reprezentativei de hochei pe gheață a Canadei, poartă un număr neobișnuit: 93. „Este anul în care am primit cetățenia canadiană”, a explicat fostul internațional ceh. ● Noua campioană olimpică în proba de super-urias, americană Diann Roffe, s-a arătat nedumerită în fața întrebărilor puse de jurnaliști în poloneză sau germană. Aceștia au fost derutați de fișa biografică a campioanei, născută la Varșovia și rezidentă în prezent la Potsdam. De fapt este vorba de două înalități — altare în statul New York. ● După ce s-a antrenat câteva luni în Germania, mongolul Batchuluun Bat-Orgil a fost nevoit să părăsească Ulan Bator, nereușind să obțină calificarea pentru concursul de patinaj viteză short-track. Dar a fost adus cu puțin timp înainte de începerea întrecerilor, datorită unui ferocul. Duminică trecută a sosit în Satul olimpic, după ce a parcurs, din-intors Mongolia — Europa, 25.000 km, în 12 zile, în autobuz, tren și avion. ● Compania de telecomunicații norvegiană a anunțat că în aceste zile la Lillehammer funcționează 25.000 de telefoane celulare, dintre care 8.000 folosite de jurnaliști. În cele două ore ale ceremoniei de deschidere, cele mai aglomerate, au fost înregistrate 14.000 de convorbiri!

TEODORA OPREA ■

Se mai întâmplă și așa: hocheiștii canadieni jubilează după înscrierea unui gol, iar arbitrul este pe cale să o ia pe coajă...

Pagini realizate de POMPILIU L. DUMITRESCU ■

JOCURILE OLIMPICE DE IARNĂ (12-27 februarie 1994)

Competițiile sportive vor fi găzduite de șase localități: LILLEHAMMER — hochei, schi liber (dans pe schiuri), sărituri cu schiurile, combinata nordică, schi fond și biatlon; HAMAR (situat la 58 km de Lillehammer și la 128 km de Oslo) — patinaj artistic, patinaj viteză și short track; GJOVIK (45 km de Lillehammer și 26 km de Oslo) — hochei; HUNDERFOSEN (35 km de Lillehammer) — bob și sanie; KVITFJELL (35 km de Lillehammer) — schi alpin; HAFJELL (15 km de Lillehammer) — schi alpin.

PROGRAMUL COMPETIȚIILOR

Miercuri, 23 februarie

— orele 9,30/13,00 (GMT): proba masculină de slalom uriaș
— ora 10,00: biatlon, proba feminină de 7,5 km
— ora 11,30: combinata nordică, proba pe echipe
— ora 13,00: biatlon, proba masculină de 10 km
— ora 14,00: patinaj viteză, proba feminină de 1.000 m
— orele 16,30 și 21,00: hochei la Lillehammer
— orele 15,00 și 19,30: hochei la Gjøvik
— ora 19,00: patinaj artistic, programul tehnic la feminin

Joi, 24 februarie

— orele 9,30/13,00: schi alpin, proba feminină de slalom uriaș

— ora 10,00: combinata nordică, stafeta de 3x10 km
— ora 12,00: dans cu schiurile, finala la categoria Apria
— ora 12,30: schi fond, proba feminină de 30 km clasic
— orele 16,30 și 21,00: hochei la Lillehammer
— orele 15,00 și 19,30: hochei la Gjøvik
— ora 19,00: short track, 500 m (masculin și feminin) și 5.000 m (masculin)

Vineri, 25 februarie

— orele 9,30/13,00: schi alpin, proba masculină de slalom combinat
— ora 10,00: biatlon, proba feminină de stafeta 4x7,5 km
— ora 12,30: sărituri cu schiurile, proba individuală (trambulina de 90 m)

— ora 14,00: patinaj viteză, proba feminină de 5.000 m
— ora 19,00: patinaj artistic, programul liber la masculin
— ora 19,30: hochei la Gjøvik
— ora 21,00: hochei la Lillehammer

Sâmbătă, 26 februarie

— orele 9,30/13,00: schi alpin, proba feminină de slalom
— ora 10,00: bob (4 persoane)
— ora 13,00: biatlon, stafeta feminină de 4x7,5 km
— ora 15,00: patinaj artistic, programul demonstrativ
— orele 16,30 și 21,00: hochei la Lillehammer
— ora 19,30: hochei la Gjøvik
— ora 19,00: short track, 500 m (masculin), 1.000 m (feminin), 5.000 m (masculin)

Duminică, 27 februarie

— orele 9,30/13,00: schi alpin, proba masculină de slalom
— ora 10,00: bob (4 persoane)
— ora 10,00: schi fond, proba masculină de 50 km
— ora 15,15: hochei la Lillehammer
— ora 20,00: Ceremonia de închidere.

	+		+		=9
x		+		x	
	x	5	-		=2
+		:		+	
	x		:		=3
=8		=3		=8	

Calcule

Introducând în grilă calculele care lipsesc, veți obține calcule corecte.

Anecdote

Un scoțian vine la stația de benzină și întreabă:

— Am auzit că s-a ieftinit benzina, e adevărat?

— Deocamdată nu, răspunde vânzătorul.

Scoțianul dă din umeri cu regret și pleacă. După trei luni vine iar:

— S-a ieftinit benzina?

— Nu, domnule.

Și scoțianul pleacă în drumul lui.

Scena aceasta se repetă vreme de câțiva ani. În sfârșit, într-o bună zi, vânzătorul este în măsură să răspundă:

— Da, domnule. S-a ieftinit

cu doi la sută.

Scoțianul se luminează la față și scoate din buzunar o brichetă:

— Atunci umple-mi, te rog, bricheta.

La un tribunal, magistratul interoghează o marțoră:

— Ce vârstă aveți? întrebă el.

Femelele zice:

— Nu ezitați! spuse magistratul. Cu cât veți ezita mai mult, cu atât veți fi mai în vârstă.

Într-un mic oraș irlandez:

— Aveți cameră de închiriat?

— Da, domnule, avem de două feluri: de cinci silinzi și de șase silinzi.

— Și care-i deosebirea dintre ele?

— În cele de șase silinzi este instalată și o cursă de soareci.

Smith, care se apropie de șizeci de ani, se duce la un medic expert în geriatrie:

— Mă puteți întineri, de pildă să fiu din nou de șaisprezece ani?

— Desigur, dar vă va costa zece mii de franci.

— În regulă, se învîl Smith.

Șase luni mai târziu, doctorul reclamă onorariul neplătit.

— Nu plătesc nimic, spuse Smith, și nu mă puteți da în judecată pentru că sunt minor. Și dacă afirmați că nu sunt, vă dau în judecată pentru escrocherie.

Labirint

Găsiți drumul pictorului către „capodoperele” din grădini.

Anecdote

— Vasile și Mișu s-au bătut rău aseară la bar.

— Curios! Știam că sunt prieteni nedespărțiți!

— Erau, într-adevăr, au trebuit să intervină șase persoane ca să-i despartă!

Un călător ajunge găfâind la Gara de Nord din București. Pe peron îl întreabă pe un cefierist:

— Mă scuzati, pot să mai prind trenul de Suceava?

— Depinde de cum vă pricepeți la aergat, domnule, pentru că trenul a plecat de cinci minute.

John, aflat pe patul de moarte, își face testamentul:

— Las 100.000 de dolari parohiei, azilului de bătrâni 200.000, orfelinatului 300.000.

— Nici n-am știut, John, că ești așa de bogat, zise un prieten care veghea la capătul său.

— N-am nici un ban, suspină John. Dar vreau să vadă lumea ce suflet generos am.

Smith este judecat și tribunalul îl condamnă la doi ani închisoare.

— Aveți ceva de adăugat?

— Întrebă președintele.

— Da, domnule, as avea o rugămintă.

— Spuneți, vom ține cont de ea.

— Dacă sunteți amabil s-o anunțați pe soția mea să nu mă mai aștepte la masă.

Pe o zi caniculară, un condamnat la moarte se îndreaptă spre locul execuției. Însoțit de preot. Condamnatul transpiră abundent și se plînge:

— Ce căldură insuportabilă!

Iar preotul, ștergându-și

fața cu batista și răsuflând greu îi replică:

— Tu te plîngi?! Atunci ce să mai spun eu, care trebuie să fac și drumul îndărrat!

GHEORGHE BRAȘOVEANU

Calcule

Introducând în grilă calculele care lipsesc, veți obține calcule corecte.

	+		x		=9
+		x		+	
	x	2	:		=3
-		+		-	
	+		:		=2
=7		=2		=7	

INTEGRAMĂ

de Gheorghe TOIA

	ATRAGE ATENȚIA	ASANAT	COMODĂ	SUSPIN	OPACĂ	OBLIGAȚI	A SOSI
	TEXTE ILIZIBILE	BIR	TIMPUL CINEI (p.)	BLIJĂ INFLORATĂ	CONSECINȚĂ	BARAJ PROVIZORIU	FEMEIE LA CASĂ
	UNIȘTE						
	VENTILAȚII				MĂSURĂ IMPUSĂ		
				INDIFERENȚI			
FERMECĂTOR	DESPĂRȚIRI	REZERVĂ					
ILUSTRATĂ	TAIATE DINTR-UN TOT	CĂI				PR DE CUBIT	TRAS CU TUNUL
						ACESTĂ (pop.)	
			ACTRIȚĂ DE FILM		DISTANȚATĂ		
					ACRU		
SUMA LĂSĂTĂ LA CEC							ÎN RAFTI
ÎN FACE FELUL							ÎN FAPTI
					FACILE		
					CHEF DE CEARTĂ		
FLUENȚI				SPRINTEN	ACOPERIT		
MÂNCAREA MOUTILOR				A EXPUNE PERI	PLECAT LA MARE		
		SUNETE ASCUȚITE					
		PLASA DE PESCUȚ				CAPUL MARE AL BULGARILOR (m.)	
PĂRINTE			ÎNGUST (skr.)				
ABSENTE JUSTIFICATE			ÎN FAȚĂ				
				SE CATĂRĂ UȘOR ÎN CÔRACI			
TEBĂTURĂ CU STRIBURI			TALER				

Puține sunt centrele medicale din România care pot oferi servicii medico-chirurgicale de un asemenea înalt profesionalism ca **ROMEDICAL CENTER**. Prestigiul unității este cu atât mai mare cu cât este condus de unul dintre cei mai apreciați medici primari în domeniul obstetricii și ginecologiei, domnul doctor **DAMASCHIN BARBUL**. Domnia sa lucrează în Maternitatea județeană din Drobeta-Turnu Severin. Pregătirea profesională și-a desăvârșit-o în celebra clinică universitară din Timișoara. Din 1985 este medic șef de secție.

Odată cu posibilitatea legală a apariției unităților medicale private, a instituit o unitate medicală. **ROMEDICAL CENTER** funcționează ireproșabil într-un edificiu elegant și adecvat, după un program stabil.

Sfera activităților medicale abordate de **ROMEDICAL CENTER** este foarte largă. Aici funcționează un cabinet de obstetrică-ginecologie, în care pacientele beneficiază de consultațiile medicale, tratamentele și intervențiile de specialitate oferite de domnul doctor Damaschin Barbul, alături de doamna Elvira Gheorghe, medic specialist în obstetrică-ginecologie; un cabinet de chirurgie în care poate fi

ROMEDICAL CENTER

DROBETA TURNU SEVERIN

Piața Unirii nr.2 Tel: 0978/12376

regăsit medicul Ionel Popescu, doctor în științe medicale, medic primar în spe-

cialitatea chirurgie generală; un cabinet de cardiologie unde bolnavii îl pot întâlni pe doctorul Aurel Popescu, medic primar cardiolog. În suita cabinetelor medicale îl regăsim, în **ROMEDICAL CENTER**, pe cel de interne, sub conducerea competentă a doamnei doctor Rodica Barbul, medic primar internist și diabetolog. Nu a fost omis nici cabinetul de psihiatrie, unde poate fi regăsită doamna Luiza Mihăileanu, medic primar psihiatr. Alături de aceștia, își desfășoară activitatea doamna Ana Georgescu, biolog principal. Cel amintit reprezintă nume de un covârșitor prestigiu în lumea medicală. Toți constituie un colectiv care colaborează perfect.

ROMEDICAL CENTER funcționează ca un ambulatoriu, fiind dotat cu mobilier, aparatură și instrumentar de mare complexitate și calitate deosebite, conform M.S. Din impresionanta dotare a centrului medical merită amintite: microscop, electrocar-

diograf, bisturiu electronic, aparat electric pentru determinarea glicemiei, sursă de oxigen, instalație de sterilizare. Și enumerarea ar putea continua. **ROMEDICAL CENTER** folosește numai materiale sanitare de unică folosință. Bineînțeles că, la prestigiul numelor care își oferă serviciile în cadrul **ROMEDICAL CENTER**, este asigurat, întru totul, secretul profesional.

În cabinetul de obstetrică-ginecologie se acordă asistență și consultații la prezentare sau prin programări, se fac mici intervenții chirurgicale din gama ginecologică, întreruperi de sarcină la cerere, tratament contraceptiv inclusiv montări de sterilite, biopsii, investigație citologică pentru prevenirea cancerului genital și dispensarizarea gravidelor în mod gratuit.

În cadrul cabinetului de chirurgie se acordă asistență chirurgicală, se fac mici intervenții chirurgicale, alături de consultație și tratament.

În cabinetul de cardiologie se acordă consultații de specialitate, se efectuează la cerere electrocardiografii.

În cabinetul de boli interne se acor-

dă asistență și consultații medicale dispensarizarea diabetului.

Bineînțeles, în cabinetul de triere se acordă asistență și servicii medicale solicitanților.

Domnul doctor Damaschin își dorește ca **ROMEDICAL CENTER** să se poată dezvolta din punct de vedere al dotării materiale. În speranța dorește un microanalizator și un graf. Mai are în intenție să transforme **ROMEDICAL CENTER** într-un cabinet medical de deservire a populației de ore din 24, chiar cu deplasă mică cu o mașină specială pentru astfel de situații. La toate acestea, se adaugă ambiția de a deveni pentru **ROMEDICAL CENTER** spațiu de spitalizare.

ROMEDICAL CENTER funcționează foarte bine cu farmaciile locale, atât în ceea ce privește aprovizionarea cu medicamente și sterilite, cât și în privința materiei sanitare.

ROMEDICAL CENTER deschis porțile locuitorilor mehedinteni șase luni în urmă.

De atunci, adresabilitatea sa este tot mai mare, ceea ce confirmă și calitatea actului medical.

O POLICLINICĂ MODEL PRO-SANA

În Drobeta-Turnu Severin funcționează una dintre puținele policlinici particulare din țară. Este vorba de **PRO-SANA**, patronată de distinsul balneoterapeut, domnul doctor Petre Constantinescu.

Clădirea, proiectată pentru a fi policlinică, dispune de 12 camere, săli de așteptare și dependințe. **PRO-SANA** dispune de cabinete pentru: fizioterapie, reumatologie, interne, chirurgie, pediatrie, O.R.L., oftalmologie, dermatologie. Policlinica este dotată cu mijloace moderne de explorare constituite din: laborator clinic, electrocardiograf, oftalmoscop, audiometru. De asemenea, se află în colaborare cu un cabinet de ecografie.

PRO-SANA are în dotare o bază de tratament balneofizioterapeutic, dotată complet cu aparatură ultramodernă. Aici regăsim săli de tratament și un bazin, situat în interiorul clădirii, unde se efectuează băi cu apă minerală sulfuroasă adusă de la Schela. Aceasta este o suburbie a Drobeta-Turnu Severin, unde există o sursă de apă minerală sulfuroasă, iodurată, bromurată, bogată în clorură sodică hipertonică. Concentrația minerală se situează între 35-40 mg/litru, constituind una dintre cele mai concentrate ape minerale. Apele de la Schela au fost cercetate de Institutul de Balneologie București din punct de vedere: climatic, geologic, cantitativ și biochimic. În urma studiilor întreprinse, s-a autorizat și s-a recomandat utilizarea acestor ape, în cură externă, pentru următoarele situații: afecțiuni reumatismale degenerative (spondiloze, artroze); afecțiuni reumatismale inflamatorii (spondilită); afecțiuni reumatismale abarticulare (P.S.H., tendinite); afecțiuni posttraumatice; afecțiuni neurologice centrale și periferice.

Referitor la **PRO-SANA**, care utilizează binefăcătoarele ape minerale de la Schela, este de menționat că baza de tratament balneofizioterapeutic este comparabilă, ca dotare, cu cele din

"INTERESUL PENTRU CREAREA ZONEI LIBERE DROBETA-TURNU SEVERIN ESTE FOARTE MARE"

Interviu cu dl ȘTEFAN LEONESCUL, viceprimar al Municipiului Drobeta-Turnu Severin

- Ce părere aveți despre o eventuală zonă liberă Drobeta-Turnu Severin?

- Zona liberă Drobeta-Turnu Severin ar fi foarte necesară orașului. Tradițional provine din așezarea Severinului pe malul Dunării, înspre Poarta Europei. După cum afirmă negustorii greci, care s-au stabilit în Turnu Severin, urmașii lor putându-se regăsi și astăzi aici, Severinul este un oraș binecuvântat de Dumnezeu prin faptul că este poarta comerțului prin Balcani către restul Europei.

Pe acest principiu, am căutat să creem noi relații economice, în așa fel încât zona să prospere. Actualmente, zonele libere creează o prosperitate a orașului constituind, în același timp, un titlu nou de comerț. Foarte avantajos. Deocamdată, problema zonei libere în Drobeta-Turnu Severin este rezolvată

în proporție de 90-95 la sută. Interesul pentru crearea zonei libere Drobeta-Turnu Severin este foarte mare. Sperăm că odată cu înființarea zonei libere, să se revigoreze comerțul mehedintean.

Pentru că suntem poarta către Europa, am căutat să creem, la rândul nostru, porți către lume. Reluând niște tradiții mai vechi, ne-am reînfrățit cu orașul Orly. Am deschis în Drobeta-Turnu Severin o bibliotecă franceză. O altă înfrățire, care funcționează foarte bine, este cea cu orașul sârbesc Majdanpek. Noi, românii, întotdeauna am fost prieteni cu sârbi. La Băile Herculane există o mare plăcă în care Miloș Obrenovici se întâlnește cu Regele Carol și stau la discuții. De altfel, legenda spune că tezaurul lui Miloș nu ar fi fost recuperat de pe teritoriul românesc. Nimeni nu știe, însă, unde este.

stațiunile balneare cunoscute.

Un lucru deosebit de important este că, aici la **PRO-SANA**, activează numai specialiști și medici de competență recunoscută. **PRO-SANA** poate fi abordată de oricine, date fiind eficiența tratamentului aplicat și a prețurilor extrem de reduse ale consultațiilor și tratamentelor.

reacție. Necazul cel mai mare a fost când lile a părăsit echipa. Echipa antrenată acum de lile Balaci a Marocului - s-a calificat, după cum bine știți, la Campionatul Mondial.

- Care este opinia dumneavoastră despre locul acordat lui lile Balaci în clasamentul celor mai buni fotbalști români?

- În ultimii 20 de ani, din ceea ce "am prins" și eu din mai vechea gamitură a fotbalului român Balaci se clasează pe primul loc. Pentru mine, lile Balaci este "monstrul sacru" al gazonului perioada de care vorbeam.

- Se apropie Campionatul Mondial de fotbal din Statele Unite. Care este părerea dumneavoastră despre locul și comportarea României în cadrul acestei competiții?

- Dată fiind grupa din care facem parte, cred că naționala României și Columbia se vor califica. Aș dori echipei naționale a României chiar să ajungă să joace în finala Campionatului Mondial deoarece dispune de un nucleu de jucători foarte valoroși, având la "timonă" un antrenor cu rezultate. Singurii care, totuși, ne-ar putea satisface o astfel de dorință sunt tricolorii noștri.

O echipă fanioasă A.S. DROBETA

Locuitorii capitalei mehedintene de a fi beneficiarii unui spectacol care iubitorii "sportului regel" își pot impresia în lilebaul specific micilor speșă, în Drobeta-Turnu Severin ex-dion cu adevărat performant. Dotat de locuri, un gazon impecabil și o marcat electronic, stadionul, conștientul fostei Fabrici de vagoane MEVA S.A. - în vremea când acolo un mare om de suflet și mare lilebalului, domnul VASILE BACALU un magnet. Aici a jucat și s-a falmoasă - în vreme - "echipă a lui". Stăm de vorbă cu domnul Florin vicepreședinte al Clubului F.C. cărui prestigioasă activitate fotbală are nevoie de prezentări.

"Ultima pasă decisivă Balaci"

Interviu cu domnul Florin vicepreședinte al Clubului F.C.

- Se știe faptul că, într-o perioadă, lile a fost antrenor lile Balaci. Cum se deslășește în acea perioadă?

- Antrenamentele erau extrem de durabile. F.C. Drobeta a avut urmai bune rezultate în perioada lui lile. Pe lile și disciplină, lile ajuta efectiv echipa. În r dificile, la meciurile mai problematice, intră efectiv, jucând. Multe goluri au purtat ultima care se numea Balaci. După opinia mea, superior chiar lui Dobrin. Avea o viteză ex-

Paginile dedicate județului MEHEDINTI au fost realizate de Departamentul de Publicitate și Suplimente Speciale al S.C. PUBLICATIILE FLACARA S.A.

Conceptie, redactare și publicitate: Mircea Bucur, Ioana lile Grafică: Cristina Topolski

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ

MULT SUCCES !

Urmașii lui Herc

HIDROCONSTRUCȚIA S.A.

ianuarie. Înaintăm cu automobilul printr-o ceață deasă. Vag, se ivesc arbori desfrunziți, încă tineri. Ca într-un decor de film, apar blocuri și case care, în mișcarea lăptoasă a apei, par butaforii. În acele locuri, pacea pare plină. Nu se aud nici măcar strigăte de pasări. Întrem a înainta pe un tărâm de vis. Undeva, în zare, murmură Dunărea. Mai mult ghicind, ușim să parcam mașina. Deodată, ca și cum ar fi mat un secret scenariu, ceața se ridică. Și, pentru ca spectacolul să fie complet, soarele pucnește, parcă. În timp ce, tot atât de ciudat, cepe să bureze. Intrăm într-o clădire impunătoare care găzduiește un adevărat furnicar. În juru-ne, aloguri specifice specialiștilor de pe șantier. Se deschide o ușă. Ne întâmpină un bărbat puternic, nărilor și frumos. "Cum de v-ați încumelat să călătreți atâta drum pentru a ne vedea?" Ridică o frâncă. În biroul lui, totul respiră putere și garanție. Privim unul dintre oamenii care blâneză, după voința lor, apele. Care se joacă în tălpi cu betoanele și fierul.

"AM SUPUS DUNĂREA"

interviu cu domnul VIGREL PÎRCĂLĂBESCU, director al SOCIETĂȚII COMERCIALE HIDROCONSTRUCȚIA S.A. BUCUREȘTI, sucursala "PORȚILE DE FIER II"

Vă rugăm să ne spuneți câteva cuvinte spre dumneavoastră și despre sucursala pe care o conduceți.

Am terminat Facultatea de Hidroenergetică anul 1970, după care am fost repartizat la Institutul de Construcții "Hidroenergetica", actualmente S.C. Hidroconstrucția - București. Am avut un îndrăgostit de meseria mea. În perioada 1970-1979 am participat la execuția a trei hidrocentrale: Govora, Râureni și Ionești. În 1979 am sosit la Porțile de Fier II ca șef de șantier, conducând lucrările de la barajul deversor, centrala hidroelectrică de pe Brațul mare al Dunării. În momentul de față sunt directorul sucursalei "Porțile de Fier II", al S.C. HIDROCONSTRUCȚIA S.A. București. Sucursala execută lucrările de construcție la ambele hidroenergetice și de navigație Porțile de Fier II, cuprinzând următoarele obiective de construcție: pentru partea română, o centrală echipată cu opt turbine cu ax orizontal, o centrală identică pentru vecinii — foști iugoslavi — de peste granițe, baraj deversor în Brațul Mare al Dunării, șapte câmpuri deversante și un baraj deversor în Brațul Mic al Dunării, identic, o ecluză pe brațul românesc, o ecluză pe Brațul Mic al Dunării, o ecluză pe Brațul Mare al Dunării și două centrale suplimentare, echipate fiecare cu câte două turbine cu ax orizontal. Ca performanțe și capacități, lucrarea este simetrică atât pentru români cât și pentru vecinii de peste granițe.

Podul a fost construit de noi, în calitate de constructor român

Vecinii noștri au asigurat numai supravegherea lucrărilor. Din punct de vedere al construcției, totul ne aparține. Noi suntem cei care construim și podul pentru traficul național. Acum executăm lucrările pentru podul central și pentru ecluză.

- Care sunt utilajele de care dispuneți?

- Utilajele de care dispunem sunt specifice activității de construcții hidroenergetice. Mai exact, sunt destinate realizării lucrărilor mari de terasamente, cu grad mare de mecanizare, excavatoare cu cupă dreaptă și cupă inversă, dragline, buldozere, macarale de executat montaje și pus în operă betoane, macarale turn și macarale pe șenile, mijloace de transport pentru: terasamente, betoane, materiale, piese gabaritice, alte utilaje specifice lucrărilor de execuție a armăturilor pentru betoanele armate, a cofrajelor. Avem propria noastră fabrică de betoane, stație proprie de sortare, autobază pentru transporturile rutiere, mijloace de transport fluvial, pe Dunăre. Toate, de proveniență românească, rusească, poloneză și cehoslovacă.

Reutilizarea trebuie să devină, foarte repede, o realitate

Parcul de utilaje și mijloace de transport de care dispunem este folosit de mult timp. Trebuie reînnoit și, mai ales, dotat cu mijloace de mecanizare, de transport de utilaje auto cu performanțele cerute de momentul actual. Există firme care dispun de asemenea utilaje performante. Din păcate, posibilitățile de înnoire a parcului sunt, acum, din punct de vedere financiar, destul de reduse. Societatea noastră a căutat parteneri pentru a executa împreună, oriunde în lume, construcții hidroenergetice. Noi am fi putut - în fapt, putem - participa cu forță de muncă specializată, cu tehnologii, chiar cu materiale, partenerul urmând să participe cu dotarea în utilaje de construcții, utilaje care ar fi trebuit să rămână, după execuție, în dotarea S.C. HIDROCONSTRUCȚIA S.A.

- V-ați adresat vreunei zone din exterior pentru

executarea de lucrări?

- Ne-am oferit pentru execuția de lucrări în: Turcia, Iran, Pakistan, Algeria, Maroc, Tunisia, Grecia. Formulele, deși agreate, nu s-au finalizat. Lucrările mari, în exterior, se obțin în urma participării la licitații, pentru care trebuie depuse sume foarte mari de bani, echivalând cu 10% din valoarea lucrării. Datorită blocajului economic din țară, S.C. HIDROCONSTRUCȚIA S.A. se află într-o situație extrem de dificilă. O astfel de situație conduce la contractarea de

stagnare. Este HIDROCONSTRUCȚIA peste 40.000 de salariați din țară. Acum, are numărul reducând neînțelegeri de lucrări. anul viitor, să înceapă Fier I, pentru mărirea capacității un studiu întocmit. În prezent, acum la proiectare pe centrale în disipatorul Gura Văii.

credite cu blocajul co

Ocupați mat

Dat fiind soluția pe handicap, zecelea 1 construcții posibilitate noastră val "Arcul de recunoștință școală de Depășim, pricepere, Bulgaria P. Ungar. Luxemburg.

- Care e dispușeți?

- În perioada aproximativ mai există este dimensiunea a lucrărilor sunt, în lucrărilor de apoi, că v

le la porțile Europei

Sucursala "PORȚILE DE FIER II"
1571 Porțile de Fier II

Telefon 0978 - 14623
telex - 42213

Ostrovul Mare
Jud. Mehedinți

fax 0978 - 12507

zi mar, în timp ce

10 în lume în
construcții
ergetice

ca nu a fost găsită
epășirea acestui
ocupăm locul al
e în materie de
ergetice, nu avem
lucra la adevărata
Spania am primit
în lume suntem
foarte valoroasă
ții hidroenergetice.
erie, capacitate și
Austria, Iugoslavia,
a Polonia, Grecia,
ca, Olanda,

ersonalul de care

de vârf am avut
de salarii. Acum,
1200. Numărul lor
de structura actuală
ceastă perioadă
de finalizare a
ționate. Ne temem,
o perioadă de
păcat! S.C.
A. București avea
cele 14 sucursale
puțin de 30.000,
mereu datorită
m ca, în primăvara
inderea Porților de
ții instalate. Există
se. Se lucrează
implasarea a două
ului deversor de la

Ne-am adaptat condițiilor economiei de piață

Sperăm și așteptăm să executăm extinderea de la Porțile de Fier I. Paralel cu finalizarea lucrărilor de la Ostrovu Mare, am început să executăm lucrări de construcții civile, industriale, drumuri, alimentări cu apă. Lucrăm pentru Direcția Sanitară, construim sedii de bănci, locuințe. Este păcat că S.C. HIDROCONSTRUCȚIA S.A., o asemenea școală de constructori hidro, cu mari și frumoase lucrări la activ - Bicaz, Argeș, Lotru, Porțile de Fier I, Porțile de Fier II, hidrocentralele de pe Olt, Argeș, Bistrița, să ajungă într-o astfel de situație critică. O echipă se strică ușor, dar se reface foarte greu. Mai ales că dispunem de ingineri și maiștri tehnicieni în construcții hidro: hidrotehnică, hidroenergetică, drumuri, poduri, construcții civile și industriale. Muncitorii noștri sunt calificați, cu experiența mare și bogată a lucrărilor executate anterior. Deja s-a realizat transferul între generații.

Suntem o mare familie. În urma noastră rămâne câte un orașel

Noi nu suntem numai o echipă, ci și o mare familie. Aici, unde ne aflăm acum, a fost un teren nelocuit. Pădure, nisip și bălți. S-a construit un orașel în care trăiesc, acum, în jur de 7000 de suflete. În perioadele de vârf au locuit aici și 14000-15000 de oameni. Am executat construcții definitive, care vor rămâne: blocuri de locuințe, alături de școală, dispensar, club, terenuri pentru sport.

- Puteți executa și lucrări maritime ?

Lucrările noastre se execută pe apă. Pe râuri, fluvii sau maluri de mare sau ocean. Nu există nici un impediment, în ceea ce ne privește, în a executa astfel de lucrări. Fie că este vorba despre canale de navigație, ecluze, porturi, consolidări de maluri. Gama noastră de lucrări este foarte largă, atât pentru suprafață cât și pentru subteran.

- Dacă s-ar dezvolta turismul în zonă, ați putea executa lucrările de construcție aferente ?

Am putea executa integral lucrările pentru turism. Au fost deja discutate variante de executare a unor sate de vacanță, pe o insulă, de a se construi pe Brațul Mic al Dunării baze pentru practicarea sporturilor nautice. Insula de aici s-ar preta, prin poziția pe care o are, la construirea unei zone libere. Cu dotările de care dispunem — ca spații de depozitare, de prelucrare, de execuție, de asamblare, la care se adaugă fabrica de betoane, confecții metalice, reparații utilaje, reparații auto, port de șantier, macarale, mijloace de transport, — am garanția că putem realiza, pentru cei interesați, asemenea lucrări de construcții în insulă. Putem face orice, în materie de infrastructură, suprastructură, amenajare de teren. Orice, în materie de construcții. Dacă ar exista un beneficiar cu care să contractăm execuții de lucrări, s-ar rezolva până și foarte grava problemă a șomajului în zonă. De asemenea, suntem interesați în a executa subansambluri prefabricate

în materie de: betoane, elemente de construcție, de zidărie, tâmplărie din lemn pentru locuințe. Putem executa chiar și mobilier simplu, chiar și blocuri de zidărie. Avem baze de producție neangajate, la momentul actual, pentru executarea de tâmplărie din metal ușor-aluminiu. Avem materie primă, avem spațiu, avem forță de muncă, pricepere, experiență și putere de a realiza lucrări de orice complexitate. Dorim doar să începem să lucrăm.

"AVEM PROIECTE DE VIITOR PENTRU DUNĂRE"

Interviu cu domnul FELIX SCVORTOV, șef de proiect al Sistemului Porțile de Fier II, director tehnic al Institutului de Studii și Proiectări Hidroenergetice.

- Ce ne puteți spune despre ceea ce numim Porțile de Fier II ?

În momentul de față lucrarea este, practic, terminată. Centralele hidroelectrice funcționează. Mai sunt de executat lucrările de finisaj și de punere în funcțiune a ultimelor obiective ale ecluzei iugoslave. Lucrarea s-a executat în condiții destul de grele, existând o cooperare cu partenerii noștri de dincolo de Dunăre. Cooperarea a fost bună, dar au

intervenit probleme dificile legate de evenimente care se desfășoară pe teritoriul fostei Iugoslavii. În cadrul sistemului nostru hidroenergetic, partea română a centralei Porțile de Fier II totalizează 216 MW, producând aproximativ 1,2 miliarde kW oră anual, ceea ce echivalează actualmente cu circa 2-3% din producția întregului sistem energetic național. Porțile de Fier II reprezintă a doua treaptă pe Dunăre după Porțile de Fier I. Cu aceasta se asigură valorificarea completă a potențialului hidroenergetic al Dunării pe sectorul comun româno-iugoslav. Prin sistemul Porțile de Fier II se asigură și navigația pe Dunăre. Deocamdată, funcționează, încă din 1984, numai ecluza română. Există un proiect de extindere a capacităților energetice, centrala Gogoșu cu 54 MW pentru partea română și

una similară pentru partea iugoslavă. Cea pentru partea română este parțial în funcțiune. Anul acesta se va pune în funcțiune și al doilea grup. Puterea instalată a centralelor părții române va fi de 270 MW. Vom produce circa 2,4 miliarde kW oră.

- Care sunt proiectele dumneavoastră de viitor ?

Proiectele de viitor sunt legate de re tehnologizarea și creșterea puterii instalate de la Porțile de Fier I. Agregatele centrale române de la Porțile de Fier I sunt în funcțiune de peste 20 de ani. Gradul lor de uzură conduce la necesitatea înlocuirii lor. Cu această ocazie, în urma cercetărilor, s-a concluzionat că putem crește puterea instalată a unui grup de la 178 MW la 190 MW și că putem realiza un grup suplimentar.

Ne despărțim de constructorii Porților de Fier II cu promisiunea că ne vom întoarce. Și cu regretul de a nu fi putut asista la deschiderea ecluzei vecinilor de peste Dunăre. Tot o POARTĂ. De fier. Poate, cea a libertății. În locul unde Dunărea este întotdeauna albastră.

UN CABINET DE EXCEPȚIE ÎN PEISAJUL PRIVATIZĂRII MEDICALE - HERA

Drobeta Turnu Severin; Str. Dr. V. Babeș Nr. 57, Bl. 6, Sc. 1, Et.1, Ap. 3. Telefon: 0978-23037

RA • SRL

ecând pragul cabinetului de obstetrică-ginecologie al firmei "HERA", se simte întâmpinată de doi medici în plină vârstă lor deloc înaintată, pușit să-și câștige un loc prestigios, meritat, printre confracții de calitate.

Un specialist complex: doctorul Dumitru Pătrașcu

Domnul DUMITRU PĂTRAȘCU este medic primar, specialist în obstetrică și ginecologie. Biografia domniei sale, ca medic specialist, este de-a dreptul impresionantă. Absolvent al Facultății de Medicină și Farmacie din Timișoara în 1978, domnul doctor DUMITRU PĂTRAȘCU a fost "intern", în specialitatea "chirurgie", în cadrul Spitalului de Medicină până în 1981. După concurs, în 1982, promovează examenul de secundariat. Cei trei ani de studiu s-au scurs aducându-l domnului doctor DUMITRU PĂTRAȘCU la o înaltă calificare profesională și la o bogată experiență profesională prin practicarea obstetricii și ginecologiei în cadrul Spitalului Clinic "Sf. Iosif" din București, sub patronajul medicului profesor Dan Sandrescu. În 1985, obține prin concurs, titlul de "medic specialist". După absolvirea specialității, a lucrat ca medic specialist în cadrul Spitalului de Obstetrică-Ginecologie din Oradea. După vorba despre un spital mare și cu medici bine pregătiți, doctorul DUMITRU PĂTRAȘCU s-a întors în Drobeta Turnu-Severin, pregătit ca medic specialist. Spunem "întors" pentru că domnia sa este dintr-o familie medicală. În 1991, a promovat examenul de medic primar, obținând astfel titlul de "medic primar". Apoi, tot prin concurs, a obținut postul de medic-șef de secție. În prezent, din 1993 este medic șef de secție în Maternitatea Județeană. Calitatea domnului doctor DUMITRU PĂTRAȘCU s-a desfășurat, de-a lungul timpului, la parametri optimi. Instruind permanent, fiind un medic dedicat, domnul doctor DUMITRU PĂTRAȘCU a reușit să treacă peste toate războaiele la care a fost supusă medicina, căci nobile meserii de medic și de medic specialist, dragostea, încrederea și prețuirea pacienților sale.

Un medic cu împliniri și satisfacții profesionale permanente

Medic specialist, domnul doctor DUMITRU PĂTRAȘCU a efectuat toate intervențiile chirurgicale specifice obstetricii și ginecologiei. A participat la numeroase lucrări științifice. Considerând că trebuie să-și împartă experiența tuturor celor interesați, doctorul DUMITRU PĂTRAȘCU a publicat studii în Revista de Obstetrică-Ginecologie. A fost nelipsit la simpozioanele și congresele de Obstetrică-Ginecologie. Poate tot o viață este aceea de a fi fost

În orașul construit de Kiseleff - se spune, după modelul mării și geometrizat, pe teren, al coroanei - strădania pentru menținerea sănătății femeii se manifestă, în mod vădit, mult mai accentuat ca în alte părți ale României. În condițiile dificile ale privatizării în domeniul medicinei, "HERA" a reușit să se impună ca un cabinet medical de mare prestigiu. Patronată de doi medici de mare prestigiu în Drobeta Turnu-Severin, "HERA" este o adevărată oază a sănătății reprezentantelor "sexului slab". Cabinetul de obstetrică-ginecologie, înființat într-un apartament de bloc, oferă toate condițiile pentru tratarea bolilor specifice femeilor. Mai mult, oferă căldura și siguranța pacienților. Lucru, se pare, deosebit de important. Căci medicul trebuie să liniștească întotdeauna, nu numai să vindece.

"Internul" renumitului academician Pius Brânzeu.

Un specialist prin vocație: doctorul Sorin Mazilu

Domnul doctor SORIN MAZILU este absolvent al Facultății de Medicină Generală din București, promoția 1978. Face parte din "promoția de aur", mai exact prima care a beneficiat de stagiată. În consecință, imediat după absolvirea facultății a avut posibilitatea de a lua contact cu bolnavii în mod direct, desăvârșindu-și, perfecționându-și astfel pregătirea teoretică și practică, având posibilitatea încă de la începutul practicii meseriei de medic să investigheze cazurile, într-o instituție spitalicească, de la internare până la externare. După stagiată, a devenit "secundar" în specialitatea obstetrică-ginecologie, fiind format de un medic de mare prestigiu în România, domnul profesor Rebedea, de la Spitalul Clinic Municipal din București. A avut astfel șansa ca, prin gradul profesional al unității medicale în care și-a desăvârșit specializarea, să-și poată coordona și controla perfect gândirea terapeutică. A venit, apoi, în Drobeta-Turnu Severin, unde a practicat cu succes meseria de medic, cu specialitatea obstetrică-ginecologie. A devenit, apoi, prin concurs, medic primar, în aceeași specialitate, activând actualmente în Maternitatea Județeană.

În Drobeta-Turnu Severin, obstetrică-ginecologia a fost tratată, de factorii de răspundere, ca o adevărată "Cenușăreasă"

Documentația pentru Spitalul Județean din Drobeta-Turnu Severin s-a început cu specialitatea obstetrică-ginecologie, care funcționa într-o clădire improprie, unde, de altfel, funcționează și astăzi. Este vorba despre un vechi hotel amenajat de nemți în timpul celui de-al doilea război mondial. Pe lângă faptul că stabilimentul este izolat, maternitatea nu beneficiază, începând cu orele 13, de serviciul "Terapie intensivă", serviciu asigurat de Spitalul Județean. Sunt de la sine înțelese emoțiile medicilor maternității când, în condiții de maximă urgență, sunt nevoiți să aștepte anestezistul Spitalului Județean. Ar fi

fost logic ca specialitățile cu profil chirurgical, printre care se numără și obstetrică-ginecologia, să-și găsească loc în Spitalul Județean. În Spitalul Județean situat într-o zonă foarte zgometoasă sunt internați bolnavii care au nevoie de liniște, mai exact cei de la secțiile: Interne, Cardiologie, Neurologie. În schimb, obstetrică-ginecologia se află izolată într-un parc, zonă ideală pentru cardiopatii. Mai mult, în cazul operațiilor în care se descoperă, pentru bolnavă, complicații care țin de altă zonă decât cea a obstetricii-ginecologiei, consultarea cu specialistul în domeniu devine foarte problematică, datorită distanței dintre Spitalul Județean și Maternitate. Între timp, bolnava se zbate între viață și moarte. Se afirmă, de factorii de răspundere, că s-a început construcția blocului matern-infantil. Într-adevăr, s-a turnat o fundație și a fost ridicat un zid. Ceea ce este absolut insuficient pentru funcționarea unei maternități.

"HERA" oferă confort, corectitudine, asistență medicală și intervenții prompte de specialitate

Pornind de la aceste condiții improprie oferite de obstetrică-ginecologie prin intermediul instituțiilor specializate de stat, în municipiul Drobeta-Turnu Severin, domnii doctori DUMITRU PĂTRAȘCU și SORIN MAZILU s-au gândit, în modul cel mai oportun cu putință, să vină în întâmpinarea bolnavelor. Pentru a le oferi asistență și intervenții prompte, de specialitate, alături de un plus de confort. Domnii doctori DUMITRU PĂTRAȘCU și SORIN MAZILU au fost primii, în Drobeta-Turnu Severin care au achiziționat aparatură de specialitate, pornind la drum cu adevărată înverșunare a specialiștilor dornici să rezolve, optim, cât mai multe cazuri. Cu mare greutate au reușit să găsească spațiul necesar desfășurării activității lor, într-un apartament de bloc. Ironia soartei face ca factorii de decizie ai municipiității să nu ofere spații pentru cabinete medicale particulare, preferându-se destinațiile comerciale.

"HERA" nu a avut și nu-și va permite să aibă eșecuri

În cabinetul de obstetrică-ginecologie al domnilor doctori DUMITRU PĂTRAȘCU și SORIN MAZILU nu au existat vreodată cazuri de pacienți infectate. Aceste două personalități prestigioase ale obstetricii-ginecologiei severinene și românești sunt în stare să dea asigurările de rigoare că niciodată o pacientă tratată în cabinetul domnilor lor nu va fi internată, pentru complicații, în Maternitatea Drobeta-Turnu Severin. Investiția psihică în actul medical desfășurat de doctorii DUMITRU PĂTRAȘCU și SORIN MAZILU este inestimabilă, căci "materialul" cu care lucrează domniile lor este de nerecuperat. Domnii doctori DUMITRU PĂTRAȘCU și SORIN MAZILU, împreună cu o doamnă asistentă și două doamne infirmiere, au reușit să acopere, într-un an, 5000 de consultații, deci mai mult decât Maternitatea Județeană.

Ce dorește să devină "HERA"

Domnii doctori DUMITRU PĂTRAȘCU și SORIN MAZILU sunt nu numai specialiști perfecți în obstetrică-ginecologie ci și doi îndrăgostiți de meseria lor, pe care doresc s-o practice la modul cel mai performant cu putință. De aceea, "HERA" ar dori să se transforme într-o clinică. Pentru aceasta, ar avea nevoie de aproximativ 10 paturi de obstetrică, pentru nașteri și patologia asociată sarcinii, și circa 20 de paturi de ginecologie, bolile aparatului genital și operațiile aferente. O microclinică - și experiența occidentală o demonstrează - oferă condiții mult mai bune și chiar rezultate mult mai spectaculoase decât o "clinică mamut". Ar mai avea nevoie de laboratoare dotate cu aparatură și utilajele necesare. De un serviciu de "Terapie intensivă", cu toate dotările necesare. La acestea ar trebui să se adauge așa-numita parte administrativă și hotelieră. Mai exact paturi pentru pacienți, salon de mese, bucătărie, spălătorie, secție pentru dezinfectare.

O clinică patronată de domnii doctori DUMITRU PĂTRAȘCU și SORIN MAZILU ar înlocui, într-un timp record, serviciile Maternității din Drobeta-Turnu Severin. Oricum, domniile lor au preluat o mare parte din activitatea Policlinicii.

Actualmente, la prețuri modice, "HERA", prin domnii doctori DUMITRU PĂTRAȘCU și SORIN MAZILU, oferă: consultații de obstetrică și ginecologie, chiuretaje uterine și biopsice, patologia de col uterin, inflamații, cervicite, tratamente cauterizări, serviciu de ecografie.

Deci, toată gama de activități regăsite în domeniul obstetricii și ginecologiei, cu excepția intervențiilor chirurgicale și nașterilor pentru care nu beneficiază, încă, de dotarea materială necesară. Mai exact, "HERA", prin cabinetul său, asigură tot ceea ce nu necesită internare.

S.C. ROBACHUS ROGOVA S.A.

Com. Rogova, jud. Mehedinți, România. Telefax 40.978.50297

Legenda spune că spațiul pe care, astăzi, îl denumim Mehedinți ar fi pământ binecuvântat. Că aici grânele ar fi trebuit să fie mai înalte ca un om călare. Că o singură vacă ar fi trebuit să hrănească o familie cu mulți copii, numai cu laptele dat într-o zi. Că lumina ar trebui să fie mai blândă și aerul mai cald. Că oamenii ar trebui să fie mai primitivi și mai veseli ca în alte locuri. Că bogăția ar trebui să fie atât de mare, încât să cheme pe oricine pentru a rămâne mereu aici. Legenda se împlinește la Rogova.

NOI SUNTEM CEI CE AU ÎNVINS SECETA UN SOUTHFORK PE PLAIURI MEHEDINȚENE

Interviu cu domnul VIOREL BOANCĂ, director al SOCIETĂȚII COMERCIALE ROBACHUS ROGOVA S.A.

- Am dori să aflăm, domnule director, câteva date semnificative referitoare la Societatea Comercială ROBACHUS ROGOVA S.A.

- Societatea comercială ROBACHUS ROGOVA S.A. provine din fostul I.A.S. Rogova care, în 1990, s-a împărțit în două societăți. Noi suntem una dintre ele. S.C. ROBACHUS ROGOVA S.A. are o suprafață de peste 4000 hectare teren agricol, împărțit în 10 ferme de producție. Acestea li se adaugă sectoarele de deserviri: sectorul mecanic, sectorul chimizare, hidroameliorație, construcții-montaj, sectorul economic. Suprafața arabilă a S.C. ROBACHUS ROGOVA S.A. este de 2799 hectare. Ar mai fi de amintit un efectiv de 400 de taurine, cu mari perspective de extindere. Avem capacitatea de cazare și îngrijire a 4000 de animale. Au existat însă unele probleme de natură sanitar-veterinară care au impus asanarea a două ferme de creștere a animalelor. Nu în ultimul rând, S.C. ROBACHUS ROGOVA S.A. se poate lăuda cu o plantație de pomi fructiferi de 435 hectare, unde ponderea cea mai mare o are mărul. Fructele noastre sunt renumite în toată Europa. Anul de-a rândul am reușit să le exportăm în: Cehoslovacia, Austria, Finlanda. Și lista țărilor ar putea continua. Trebuie să știți că acest pământ ne-a adus multe satisfacții. Atât morale cât și materiale.

Am învins seceta cu un beneficiu de 50.000.000 lei

Lucrez în agricultură din 1978. Nici eu personal, nici cei mult mai bătrâni ca mine nu am întâlnit, pe aceste plaiuri, o secetă ca aceea care ne-a bătut în anul 1993. Cu toate acestea, am încheiat anul cu un beneficiu de 50.000.000 lei. Este important de menționat că, în anul trecut, am înregistrat, din cauza calamităților naturale, pierderi de peste 300.000.000 lei. Care, evident, ar fi fost beneficii. Cu toate acestea, n-am "depus armele" și nici n-am "plecat steagul". Pornind de la necesitățile integrării producției, am pus în funcțiune aici, în 1993, o moară de tip industrial pentru prelucrarea cerealelor. Am închis, astfel, ciclul grâului. Mai exact, grâul este transformat în făină care, apoi, se transformă, la rândul ei, în pâine prin cele două brutării pe care le-am înființat: una în comuna Rogova, cealaltă în Corlățel. Aici, în această a doua localitate, avem și o bază de producție compusă dintr-o fermă vegetală, ferme pomicole și brutărie. Deosebit de important, dincolo de câștigul material pe care-l realizăm, este că am reușit să rezolvăm problema pâinii pe plan local. Cu atât mai mult cu cât, aici, în așa numitele "vârfuri de campanie", lucrează foarte mulți oameni, cărora trebuie să le asigurăm hrana. Reușim, astfel, acum, să le asigurăm cele necesare la un nivel calitativ superior și în condițiile unor costuri mult mai scăzute.

- Care este personalul de care dispune S.C. ROBACHUS ROGOVA S.A. ?

- Societatea Comercială ROBACHUS ROGOVA S.A. are 218 salariați, repartizați pe diferite profiluri, pornind de la

specialiști agronomi, continuând cu: medici veterinari, ingineri zootehniști, ingineri horticultori, ingineri mecanici, mecanici de întreținere. Ar mai fi de menționat îngrijitori de animale, maștri, prelucrători și muncitori industriali. Toți sunt specialiști în activitatea lor, au experiență în domeniul agriculturii sau prelucrării industriale a produselor alimentare.

- Ce v-a determinat să optați pentru această structură de integrare ?

- Ne-am confruntat cu mari probleme financiare. Viteza de circulație a producției agricole este foarte redusă. Este motivul pentru care am integrat, în sistemul nostru, prelucrarea și desfacerea. Avem două magazine de desfacere, proprietate a S.C. ROBACHUS ROGOVA S.A., prin care comercializăm produsele noastre: vinuri, rachuri, carne și diverse altele. Mai avem ceva probleme cu realizarea unui microabator, la care se lucrează acum, după ce s-a finalizat investiția destinată ridicării și dotării construcției pentru moară.

Vrem ca produsele noastre să devină tradiționale

Am demarat, deci, realizarea unui microabator pentru prelucrarea cârnii. La început, ne vom axa pe semifabricate. Pe măsură ce va avansa, din punct de vedere economic, activitatea microabatorului, intenționăm să producem alimente specifice zonei, care să devină tradiționale și să se impună pe piață.

- Care sunt problemele deosebite cu care vă confrunțați ?

- Deosebite sunt toate problemele cu care ne confruntăm. Viața agriculturii este departe de a fi ușoară. Te izbești mereu de situații extrem de complexe și chiar dure, care trebuie rezolvate rapid. Natura nu iartă, dacă nu știi să i te adaptezi. Așa cum nu iartă nici economia de piață. Câștigă și rămâne viu, din punct de vedere economic, numai cel ce este cel mai bun. În orice situație. Care reușește să învingă, să nu capituleze și să fie mereu optimist. Bineînțeles, în cunoștință de cauză. V-am mai spus că, în 1993, natura a fost vitregă cu noi. Am reușit să învingem seceta. Anul 1994 se anunță, din punct de vedere climateric, adică al umidității, pozitiv. Zăpezile și ploile de până acum ne situează la nivelul a 200 m³ apă la hectar, ceea ce este multumitor. Culturile de grâu și orz, pe o suprafață de peste 2000 hectare sunt răsărite, asigurate fiind cu îngrășămintele chimice necesare încă din perioada însămânțărilor de toamnă. Cu mare greutate am reușit să asigurăm îngrășămintele pentru fertilizarea fazială. La o producție medie de 3500-4000 kilograme grâu la hectar, Societatea Comercială ROBACHUS ROGOVA S.A. va înregistra un profit mult peste cel al anului 1993. În plus, nu vom mai vinde grâu, ci pâine, ceea ce va aduce un spor de producție de 60-65%.

- Ce ne puteți spune despre utilajele de care dispune Societatea Comercială ROBACHUS ROGOVA S.A. ?

- Utilajele pe care le avem în dotare sunt, în exclusivitate, de proveniență românească. De exemplu, cele două moare de cereale sunt fabricate la Topleț. La fel, românești sunt cele utilizate pentru brutării și mici. Utilajele românești sunt bune, competitive. Numai brutăria înregistrată în 1993 a fost de 3.000.000. Este pentru care intenționăm să extindem această activitate. Societatea Comercială ROBACHUS ROGOVA S.A. de 70 de tractoare, de diverse tipuri, începând cu tractoare de 45 CP, continuând cu cele de 65 CP, 100 CP, dispunem de 12 combine pentru recoltat cereale până de mijloace de transport destinate: aprovizionare transportului de mărfuri și persoane și prestărilor de servicii către populație. De asemenea, avem în dotare utilaje sectorului zootehnic de recoltat furaje, utilaje teras grav este că vârsta acestor utilaje se apropie vertiginos de cea a casării și vom avea nevoie de o investiție pentru a le înlocui cu altele noi și performante. Capacitatea de transport a Societății Comerciale ROBACHUS ROGOVA S.A. este de 300 de tone zilnic. Este un nivel care-l atingem în perioadele de campanie.

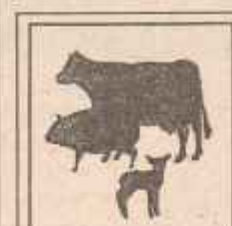

Avem experiență în comerțul exterior

- Aveți contacte cu piața europeană ?

- Suntem competitivi, chiar, europeană, cu fructele pe care le produce Societatea Comercială ROBACHUS ROGOVA S.A. Din nefericire

nu am găsit o piață pentru desfacerea, în scopul producției de mere, care a fost mare și de succes. În țările membre ale Pieței Comune, fructele noastre au apărut mai repede cu o săptămână la vânzare, când am apărut noi, ni s-au oferit prețuri mici, care nu puteau acoperi nici cheltuielile pentru producție. Aceasta nu înseamnă că, în 1994, încercăm să penetrăm "în forță" pe piața europeană.

Creșterea animalelor adevărată tradiție la Rogova

Un specific al zonei noastre este reprezentat tradiția în creșterea animalelor, în special a vacilor și ovinelor. În 1989, I.A.S. Rogova avea în fondul pieței 5000 litri lapte zilnic. Zi de zi, aici venea o cerere specială pentru a ridica laptele. Uneori, trebuia să se sosească o a doua vacă mică. A trebuit, din păcate, să asanăm fermele zootehnice. Acum, trebuie să le reconstituim. Aceasta înseamnă o investiție foarte mare, pe care nu o putem permite. De aceea, suntem în căutarea unui străin în scopul înființării unei societăți mixte pentru creșterea animalelor. Noi dispunem, după cum am menționat, de personal de specialitate, de posibilități de cazare și îngrijire pentru 4000 de capete. În plus, avem 300 hectare, amplasată în sistem ameliorat de irigații. O putem reînființa oricând. S-ar putea produce din lapte, ceea ce ar conduce la creșterea veniturilor obținute de pe urma animalelor. Deocare am achiziționat de la Zimnicea 15 vacile Holstein, de înaltă productivitate, care s-au aclimatizat. Ar fi ideal și pentru piață dacă ar exista un astfel de interesat într-o colaborare cu noi pentru creșterea animalelor. Între altele fie spus, ar trebui investit în agricultură. Este acea zonă a economiei care ar putea ajuta România pentru a ieși din impasul actual în care se află.

Ne mândrim cu propria echipă de fotbal

Una dintre mândriile noastre este echipa "Gloria-Rogova", finanțată de Societatea Comercială ROBACHUS ROGOVA S.A. Echipa "Gloria-Rogova" este în cârmă județeană. Am dori să o vedem pe treptele divizilor care tind către "A".

Nume pentru viitor:

S. C. FORSEV S. A.

itate Comercială FORSEV este cu adevărat singulară în țară. Aici pot fi obținute patru grupe de produse:

- piese forjate, liber, pe prese ce, cu greutate cuprinsă între 100 kg. și 23.000 kg, cu diametru între 180-1400 mm și lungime între 100 mm - 10.000 mm.
- piese forjate liber pe ciocane hidraulice între 0,1 kg - 1000 kg, cu diametru între 30 - 600 mm și lungime între 100 mm - 1500 mm.
- piese matrițate pe ciocane, cu greutate cuprinsă între 0,1 - 400 kg.
- matrițe și stanțe cu greutate de până la 15000 kg.

În din categoriile menționate se poate realiza orice grad de complexitate și de oțel, cu excepția oțelurilor speciale, livrarea lor către clienți putându-se face în stare brut forjată sablată și în dimensiunile solicitate. Se poate realiza și la realizarea pieselor sunt prese hidraulice de 3150 tf, cât și prese cu greutate de 300 kgf, ciocane hidraulice de 2,5 tf, 10 tf, 25 tf și 40 tf. Producția semifabricatelor se poate realiza în cuptoare tip cameră cu încălzire sau mobilă, încălzite

„Nimeni, în România, nu are tot utilajul nostru performant”

Interviu cu domnul Emil Vamvu, director tehnic al S.C. FORSEV S.A.

- Este adevărat că, în România, sunteți singuri în tratamentul termic al aluminiului?

- Da, deținem unicul cuptor de acest tip din România.

- Știm că există, aici, un ciocan matrișor de 63 tone, care încă nu

funcționează. Cum vedeți posibilitatea punerii lui în funcțiune? Ați apela și la investitori străini?

- Fundația este făcută atât pentru ciocan cât și pentru presa aferentă ciocanului. El se află în stadiu de execuție în proporție de aproximativ 40%. În relația cu partenerii străini se pune în discuție și dotarea cu manipuloare de fiabilitate mai ridicată, de ferăstrăie cu panglică. Este un cio-

can cu contralovitură, al doilea în Europa ca forță și greutate. Se pot matrișa până și arbori pentru motoare navale de dimensiuni foarte mari. Am opinat pentru o societate mixtă care fie să asigure și desfacerea a produselor și încărcarea utilajelor, fie să accepte livrarea de piese forjate în valoare de 2.500.000 dolari. Important de menționat este faptul că forja de aici funcționează pe păcură. Deci, din acest punct de vedere,

realizează o importantă economie.

- Dacă unii beneficiari ar dori ca piesele forjate să fie livrate complet prelucrate, S.C. FORSEV S.A. este pregătită pentru asemenea comenzi?

- Da, pentru unele din piesele cerute suntem pregătiți să dăm produse finite. În România sunt puține societăți care să se poată lăuda cu utilaje la fel de performante ca ale noastre. Unele dintre utilaje le deținem numai noi. După ce vom pune în funcțiune ciocanul de 63 de tone, vom putea executa piese pe care foarte puțini, în Europa chiar, le pot matrișa.

O stațiune mirifică își așteaptă oaspeții: Bala-Băi

ordul județului Mehedinți, dealuri și coline din care se pot vedea pășuni, între fagi și stejari, doritorul de liniște, odihnă, un balnear și nepoluare, descoperi Complexul Balnear Bala-Băi. Acesta înființază din luna iunie a anului 1977, "actul său de naștere" fiind semnat de fostul președinte al țării. Stațiunea BALA-BĂI se află la circa 65 km. nord de Turnu-Severin, la 18 km. de orașul de Aramă, la 55 km. de Jiu și la 97 km. de Băilele Noi. Bala-Băi se află în zona de protecție, într-o zonă cu influențe mediteraneene. Elementelor climatice care caracterizează stațiunea Bala-Băi în timpul de crăciun. Acest tip de stațiune se caracterizează printr-o

solicitare foarte slabă a sistemului nervos central și vegetativ precum și a glandelor endocrine, printr-o așa-zisă "punere în repaus" a funcțiilor neurovegetative și endocrine. Acclimatizarea persoanelor venite la cură, în BALA BĂI se realizează treptat, fără efort, indiferent de sezon, profil de boală sau localitate de reședință a bolnavului. Bioclimatul stațiunii se recomandă tuturor celor care, prin vârstă, stare constituțională sau boală, nu suportă variațiile termo-higro-actinice importante ale mediului ambiant. Bioclimatul stațiunii poate fi valorificat prin diverse proceduri climatoterapeutice: cură de odihnă în aer liber, băi de aer simple, băi de aer, lumină, în bazine, în camere sau pe balcon, în funcție de stadiul de boală al pacientului.

Factorii naturali de cură din stațiunea BALA-BĂI sunt reprezentați prin: climă, apă minerală și nămol.

La BALA BĂI, cura internă este recomandată în cazul afecțiunilor: gastroduodenite cronice (forme hipoacide, hipopeptice; sechele ale stomacului operat; enterocolite nespecifice; colecistite simple sau litiaze; alergii de origine digestivă etc.

Tot aici, cura externă, cu nămol mineral, este recomandată în: afecțiuni reumatismale degenerative

(spondiloză cervicală, spondiloză dorsală, poliartrite); afecțiuni reumatismale inflamatorii (sechele după fracturi și traumatisme; afecțiuni neurologice periferice); afecțiuni ginecologice, afecțiuni hepato-biliare, digestive, de nutriție, endocrine și ale căilor urinare cu deosebire în curele de diureză; intoxicații cu substanțe chimice, metale grele, saturnism, administrând cura prin ingestie, inhalatii și sub formă de băi.

„Aici au venit oameni în cârjă și au plecat acasă pe propriile picioare”

Interviu cu domnul ION POPESCU, director al COMPLEXULUI BALNEAR BALA-BĂI

- Am dori să aflăm câteva amănunte despre dotarea stațiunii BALA-BĂI

- Stațiunea BALA-BĂI dispune de un hotel confortabil, cu 104 camere a câte două paturi. Deci, în total, 208 locuri. Condițiile de cazare sunt recunoscute ca fiind dintre cele mai bune. Beneficiem de o cantină cu bloc alimentar, dotat cu aparatură și utilajele necesare. Sala de mese are 150 de locuri. La toate aceste "binecuvântări" ale odihnei poate fi adăugată baza de tratament, procedurile aplicate având un conținut

și o valoare terapeutică deosebită.

- Ați avut vindecări spectaculoase?

- Da, au fost. Au venit oameni anchilozati, în cârje, și au plecat acasă pe propriile lor picioare. Însă, gradul de uzură al aparatelor este foarte mare. Noi le îngrijim în mod deosebit. Așa se explică faptul că o aparatură care de mult ar fi trebuit să fie casată, se află încă în bune condițiuni, în funcțiune. Aceasta, în situația în care în 1993 am avut peste 7000 de pacienți. Aici vin oameni din toate județele țării. Am avut chiar și pacienți din străinătate: din Italia și Germania.

- Ați accepta o formulă de parteneriat în vederea reutilizării?

- Suntem deschiși către o formulă de acest fel. Noi am putea pune la dispoziție dotările noastre, frumusețea locurilor, sănătatea care efectiv se respiră din aer, valoarea terapeutică a apelor noastre minerale și a nămolului, partenerul trebuind doar să ne doteze cu aparatură necesară, evident, mai performantă și de dată mai recentă. De asemenea, Direcția Sanitară ar trebui să ne sprijine cu cadre medicale de specialitate. Aici, am avea nevoie de cel puțin două cadre medicale cu calificare superioară. Chiar de un serviciu de gardă. Sunt convins că, în condițiile unei dotări corespunzătoare, BALA-BĂI ar deveni repede celebră în toată lumea.

**SOCIETATEA COMERCIALA
ADA-KALE S.R.L.**
Str. I.G. Bibicescu nr.4
Tel (Fax): (0978) 12471

LUMEA ÎN MIREASMA CAFELEI la ADA KALE S.R.

În inima municipiului Drobeta-Turnu Severin înfăășă, miraculos, o oglindă a ceea ce, cu ani în urmă, reprezenta una dintre marile atracții turistice ale României: Insula Ada Kaleh. Trecătorul se oprește ulmit în fața cafenelei cu numele pământului inundat de apele bătrânului Danubiu. Printre arcadele orientale se ghicește, misterioasă, intrarea într-un lăcaș ca de poveste. Aici s-au servit, de-a lungul timpului: cafea, rahat, sugluc, băuturi ilcoroase. Lucrarea cafenelei a fost finalizată în 1990 de domnul arhitect Barabaș. Designul poartă amprenta unui alt nume celebru, căci vitraliile sunt opera maestrului Dan Broscăuțeanu. Înăuntru ceramica te îmbie să intri și să rămâi. "Sultan" al acestor locuri este un bărbat înalt ca un gin al celor "O mie și una de nopți". Dar, un gin blând, amabil, cu privire caldă și ospitalitate într-adevăr orientală.

"AS FACE DIN INSULA SIMIAN UN ACAPULCO", ne declară domnul EMIL POPESCU, patron al firmei ADA KALE și un mare suflet

- Ce ne puteți spune despre cafeneaua Ada Kaleh?

- Cafeneaua Ada Kaleh și cu mine suntem un trup și un suflet. Localul a fost înființat la 6 septembrie 1969, în amintirea Insulei Ada Kaleh. Am fost șeful acestei unități, pe care am tratat-o mereu ca și cum mi-ar fi aparținut de drept. De altfel, ideea renovării în stilul pe care-l vedeți îmi aparține în totalitate. După 1990, am înființat Societatea Comercială ADA KALE S.R.L. și am luat cafeneaua în locație de gestiune. Încerc, atât cât permit actualele condiții deosebit de vitrege ale privatizării, să-i păstrez tradiția de local orientală. În plus, mă războiesc cu prețurile, încercând să le mențin

la un nivel rezonabil. Cafeneaua Ada Kaleh a fost, într-adevăr, construită în amintirea Insulei Ada Kaleh. Dar, ceea ce a mai rămas din acel pământ acoperit cu ape se află pe insula Șimian.

- Ce ați face în insula Șimian dacă vi s-ar încredința?

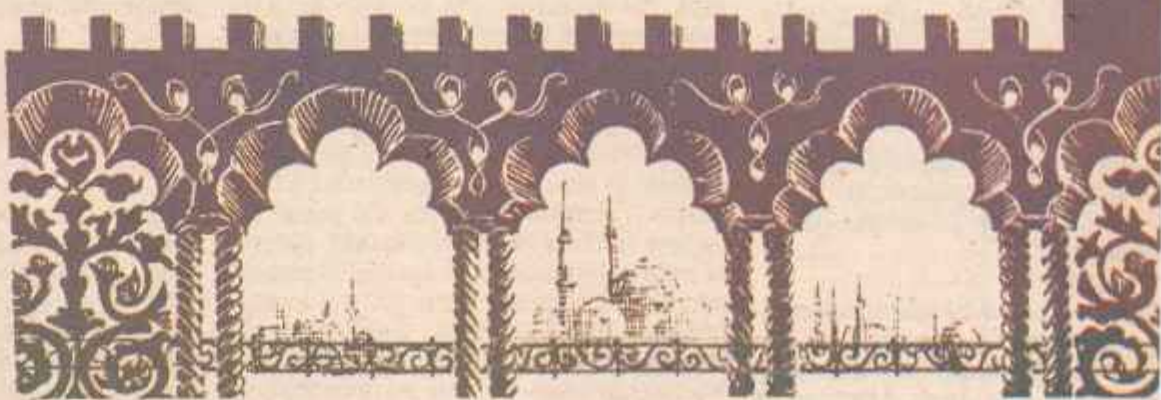
- Aș face din Șimian un Acapulco. Este una dintre cele mai frumoase insule din zonă, mai mare și mai frumoasă chiar decât Ada Kaleh. Se pretează la multiple posibilități de amenajare. De la specificul fostei Insule Ada Kaleh până la zone ultramoderne, cu bazine olimpice și terenuri performante de sport. Numai astfel vom reuși să atragem marii investitori în zonă. Referitor la insula Șimian și la posibilitățile de amenajare, am înaintat, în 1990, cu sprijinul regretatului René Radu Policrat, un memoriu către dl Petre Roman, pe atunci prim-ministru. Memoriul a fost discutat dar, după plecarea dlui Petre Roman din

funcția de premier al României, problema nu a mai fost reluată de forurile competente în a o rezolva. Personal, am făcut și fac tot ce îmi stă în putință pentru reamenajarea insulei Șimian. Am fost în Turcia, unde am un prieten, mare patron al unei firme numită Ada Kaleh. Este important de reținut faptul că acesta se numără printre foștii locuitori ai insulei Ada Kaleh. Domnul respectiv s-a arătat dispus să investească alături de alții, pentru reamenajarea insulei Șimian. Am primit vizita guvernatorului Eskişehir-ului, care a stat aici patru zile. A vizitat Șimianul și locul pe care, altădată, răsărea din Dunăre insula Ada Kaleh. Domnia sa și-a manifestat disponibilitatea de colaborare, în sensul reținerii, reconstrucției insulei Șimian. A fost chiar încheiat un protocol la Prefectură. S-au făcut schimburi de vizite, problema rediscutându-se în Turcia la nivel de Guvern. Deci, există posibilități multiple. Cu condiția ca insula Șimian să capete statut de zonă liberă, cu toate facilitățile care derivă din aceasta. Nimeni nu va investi sume uriașe aici până nu va avea garanția că o face fără pericole pentru banii investiți. Ar trebui folosiți oamenii care s-au născut și au crescut acolo, în Ada Kaleh. Mulți dintre ei sunt acum bogați și ar dori să se repatrieze. În același sens, am găsit un mare interes într-o colaborare din partea Camerei de Comerț din Istanbul. Întrebările lor, la care nimeni nu are răspuns, pentru moment, sunt: cine garantează investiția, care sunt posibilitățile reale de a investi? Eu sunt un partener care doresc și pot să realizez ceva în acest sens. Dar am nevoie de cadrul legal necesar, care să confere garanții investitorilor.

- Ce ne puteți spune despre activitatea de comerciant?

- Ceea ce se practică acum, la noi, nu se poate numi comerț. Comerțul este o activitate civilizată, care presupune experiență în domeniu și, mai ales, dragoste față de ceea ce întreprinzi. Cei care, într-adevăr, doresc și știu cum să realizeze un comerț de calitate - mă număr printre aceștia, căci sunt comerciant de-o viață - sunt constrânși din toate părțile. Vă voi da un exemplu. Patrimoniul Societății Comerciale ADA KALE este înzecit față de cel cu care am pornit la drum acum patru ani. Cu toate acestea, nu pot dobândi, în proprietate, cafeneaua, aceasta acordându-mi-se numai în locație de gestiune. Pe de altă parte, locațiile cresc în mod continuu. Paralel, crește prețul materiei prime, de cele mai multe ori nejustificat. Toate acestea se reflectă în prețul comerciantului. Pentru a-ți păstra o anumită clientelă, trebuie să ai un nivel rezonabil al prețului. Altfel, ceea ce practici nu se mai numește comerț. În plus, trebuie să ai un anumit număr de personal. Normele civilizate presupun că într-un local de alimentație publică trebuie să existe un ospătar la patru mese și minimum un picolo la doi ospătați. La noi, salariatul descarcă lăzile cu bere, apoi trece transpirat în salon și servește clientul. Care, oricât de sărac ar fi și oricât ar consuma de puțin, vrea să fie servit în condiții civilizate de un om destins și mereu ca "scos din cutie".

Se vorbește mereu, în România, despre privatizare. Se tot afirmă că, la noi, privatizarea este în fașă. Eu revin și spun că este posibil ca privatizarea să fie în fașă, dar a putrezit fașă. Ce privatizare poate să existe într-o zonă în care nu întâlnești o adevărată concurență? Mulți dintre cei ce s-au privatizat au renunțat. Eu nu renunț și nu voi renunța toată viața. Sunt conștient de faptul că privatizarea trebuie să fie un drum fără întoarcere. De aceea, nu voi "depune vreodată armele".

C. EUROCONF S.A. VÂNJU MARE

descoperit

Euroconf

TA DE A ÎMBRĂCA ROPA ȘI AMERICA

torul pe meleagurile mehedintene
beră, într-un peisaj mirific, un orașel
a prima vedere, ar putea prezenta
s numai din punct de vedere al
lorii împrejurimilor. Devine însă,
stabil, uimitor, când, în mijlocul lui,
peră o fabrică echivalând cu o
rată bijuterie. Este Societatea
rcială EUROCONF S.A. Vânu
renumită deja în lumea întreagă
confecțiile sale.

de la intrare, te întâmpină aerul
odern al construcției. Ordinea și
ia sunt desăvârșite. Înăuntru sunt
e muncitoare. Interioarele par a fi
unul designer renumit. Împărțirea
ul, în mod echilibrat, armonios și
nt în zone de producție, de
tare și administrative este dublată
musefăa încăperilor. În sala de
tare, vizitatorul este incapabil să-și
de la bun început, privirea asupra
sau altuia dintre produse. Totul
amprență calității, a bunului gust,
și mai noi dintre liniile model
ntale. Materialele confecțiilor te
sc cu vârtejul lor de culori bine
și îmbinate. Crolele uimesc prin
ră cusur. Este, de fapt, amprenta

industriale de la o lună la alta, în mod
constant. Am reușit să înțelegem, mai
repede ca alții, că venitul unei Societăți
nu trebuie să crească în mod artificial,
numai prin simplul joc al prețurilor, ci prin
cucerirea pieței. Atât a celei interne cât și
a celei externe. Acest lucru este deosebit
de important mai ales în perioada
actuală. Voi proceda la forța exemplului.
În 1992, Societatea Comercială
EUROCONF S.A. Vânu Mare
confectiona 250.000 de produse. În
1993, tot S.C. EUROCONF S.A. Vânu
Mare confectiona peste 400.000 de
produse.

Am lucrat cu foții, de la director
general până la muncitor, sâmbăta și
duminică.

De meserie sunt economist. Poate în
această calitate am înțeles că, în lumea
afacerilor, în condițiile economiei de
piață, trebuie să te impui cât mai rapid și
cât mai categoric. Personalul fabricii a
înțeles, la rândul-i, foarte repede același
lucru. Este motivul pentru care, încă de
la începutul înființării S.C. EUROCONF
S.A. - societate cu nume predestinat -
am hotărât să mărim productivitatea prin
folosirea extrem de eficientă a celor opt
ore de program. Când a fost nevoie - și
s-a întâmplat destul de des - am lucrat
sâmbetele și duminicile. De la director

speță aducerea în țară de valută
reprezintă principala sursă de reducere a
nivelului actual, îngrijorător, al inflației.
Pentru noi, care am dori să fim un
exemplu, important este că am înțeles
cele două chestiuni esențiale pentru
momentul actual: nevoia sporirii
producției în condiții de calitate
superioară și necesitatea stringentă a
realizării exportului. Primele încercări de
a exporta le-am realizat cu succes în
1992, când am avut drept parteneri:
Republica Moldova, Rusia, Ucraina.

Ne-am impus pe piața occidentală și a
Statelor Unite ale Americii

Demonstrându-ne a fi un partener
foarte serios de afaceri, oferind producție
de calitate superioară, în cantități
cerute și la termenele stabilite, am reușit
să exportăm la firme renumite din
Germania și Italia. După acordarea
Clauzei Națiunii celei mai Favorizate, am
încheiat un contract cu Statele Unite ale
Americii pentru exportul de confecții.
Este de subliniat faptul că piețele
menționate sunt extrem de exigente. Ne-
au obligat să nu facem rabat nici calității,
nici cantității, nici seriozității respectării
termenelor de livrare. La S.C.
EUROCONF S.A. Vânu-Mare s-a mai
înțeles, foarte repede, un lucru deosebit
de important.

În afaceri, trebuie să câștige amândoi
partenerii

Nici o firmă de prestigiu din Occident
sau din Statele Unite ale Americii nu vine
special la Vânu-Mare, pe care nici nu ar
ști să-l localizeze pe hartă, pentru a da
comandă de confecții. Orice partener
trebuie convins. Pe lângă seriozitate,
competitivitate și putere de muncă,
trebuie să știi să închei contracte
înțelegând că fiecare partener trebuie
să-și alăbe partea lui de câștig. Noi am
reușit să încheiem contracte deosebit de
avantajoase pentru noi. Evident,
partenerul străin se află în aceeași
situație privilegiată. De multe ori sunt
întrebat dacă știu cât câștigă partenerul
străin la fiecare confecție comandată.
Formația mea de economist m-a
îndreptat să gândesc economic. Nu mă
interesează cât câștigă partenerul extern.
Mă interesează ca, pentru noi, contractul
să fie avantajos. De altfel, sunt convins
că nici partenerul extern nu-și pune
problema câștigului nostru. În ceea ce ne
privește, ne-am luat măsuri
organizatorice foarte temeinice și am
reușit să ne încadrăm în costuri pentru a
realiza confecțiile la prețul cerut de piața
occidentală europeană și cea americană.

Întreaga producție a anului 1994 este
contractată pentru export

Încet, dar sigur, am reușit să ne
impunem pe piața europeană occidentală
și pe cea americană. Rezultatele nu au
întârziat să apară. Întreaga producție ce
va fi realizată, în 1994, la S.C.
EUROCONF S.A. Vânu-Mare este
contractată la export pentru: Italia,

Germania și Statele Unite. Ar mai fi de
menționat un element de o importanță
deosebită. Nu am fi reușit să realizăm
producția cerută, indiferent de efortul
depus, dacă nu am fi beneficiat de
tehnologia avansată, procurată prin
intermediul partenerului străin. Am reușit
astfel să achiziționăm mașini speciale de
cusut de înaltă productivitate și calitate,
necesare operațiunilor ce trebuie
realizate în obținerea confecțiilor. De
exemplu, am achiziționat din Germania
mese de călcat cu sursă proprie, care
asigură un finisaj competitiv, mașini de
cusut cu două și trei ace, mașini speciale
pentru butoniere. Suntem în tratative cu
austriei pentru obținerea unor utilaje de
specialitate. Astfel, am reușit să devenim
foarte eficienți. Numai partenerul italian a
adus tehnologii moderne de specialitate
în valoare de 300.000.000-400.000.000
lei, în condiții foarte avantajoase. Mai
exact, rambursarea creditului se face
timp de trei ani, demarând după șase luni
de la punerea în funcțiune a utilajelor
respective. Un lucru deosebit de
însemnat este că rambursarea creditului
se face fără dobândă. Iată că partenerul
străin a făcut pentru noi ceea ce nu pot
sau nu vor să facă băncile românești.

Occidentali acceptă numai partenerii
serioși

Mașinile occidentale înlocuiesc munca
a 7-8 salariați. Vesticii au încredere
într-un partener serios. De altfel, au ceea
ce se numește "simțul afacerii". Iar
parteneriatul cu o firmă românească
serioasă - cum este S.C. EUROCONF
S.A. Vânu-Mare este, într-adevăr, o
afacere reușită și pentru ei. Evident și
pentru noi. Faptul că va crește
productivitatea datorită re tehnologizării,
prin folosirea de mașini specializate care
vor înlocui efortul depus de câțiva
muncitori nu înseamnă că vom
disponibiliza personal. Începând cu
semestrul al doilea al anului 1994, vom
deschide o secție de confecții de tricotate
și o secție de blue-jeans. Vom aduce
mașini și utilaje pentru prespălare.
Cămășile dintr-un astfel de material, pe
lângă faptul că sunt purtate cu plăcere de
tineri, scutesc și o parte din munca
gospodinilor, întrucât nu mai trebuie
călcate. Efortul nostru și în 1994 este
îndreptat către creșterea productivității
muncii, către îmbunătățirea calității
producției și satisfacerea cerințelor
partenerilor noștri.

Ordine, disciplină și răspundere

La S.C. EUROCONF S.A. Vânu-Mare,
singura politică este munca. Altfel, nu
se admite. În acest sens, al rabatului de
la calitatea muncii și a efortului depus,
democrația se oprește la poarta fabricii.
Aici, pentru a putea produce, pentru a ne
putea afirma ca parteneri ideali pentru
oricine, pentru a fi competitivi pe piața
internațională, trebuie să existe ordine,
disciplină și răspundere. Numai așa vom
reuși să fim și să ne menținem ca fiind
cel mai buni. Atât pe plan național cât și
extern, european și internațional.

SUNTEM UN PARTENER FOARTE SERIOS PENTRU OCCIDENTALI

Interviu cu domnul NEGULESCU CONSTANTIN
director general al Societății Comerciale EUROCONF S.A.
Vânu Mare

dori să aflăm câteva detalii despre
Societatea Comercială EUROCONF S.A.
Vânu Mare, domnule director.

Societatea Comercială EUROCONF
Vânu Mare a luat ființă în iulie
prin desprinderea de "Severconf"
robeta-Turnu Severin, societate în
care funcționasem, până la acea
numai ca secție. La data
ivă, am pornit la drum cu o dotare
în avansată și doar cu 60 de
ți. În același timp, însă, am
at" cu ferma dorință de a deveni
buni în domeniul confecțiilor. Cu
i pe care nu are sens să le
- căci, în istorie numai rezultatul
ă - am reușit să avem, în 1993,
le afaceri de 1.200.000.000 lei, în
e în care personalul angajat se
i la 300. Cifrele vorbesc de la
că luăm în considerație faptul că,
1992, cifra de afaceri era doar de
1.000 lei.

În fapt considerați că se datorează
rezultate spectaculoase, în
ul confecțiilor, la Societatea pe
conduceți?

terile, cu adevărat spectaculoase,
ei de afaceri și ale gradului de
a forței de muncă se datorează,
ul rând, creșterii producției

general până la muncitor. Așa am reușit
să facem față cerințelor pieței și, mai
ales, să o cucerim. Pentru că nu mai
reprezintă un secret pentru nimeni faptul
că sursa principală de venit a unei
Societăți o reprezintă creșterea
producției.

Ne-am orientat către export

Experiența acestor ani ne-a demonstrat
un lucru esențial de care, dacă nu am fi
ținut seama, nu am fi reușit să devenim
atât de convingători pe piața confecțiilor.
Pentru a realiza venituri cât mai
substanțiale, alături de creșterea
producției trebuie să realizezi cât mai
mult export. Acest lucru este posibil,
însă, numai în condițiile în care dispui de
marfă care să îndeplinească în întregime
condițiile calitative, alături de cele
cantitative cerute de foarte pretențioși
beneficiari occidentali. Producția noastră
s-a dovedit a fi apreciată pe piața
vestică. În plus, ne-am demonstrat a fi un
partener extrem de serios din punct de
vedere al datei livrării produselor cerute,
la parametrii calitativi și cantitativi stabiliți
prin clauzele contractuale. Noi am înțeles
imediat ceea ce ar fi trebuit să se
înțeleagă, încă de la bun început, la nivel
macroeconomic. Anume că exportul, în

Strehaia

O societate cu profit permanent

S. C. ARPO S. A. Strehaia

În peisajul industriei românești actuale, Societatea Comercială ARPO S.A. din orașul Strehaia reprezintă un caz deosebit. Condușă cu multă competență, numita societate a reușit să se adapteze perfect, "din mers", perioadei de tranziție către economia de piață. Mai mult decât atât, a reușit să se integreze în circuitul economic românesc ca o verigă indispensabilă, impunându-se ca un factor decisiv al profitului pe ansamblul producției țării. Aici, totul se poate realiza. Optimismul se îmbină cu priceperea și competența împletită cu o perfectă receptivitate la nou.

PRODUSELE NOASTRE REPREZINTĂ NOUȚĂȚI PE PIAȚA ROMÂNEASCĂ
Interviu cu domnul PAVEL COPACI, director general al S.C. ARPO S.A. - STREHAIA

- Am dori să aflăm câteva date despre Societatea pe care o conduceți

- Mai întâi, ar trebui să cunoașteți câteva date despre "istoria" acestor locuri. Cu 15 ani în urmă, mai exact în data de 30 martie 1979, aici se punea în funcțiune prima capacitate de prelucrări mecanice și asamblări pompe. În paralel, tot aici s-au confecționat butoaie din tablă zincată cu cercuri de rostogolire. Ar fi de menționat faptul că preluasem producția de pompe centrifugale de la "Aversa" București, iar cea de butoaie de la Ploiești. În scurtă vreme, ne-am extins. În 1981 a intrat în funcțiune prima capacitate a turnătoriei de oțel, cu capacitate de 6000 tone de piese turnate pe an. Între timp, au intrat în funcțiune diferențele de capacități de la prelucrări mecanice. În 1985 ne-am mărit capacitatea cu "profilul doi",

respectiv pompe centrifugale. Aveam posibilitatea fabricării unui număr de 36000 bucăți anual. Inițial, fabrica fusese proiectată numai pentru producerea de armături industriale din oțel. Cu toate acestea, am "demarat" cu producția de pompe, întrucât, până în 1981, nu am avut turnătorie. După cum vedeți, încă de atunci învățasem să ne adaptăm oricăror condiții. Deviza noastră este că trebuie să supraviețuim cu orice preț, în condiții de competitivitate. Societatea are și o centrală termică de zonă, stocată din 1990, datorită randamentului redus și a necorelării capacității ei cu numărul de apartamente din orașul Strehaia. Această centrală fusese proiectată pentru 1750 apartamente, în urbe construindu-se doar 600. Din 1990, am devenit Societate Comercială, cu un patrimoniu de 1.800.000.000 lei, excluzând centrala termică. Dacă ar trebui s-o adăugăm patrimoniului nostru ar depăși, în mod considerabil, cifra de 2 miliarde.

- Fumizați-ne câteva date de detaliu despre producția Societății Comerciale ARPO S.A. - Strehaia.

- Actualmente, producem aceleași sortimente ca în trecut, dar de alte tipodimensiuni. În anii 1989-1990, produceam armături industriale din oțel de la 250 mm diametru până la 600 mm. Începând cu anul 1992, am început să fabricăm armături industriale metalice cu diametre începând de la 15 mm. În plus, ne-am diversificat gama, producând, alături de armături turnate, și armături forjate. Ar mai fi de menționat, în mod special, armăturile cu tijă ascendentă. La acestea se adaugă un bogat sortiment de robineti de închidere cu ventil, de reținere cu ventil. Avem în pregătire robineti din fontă, cu grafit nodular. Este de subliniat faptul că aceștia, realizați în colaborare cu Craiova, reprezintă piese produse în condiții de calitate ce se aliniază celui mai strict dintre standardele europene. Oricum, reprezintă noutăți pentru piața românească.

SOCIETATEA COMERCIALĂ „ARPO” - S.A.

STREHAIA, strada Câmpului nr. 1

JUDEȚUL MEHEDINȚI. TELEFON: 097/971418

TELEFAX: 097/971

TELEX: 42

De când am devenit Societate pe acțiuni, nu am lucrat în pierdere

Avem un profit permanent. Acum, producem aproximativ 80 de tipodimensiuni de armături și aceeași gamă de pompe din anii anteriori. La acest al doilea produs, cantitatea realizată anual este mai mică, în prezent. Explicația rezidă în faptul că noi susținem cu pompele noastre întreprinderile care lucrau pentru investiții. Este motivul pentru care, adaptându-ne cerințelor economiei de piață, ne-am angrenat puternic în producția de armături metalice industriale, care dețin o pondere de 80-85 % din realizări, față de 10-12% în 1988.

- V-ați putea adresa, cu produsele dumneavoastră actuale, pieței europene?

- Indiscutabil, răspunsul este un DA ferm. Dealtfel, aceasta este și una dintre intențiile noastre cele mai solide pentru viitor. Deocamdată, avem cereri foarte mari de produse pentru România. Dincolo de calitatea deosebită a produselor noastre, avem șansa de a fi situați într-o zonă înconjurată de centrale electrice și termoelectrice: Rovinari, Turceni, CET 1 și 2-Craiova, Drobeta-Turnu Severin, Vâlcea, Pitești. Avem și comenzi masive din sfera petrochimiei.

Avem comenzi peste capacitatea societății

- Am dori să aflăm date despre dotarea tehnică a S.C. ARPO S.A.

- Societatea Comercială ARPO S.A. Strehaia este foarte bine dotată. Mă refer, în special, la secția de prelucrări mecanice. Există, fără exagerare, peste 130 de mașini-unelte de prelucrare, începând cu strungurile cele mai mici, până la carusele de 2700 și standuri de probă pentru produse. Este de

menționat faptul că toate produsele sunt testate. Așa am lucrat de la început, faptul reprezentând un element caracteristic al Societății noastre. Secția turnătorie este mai puțin dotată comparativ cu secția de prelucrări mecanice. S-ar putea explica acest lucru prin aceea că, inițial, a fost proiectată ca o secție care să funcționeze manual, ținând cont de mărimea reperelor care intră într-o armătură, de la 300 mm diametru până la 1200. În anul 1993 am obținut un profit multumitor. Anul 1994 se anunță sub bune auspicii. Nu mai reprezintă un secret pentru nimeni că situații bune, în zona socială și cea productivă, apar când ți se dă șansa de a munci, de a demonstra ce poți realiza, ceva de valoare, de a-ți pune în valoare capacitatea de specialist. Pentru 1994 avem în întregime acoperit, cu comenzi, semestrul întâi. Preliminăm să avem comenzi peste capacitatea noastră de producție, ceea ce va conduce, inevitabil, la angajarea de noi muncitori. Numărul beneficiarilor a scăzut, dar comenzile sunt mai mari, mai ferme și pentru mai lungă durată. Situația noastră este cu atât mai bună în acest an cu cât datoritiile noastre către furnizori se situează la nivelul a 1/6 față de ceea ce avem de încasat.

- Simțiți nevoia unei re tehnologizări?

- Da, în special pentru "sectorul cald". Avem un studiu recent de re tehnologizare, executat de specialiștii bucureșteni în domeniu. Conform acestui studiu, care a ținut cont de nivelul comenzilor prezente, preliminarându-le pe cele viitoare, sectorul cald ar trebui să fie foarte bine dotat. Nu avem fonduri pentru o astfel de investiție de anvergură.

Am dori o colaborare în vederea re tehnologizării

Pentru a realiza ce ne-am propus, am avea nevoie de

6.600.000 dolari am echivalentul a 10.0 mărți. Pare foarte mult la prima vedere. Dar, în respectivă se recuperează extrem de rapid, devenind mult mai mult decât investiția numai din partea noastră care, după cum spus, chiar și în condițiile actuale, se situează la oricărui standard european mondial. Cu acești bani putea transforma o centrală electrică, acum stocată microcentrală electrică MW, deci de o putere mare. Avem totul, cu casei generatorului ferate, pentru care întocmit un proiect. Putea re tehnologiza, cald, tot cu această sumă.

Avem nevoie de calificare superioară

Nevoia de bani investiții este mare. atât de mare și de stăpânită este nevoia noastră cu calificare superioară. Suntem chiar într-o criză. Avem nevoie de economiști și, nu în ultimul rând, de un jurist. Actualitatea românească confruntă cu deosebită dificultate problema a se noi facem un apel către cadrele de specialitate să se îndrepte cu încredere către Societatea Comercială ARPO S.A. Strehaia, unde avem nevoie de oameni cu calificare superioară, pentru a găsi cele mai bune soluții în vederea extinderii productivității, a calității europene. De aceea, asupra acestui aspect, actualmente, avem o mare nevoie de angajați, dintre care mai solicitate meseri strungar, sudor, formator, oțelar, mecanic, electrician, tratamentist termic. Dar avem mare nevoie de specialiști, de personal cu calificare superioară.

ÎNCONJURUL PĂMÂNTULUI CU S.C. MEVA S.A.

TA-TURNU SEVERIN 1500
Bd. Dunării nr. 3
Tel: 40 978 12 414
0 978 15139; Telex: 42233

"Putem realiza vagoane și orice tip de construcție metalică și industrială"

erviu
omnul
TRU
TORU,
tor
ral al
etății
A S.A.

- Vă rugăm, domnule director, să ne spuneți câteva cuvinte despre dumneavoastră și despre Societatea Comercială MEVA S.A.

- De meserie, sunt inginer sudor, absolvent al Institutului Politehnic Timișoara. Mă aflu aici de 28 de ani, când am intrat în atelierele Uzinelor Mecanice Turnu-Severin, cum s-au numit până în 1968, pe când, împreună cu Șantierul Naval, formam o singură unitate. După 1968 s-au despărțit în ceea ce astăzi

numirea de S.C. MEVA S.A. și S.C. SEV-A. În societatea noastră s-a construit, de mpului, o paletă largă de material rulant, categoriile: vagoane pentru mărfuri gene-ane acoperite pentru mărfuri speciale, pen-ce de transport grele, trenuri blindate, entru piatră spartă, pentru negru de fum, duse în vrac, gondole, vagoane specia-tru produse pulverulente, pentru ciment, nată, pentru granule poliesterice, vagoane cis-ru toată gama de produse care se transportă pe tă. Până în 1989, ne-am adresat, preponderent, ne și pieței țărilor foste membre ale CAER. În livrat vagoane în: Iran, Siria, Irak, Indonezia, n prăbușirea pieței noastre tradiționale, am rămas ar posibil debușeu - piața vestică.

sunt utilele de care dispuneți?
la societate comercială MEVA S.A. a fost con-al, ca o uzină de montat vagoane, cu industrie pe

orizontală. Aici se realizau construcția metalică sudată și montajul general. După 1989, ne-am adaptat și am integrat în fabricație o serie de elemente ca: tampoane, rezervoare de aer, robineti frontali pentru vagoane, semicuplările și mecanismele pentru vagoane, chiar și cilindrii de frână în construcție sudată, acolo unde au fost acceptați. Ne-am

adaptat cererii Europei de Vest, care solicită cu preponderență: vagoane cisternă și vagoane specializate pentru produsele chimice și petroliere. În consecință, am integrat și execuția de cazane pentru gaze lichefiate. Am reușit să realizăm un lot-test de vagoane butan care circulă de un an în Europa. Sunt înmatriculate la Căile Ferate Belgiene. Avem în execuție un alt lot-test de 5 vagoane de 120 mc pentru propan. Totuși, actualul nivel al comenzilor nu satisface capacitatea Societății.

- Sunteți receptivi la o colaborare în intenția reutilării?

- Da, foarte receptivi, pentru că, din 1989, s-a făcut un salt considerabil. Pentru a ne crește credibilitatea după 1989, am obținut o serie de atestate de la instituții specializate în control și atestarea calității. Dispunem de atestat de la TÜV-Bayern, pentru execuția de cazane - un aviz general plus unul special pentru execuția de cazane sub presiune. Dispunem de atestat de la Institutul de Sudură de la Viena, fără de care Calea Ferată Austriacă nu înscrie vagoane. Tot pentru o des-facere sporită am apelat la alte elemente. După unificarea Germaniei, parcul de vagoane al Căilor Ferate Germane a fost pus în vânzare. Firma KVG a cumpărat 17 000 de vagoane. Am început cu ei colaborarea de transformare a vagoanelor de la 42 de mc la 83 mc. Pentru a ajunge pe piața Germaniei, aceste vagoane se înscriu în Parcul de Vagoane German, care trebuie să te agreeze ca unitate constructoare de vagoane. Pentru a facilita acest lucru am luat avizul de la Parcul de Vagoane German. Aici, la S.C. MEVA S.A. a fost proiectat, executat și omologat vagonul înscris în Parcul German cu numărul de omologare 935000.

- Vorbiți-ne, vă rugăm, despre "bucuriile" cauzate de embargo.

Embargoul ne-a creat multe probleme. Noi suntem capabili să realizăm orice tip de construcție metalică și industrială. Am semnat un contract cu Germania pentru 80 de containere. Din cauza embargoului, a trebuit să așteptăm șase luni pentru a obține aprobarea Comitetului 724 ONU, pentru transport, care era inclus în preț. Este vorba despre transportul pe Dunăre. În sfârșit, după aviz, au fost încărcate cu destinația Passau. Dar, din 8 ianuarie, au staționat la Belgrad, reținute de "Trandafirul Alb" și "Noul Bizanț"

O CARTE DE VIZITĂ PENTRU TOATE CONTINENTELE S.C. SEVERNAV S.A.

DROBETA TURNU SEVERIN 1500

Str. Timișoarei nr. 204

Tel: (40) 978 14 270

Fax: (40) 978 13 215

Telex: 42 218

"Pentru a fi bogat, trebuie să-ți diversifici activitatea"

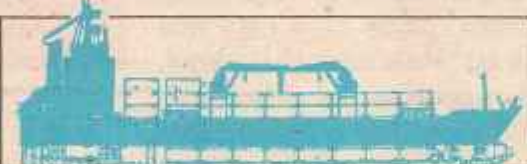
Interviu cu domnul VASILE POPESCU, director general al S.C. SEVERNAV S.A.

- Vă rugăm să vă prezentați pentru cititorii revistei "Falcăra" și să ne furnizați câteva detalii despre SEVERNAV S.A.

- Sunt specialist în construcții navale. Am absolvit Facultatea de Construcții Navale la Galați, din anul 1990, sunt director general la S.C. SEVERNAV S.A. care are ca profil de activitate: construcții de

nave noi, reparații de nave, construcții de echipamente navale, bărci din fibră de sticlă, scări de bord. De un timp am introdus în profilul de activitate și producerea de obiecte de uz casnic, bunuri de larg consum. Realizăm o gamă variată de produse pentru populație în scopul de a asigura lucrări pentru meseriile deficitare în acest moment: tâmplărie, lăcătușerie. În fapt, nu dorim să indisponibilizăm forța de muncă de care dispunem și care este calificată. Economia de piață ne-a învățat că, pentru a fi bogat, trebuie să-ți diversifici activitatea. Avem o gamă foarte largă de produse, de la sifoane din inox cu certificate medicale și de calitate, până la bare auto pentru "Dacia", piese de mobilă pentru bucatărie. Repet, este vorba despre un așa-numit profil mai redus, strict pentru a folosi oamenii calificați în meseriile actualmente deficitare, din punct de vedere al încărcării. Activitatea noastră de bază o constituie construcțiile de nave și reparații. Am început o investiție de modernizare a calei de lansare pentru a putea mări volumul de reparații navale. Este o investiție mare, pentru care dispunem de fonduri. Sperăm, totuși, să ni se mai acorde ceva suplimentar, față de ceea ce avem. Lucrările la această investiție prezintă un anumit grad de dificultate, dat fiind faptul că trebuie să se desfășoare paralel cu activitatea curentă.

- Cum vedeți activitatea S.C. SEVERNAV S.A. în perspectiva economiei de piață?

- În principal, activitatea șantierului este destinată exportului. Mai exact, exportăm peste 95 % din volumul rezultatelor activității noastre. Până în 1990, produceam și exportam cu prioritate pentru și în țările membre ale fostului CAER. Numai pentru fosta URSS am produs 400 de nave de mare capacitate. Am exportat nave și în China.

Este important de menționat faptul că producem atât nave maritime cât și fluviale. După 1990, am exportat în: Anglia, Olanda, Italia și fosta Iugoslavie. Referitor la acest ultim partener, am avut mult și vom avea mult de pierdut din cauza embargoului. Numai până în prezent am pierdut 2.300.000 de dolari. Am încercat să stabilim contacte pentru producerea navelor din fibră de sticlă, cu două firme germane și una franceză. Nu am reușit să încheiem, până acum, contractele dorite, întrucât domniile lor nu și-au conturat încă, precis, situația de aici. În fapt, putem executa orice navă, cu simpla condiție ca beneficiarul să prezinte proiectul tehnic, pe care, apoi, îl putem detalia în proiect de execuție.

- Care sunt utilajele de care dispuneți?

- Dispunem de utilaje, de tehnologii specifice. De exemplu, avem mașini de debitat pe care le-am adaptat.

Am luat echipament electronic din Germania pe care l-am adaptat să taie după

computer. Dispunem de utilaje pentru sudură, prese pentru fasonat și îndoit. Ne ocupăm, în special, de modernizarea activității de sudură și de vopsire, pentru că acestea sunt activitățile de bază pentru corpul navei. Dacă sudura și vopsirea nu sunt de calitate, tinzând către cele mai înalte standarde, există riscul ca nava, care este construită, de obicei, pentru 20-25 de ani, să nu reziste mai mult de 8-10 ani. Nava nu poate "trage pe dreapta" pe timp de furtună, ca automobilul pe timp de ceață. Ea trebuie să meargă tot înainte! Acum facem, în mod complet, sablare cu agregate și vopsire numai cu pompe sub presiune. Este una dintre activitățile desfășurate în condiții de modernizare. Am importat și importăm, în continuare, tot ceea ce este necesar pentru a respecta standardul de calitate impus de cele mai exigente norme.

- Care este forța de muncă de care dispuneți?

- Dispunem de 1.900 de salariați, dintre care, 1.600 de muncitori. Restul îl reprezintă personal de specialitate. Avem servicii de: proiectare, proiectare tehnologică, birou de pregătire a fabri-

cației. Din anul 1991, am introdus cursuri obligate în limbă engleză pentru cei care lucrează în proiectare, kiting, tehnologie, C.T.C. Aici, toți, începând de la maistru și până la - mai ales - conducătorii comențelor, trebuie să cunoască limba engleză. D

cunoașterea limbii engleze va deveni una dintre condițiile de testare a personalului, în funcție de nivelul de maistru. Oamenii trebuie testați, ca și navele.

- Cum realizați testarea navelor?

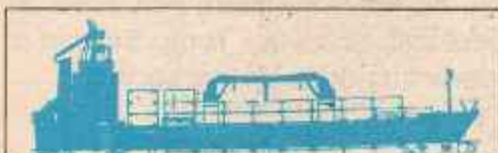
- În primul rând, în cadrul fabricației, unde există etape de predare la vedere a sudărilor. Apoi, nava se assemblează, se face hidraulică și se lansează la apă. Evident, totul sub control. La chei se fac probele pe loc pentru toate instalațiile inclusiv pentru motoarele principale. Dacă este vorba despre o navă maritimă, aceasta este dusă la Neagră, unde i se fac probele maritime. Pentru a evita neplăcuta surpriză a scăderii bruște a nivelului de apă aflării în imposibilitatea de a aduce nava la Neagră, ne-am creat o bază la Brăila. Avem un port cu toate condițiile necesare, unde putem deplasa și cu până la 50 de oameni. Important este că dispunem de multiple de testare, conform proiectului beneficiarului și de clasificare.

- Care este opinia dumneavoastră privind înființarea unei "zone libere"?

- Au existat niște acțiuni cărora le-am dat tot suportul. Chiar am oferit și un loc, o bucată de chei unde să fie descărcată nava. Putem asigura și spații de depozite și pentru magazie. Personal, sunt pentru o zonă liberă, pentru că așa încheia contracte foarte avarant.

- Desfășurați vreo activitate socială, sponsorizați ceva?

- Avem o cantină în care angajații noștri pot lua prânzul cu suma de 200 de lei. Alimentele sunt achiziționate de gospodăriile anexe și de doi pescari angajați, care pot servi oamenilor mei cel puțin o masă de pește sponsorizată, sponsorizăm "un pu" de echipă de fotbal cu nume "SEVERNAV S.A.", cu care ne mândrim și în prezent am adus cel mai frumos echipament din România în județ. În Cupă s-au calificat de două ori spre zecimi.

Un laminor modern, cu vocație europeană SOCIETATEA COMERCIALĂ LAMDRO S.A.

DROBETA - TURNU SEVERIN; Str. Porțile de Fier nr. 2
Tel. 0978-22694; Fax: 0978-22398; Telex: 42279

„Vă rugăm, domnule director, să furnizați câteva date despre societatea LAMDRO S.A.”

Societatea Comercială LAMDRO S.A. este o întreprindere modernă, intrată în procesul de dezvoltare începând cu luna martie a anului 1987, când a început să funcționeze prima linie de producție, de 250.000 tone pe an. La începutul anului 1988 a fost în funcțiune cea de-a doua linie de producție, de încă 250.000 tone pe an. Avem, aici, un laminor modern, de concepție integral europeană. Este foarte bine echipat, având în vedere posibilitățile conexiunilor pe Dunăre în Dunăre cu actualul canal de navigație Rin-Main. Din acest punct de vedere suntem total favorizați, deoarece posibilitatea transportului pe apă este mult mai ieftin decât pe uscat. Societatea Comercială LAMDRO S.A. dispune de un laminor de profiluri mijlocii și mari, cu o gamă foarte largă de dimensiuni, prevăzute în proiectul tehnico-economic în baza căruia a fost conceput.

Care sunt principalii furnizori de materie primă?

Ponderea cea mai mare a producției de țagă o avem cu SIDERCA S.A., respectiv Combinat Siderurgic Galați. În ultima parte a anului am avut relații foarte bune, în vederea de țagă, cu Reșița. În prezent, avem deja tratative foarte avansate pentru a lucra, cu siguranță, pe relația Ucraina și România-Rusă. Cu atât mai mult, în anul 1994, pentru această categorie de materie primă, care vor fi desființate taxele de import. Este un mare ajutor pentru care prelucram semifabricate. Acum, am avut un adevărat cap în faptul că prețul la care se vinde adăugând taxele de import la valoarea în sine de pe piața internă este practicabil. În aceste condiții, a fost foarte greu să desfășurăm producția de țagă. Pentru a reveni la furnizorii de materie primă, este corect să se menționeze faptul că este foarte dificil să găsim țagă cehă și cea poloneză. În aceste condiții, date fiind actualele condiții, nu ne este accesibilă.

Avem largi posibilități de extindere a producției

Nivelul producției realizate de Societatea Comercială LAMDRO

"DACĂ OLIMPIADA S-AR FI DESFĂȘURAT ÎN CHINA, ROMÂNIA AR FI EXPORTAT FOARTE MULT METAL"

**Interviu cu domnul ȘTEFAN CĂTĂNESCU,
director general al
SOCIETĂȚII COMERCIALE LAMDRO S.A.**

S.A. este strict condiționat de rezerva de țagă. Avem o producție lunară de 800.000.000 lei, cu largi posibilități de extindere. Afirm acest lucru întrucât laminorul, în condițiile tehnice de acum, are posibilitatea de a lămina fluent între 10.000-15.000 tone de țagă lunar. Ceea ce ar însemna o producție de peste un miliard și jumătate anual. Există posibilitatea de extindere a capacității de producție până la circa 200.000 tone anual. Cererea de lăminare este foarte mare, în ultimul timp, pe piața Greciei, a țărilor arabe. Mai puțin pe piața Chinei, după căderea înregistrată în vară. Între altele, pe piața Chinei s-au derulat schimburi foarte avantajoase pentru România. În condițiile în care, din considerente strict politice, nu s-ar fi renunțat la ideea Olimpiadei în China și mutarea ei în Australia, încă s-ar fi putut derula schimburi excepționale acolo. Piața chineză ar fi înghițit cantități mari de metal de pe piața românească, metal pe care îl agreează prioritar față de aceeași ofertă a Ucrainei sau Rusiei, de exemplu. Adevărul este că materialul pe care îl furnizăm este incomparabil superior din punct de vedere calitativ.

- Vă autofinanțați sau apelați la credite bancare?

- Cea mai agreată modalitate de lucru, de către noi, este de a găsi societăți comerciale care să aibă posibilități de finanțare. Mai exact, societăți care să poată asigura, prin efort propriu, țagă de laminare pe care noi le transformăm în produs finit.

O finanțare, la nivel de laminor, ar atinge 1.000.000.000 lei lunar

În mod normal, nu se poate spune că un agent economic își poate desfășura activitatea în bune

condiții fără a apela la credite bancare. Dar, în actualele condiții de creditare, ținând cont de nivelul dobânzilor, sumele care "intră în joc" devin, deja, foarte mari. Pentru o finanțare, la nivel de laminor, ar fi

nevoie de aproximativ 1.000.000.000 lei lunar. Coroborând acest aspect cu nivelul dobânzilor și cu blocajul financiar existent în economie, acum un credit reprezintă un adevărat risc.

În ceea ce ne privește, avem asigurate, în avans: păcură, agent termic, energie electrică. Problema este și va rămâne în actuala conjunctură asigurarea țagă de relaminare. Am demarat deja relații de colaborare, dintre care cele mai importante cu "Metalurgica"-Focșani, care are un contract pe o cantitate de 250.000 tone, într-o primă fază, cu extensie.

Într-o primă fază, "Metalurgica" urmează să cedeze, către S.C. LAMDRO S.A., o cantitate de 20.000 tone, din care să se producă lăminare, care nu sunt asimilate la Focșani. A început să ne sosească țagă de la Reșița. Nu am suspendat relațiile cu S.C. SIDERCA SA. Din nefericire, nivelul producției de oțel fiind scăzut, comparativ cu 1989, furnizorii de țagă de la noi sunt departe de a oferi necesarul în resursă.

S.C. LAMDRO S.A. nu a disponibilizat personal

- Ce ne puteți spune despre personalul de care dispune S.C. LAMDRO S.A.?

- Colectivul de oameni al S.C. LAMDRO S.A. este tânăr. Media de vârstă este de 28 de ani. Dispunem de 520 de salariați, din care aproximativ 28% personal feminin. Știu că pare șocant, date fiind duritatea și complexitatea muncii într-un laminor. Personalul este aproape integral calificat. Ponderea celui necalificat este nesemnificativă, de 5%. Societatea Comercială LAMDRO S.A. nu a

disponibilizat personal. În primul rând, pentru că este foarte mult de lucru, aici. În al doilea rând, pentru că personalul laminorului a fost "școlit" de fabrică încă din vremea în care eram în subordinea Reșiței. Un astfel de personal calificat se creează în aproximativ opt ani. Nu este, deci, recomandabilă disponibilizarea lui cu atât mai mult cu cât în zonă este greu de găsit un specialist în meserii specifice ca: laminator, cupitor, electronist. Este aproape imposibil de găsit un om gata format care să cunoască foarte bine problemele tehnologice.

- Care sunt dimensiunile S.C. LAMDRO S.A.?

- Suprafața fabricii este de aproximativ 10 hectare, cu absolut toate utilitățile. Spre deosebire de alte lăminare, noi dispunem de facilități deosebite, create de proximitatea Dunării.

Putem primi materie primă și livra integral produsele pe Dunăre

Avem propriul chei, dotat cu o construcție unică la noi. Grinzile în consolă pe care se deplasează podurile rulante ies 16 metri deasupra Dunării. Deci, există posibilitatea de a încărca și descărca orice fel de marfă. De altfel, avem posibilitatea să primim materia primă și să livrăm integral produsul finit numai pe Dunăre.

- V-ar favoriza existența unei "zone libere"?

- Din punctul nostru de vedere ar fi un lucru deosebit de bun, căci ne-ar crea posibilitatea de a ne diversifica din punct de vedere al partenerilor. Zona liberă ar fi foarte importantă pentru județul Mehedinți, care n-ar mai trebui să stea "cu mâna întinsă" pentru a primi bani de la bugetul statului. Ar mai fi un avantaj foarte important și demn de luat în calcul. Prin prisma facilităților care s-ar crea, ar exista tentația, pentru străinii bogați, de a investi aici. Cu o astfel de ocazie s-ar folosi, într-o mare proporție, forța de muncă disponibilă din județ, existentă într-un procent îngrijorător de mare. Și, nu în ultimul rând, prin astfel de investiții, Drobeta - Turnu Severin ar deveni un orașel și mai cochet.

O firmă la înălțime

Societatea Comercială IZOCON S.R.L.

„Când ești proprietar, investești și suflet și bani”

Interviu cu domnul
Gheorghe Semenescu,
director al Societății
Comerciale
IZOCON S.R.L.

- Vă rugăm să vă prezentați pentru cititorii revistei „Flacăra”.

- Sunt de meserie, inginer constructor. Am absolvit facultatea la Timișoara, promoția 1977. Pentru că nu mai făceam față cheltuielilor, m-am gândit că ar fi mai bine să mă lansez în lumea afacerilor, folosind la maximum experiența pe care o aveam ca specialist în domeniul construcțiilor. Este, deci, motivul pentru care, în 20 septembrie 1991, am înființat Societatea Comercială IZOCON S.R.L. În fapt, nu am înființat-o singur ci cu încă patru asociați, toți cu drepturi egale. Suntem patru ingineri constructori și un economist. Ne cunoaștem de mult. Am lucrat încă de la început în echipă, încă din perioada când activam pe șantier. Profilul Societății Comerciale IZOCON S.R.L. îl reprezintă construcțiile. Civile, industriale și agricole. Suntem specializați în: instalații termice, hidroforaj, anticorozive și toate lucrările de tinichigerie.

- Care sunt construcțiile care poartă amprenta S.C. IZOCON S.R.L.?

- Până acum am lucrat la clădiri de importanță locală. Aș putea exemplifica prin:

sediul pompierilor din Drobeta-Turnu Severin, BIG-ul din capitala mehedinteană, case particulare. Amprenta noastră există însă și pe bazinul olimpic al orașului. Dispunem de un personal extrem de serios și specializat. Avem aproximativ 150 de angajați cu carte de muncă, din care o cincime femei. Suntem - cu excepția personalului administrativ - angrenați cu toții în activitatea de construcții, muncind împreună, ca o mare familie. Acest lucru este valabil și pentru patroni. Sau, mai bine zis, în special pentru aceștia.

Avem un parc auto de invidiat

- De unde vă procurați materialele necesare desfășurării activității societății comerciale IZOCON S.R.L.?

- Principalii noștri furnizori de materiale sunt: SIDEX-Galați, S.C. MACON Deva, S.C. TEHNOMET, S.C. VEGA S.A. - Ploiești, F.M.L.-Berceni. Transportăm materialele cu mașini din dotare proprie. De altminteri, avem un parc auto de invidiat. Dispunem de patru camioane cu remorci de câte 10 tone, de două autodube pentru transportul muncitorilor, trei autoturisme, un autoturism de teren. Pentru comerț și alimentație publică folosim o autotrigorifică de cinci tone. Pentru a ne diversifica activitatea am deschis, chiar lângă sediul S.C. IZOCON S.R.L., un bar.

Am aprovizionat cu îngrășăminte chimice țărani din Cerneț și Șimian

Tot pentru diversificarea și extinderea activității și zonei noastre de interes, am achiziționat două tractoare cu toate utilajele necesare pentru arat și discuit. În agricultură este foarte mult de lucru. Am colaborat cu țărani din Șimian și Cerneț, care au

fost foarte mulțumiți de serviciile noastre. Mai ales că i-am aprovizionat cu îngrășăminte chimice. Intenționăm să achiziționăm și o combină, pentru completarea lucrărilor pe care le executăm în agricultură.

- Societatea Comercială IZOCON S.R.L. se ocupă și de agricultură?

- Avem fosta fermă avicolă a CAP-ului care are șase hale. Le-am renovat, le-am dotat cu tot ce este necesar, inclusiv un micro FNG în curte. Actualmente, patru dintre cele șase hale sunt programate să funcționeze. Am angajat, pentru această fermă, personal de specialitate. Paralel, am achiziționat: porumb, grâu și proteine necesare unui întreg ciclu. Consider că vom putea aproviziona, în mare parte, piața județului Mehedinți. Ar fi de menționat faptul că, acum, avem patru incubatoare. Avem magazin de desfacere pe profil alimentar în Târgu Jiu. Îl aprovizionăm atât din propria noastră producție, cât și prin produsele livrate de COMTIM, cu care avem în derulare un contract. Mai dispunem aici, chiar în centrul orașului Drobeta-Turnu Severin, de un spațiu de 150 mp, loc unde vom deschide un spațiu comercial.

Am reinvestit 95 % din profit

Intenționăm să construim și să deschidem, tot în cadrul Societății Comerciale IZOCON S.R.L., pentru completarea activității, un mic abator de păsări.

Am investit și în altceva decât în agricultură. De exemplu, am cumpărat scule de la firma BOSCH, cu care am colaborat foarte bine. De asemenea am cumpărat panouri prefabricate, căci intenționăm să construim un bloc de servicii al Societății Comerciale IZOCON S.R.L. cu zece apartamente. Subliniez faptul că am reinvestit 95 % din profit. Tot

în zona investițiilor se situează și micul spațiu pe care l-am cumpărat pe malul Dunării și unde intenționăm să ne construim o casă de vacanță, cu litoral. „Căsuța” aceasta, de care vorbim, nu este numai în fază de proiect. Lucrările au început deja. Ne-am hotărât că, în anul acesta, să-i „punem căciula”, cum spunem noi, constructorii, deci să-i montăm acoperișul.

Clubul Constructorilor

Am cumpărat o casă cu patru camere, în centru, pe care am renovat-o. Intenționăm să deschidem, acolo, un Club al Constructorilor. În fapt, un loc în care, evident, cu o anume selecție prealabilă, să poată veni anumite persoane pentru a se relaxa. Vrem să-i construim și o piscină. Înăuntru, există tot confortul necesar unui club privat căruia nu-i va lipsi nimic. De la aprovizionarea cu toate produsele alimentare necesare, băuturi, țigări etc. și până la intimitate, rafinament, bun-gust și eleganță. Clubul va funcționa și ca un minihotel. Deci, ca un loc complex, în care se poate petrece, în condiții ideale, un week-end deosebit de agreabil.

- Mai aveți vreo dorință?

- Da. Dorim ca Societatea Comercială IZOCON S.R.L. să-și sporească numărul de personal. Paralel, am dori ca la Societatea Comercială IZOCON S.R.L. să existe, pentru angajați, un salariu mediu de 150.000 lei.

- V-a deranjat embargoul?

- Embargoul a cauzat mari pagube Societății Comerciale IZOCON S.R.L. ca, de altfel, întregii României. În ceea ce ne privește, a trebuit să renunțăm la un partener cu care lucram în Barter și de la care luam tablă foarte ieftină și de o calitate deosebită.

- Ce opinie aveți asupra creării aici a unei libere?

- Ideea este minunată, asta ar presupune o liberă să aibă prerogativele care derumele său. În astfel de condiții s-ar găsi repede investitori care din această regiune adevărat Paradis. atunci, nimeni nu încredere. Doar că proprietar investești și bani.

S-ar putea dezvolta

Între Drobeta-Turnu Severin și Orșova este o splendidă. S-ar putea dezvolta, la turism, crearea astfel și o imensă piață de desfacere produse agro-alimentare zonă și pentru producția de bere. inexplicabil de ce nu s-a scos la licitație, în terenuri cu destinație turistică. Activitatea turistică investițiile în turism absorbă, cel puțin pe bună perioadă de timp, parte a forței de disponibilă actuală. Șomajul a început să se rezolve, o parte socială din ce în ce acută. Repet, investițiile în turism, în zona Drobeta-Turnu Severin și Orșova ar reuși să îmbogățească, să valorifice superioare porțiuni superbe, în parte, pe de altă parte, să rezolve o problemă socială plus, zona ar deveni cunoscută, ceea ce de natură a atrage aici în străinătate. În ceea ce ne privește, ne-am hotărât să profităm de frumusețea acestei zone. Societatea Comercială IZOCON S.R.L. a cumpărat, la Orșova, o căsuță. S-o reparăm, s-o recondiționăm, să o folosim ca casă de vacanță.

DROBETA-TURNU SEVERIN 1500 ROMÂNIA

Calea Traian nr. 295

Tel: 0978 14871, 17341, 17342; Telex: 4221; Fax: 13513

Interviu cu domnul MARIN GARICI, director al S.C. CILDRO S.A.

- Sunteți celebri în Europa prin mobilă produsă. Ce ne puteți spune, domnule director, despre materia primă folosită de S.C. CILDRO S.A. ?

- Materia primă pe care o folosim pentru mobilă este, evident, lemnul. După opinia mea, lemnul este un material organic. Aș spune chiar că lemnul trăiește și după ce copacul a fost doborât. Trebuie să te porți cu el cu multă grijă, să-l mângâi, să-l vorbești

frumos pentru a-i putea da forma dorită. Am folosit, cu precădere, lemnul de fag. Suntem poate cel mai specializați în lume în prelucrarea fagului. În urmă cu aproximativ 30 de ani, fagul era considerat "buruiana pădurilor", spunându-se despre el că este bun doar pentru ars. Noi am reușit să facem din el un mobilier deosebit de frumos. Poate fi folosit ca lemn masiv sau finisat ca : natur, băiuit, luciu, semiluciu etc., în funcție de comandă. De asemenea, folosim rășinoasele. De altfel, suntem una dintre fabricile specializate în obținerea de mobilier din rășinoase. Pe de altă parte, un aspect specific vremurilor noastre - de care trebuie să ținem seama, mai ales în relația cu țările europene - este obligația de a folosi plăcile aglomerate din lemn. Evident, acestea pot fi furnizate cu furnir de fag, de rășinoase sau de stejar. Stejarul este o specie care se găsește din ce în ce mai rar. În consecință, atât la S.C. CILDRO S.A., cât și la alte combinate de industrializare a lemnului, va

putea fi regăsit puțin mobilier din stejar, mai ales din stejar

"LEMNUL TRĂIEȘTE ȘI DUPĂ CE COPACUL A FOST DOBORÂT"

masiv. Dar folosim destul de mult furnirul de stejar, care conferă același aspect estetic cu stejarul masiv. În concluzie, folosim toată gama de materiale lemnoase cunoscute și utilizate în mod normal. Atât lemnul solid, cum i se mai spune în străinătate - termenul de "solid wood" a început să fie folosit și la noi - cât și lemnul reconstituit, deci plăcile din aşchii de lemn.

- Ce ne puteți spune despre utilajele de care dispune S.C. CILDRO S.A. ?

- Combinatul nostru a fost realizat în perioada 1962-1965. Evident, sistemul de bază de mașini a fost cea specifică acelei perioade. Un alt "evident" este acela că, până în 1989, ne-am mai modernizat. Insistăm să ne modernizăm în continuare cu utilaje care să ne permită adevărate performanțe în activitatea noastră. Aș putea exemplifica prin faptul că am achiziționat o presă de îmbinat lemn prin curenți de înaltă frecvență. Presa este de proveniență italiană. De curând, a fost vândută o mașină de șlefuit "Hessemann". De asemenea, suntem beneficiarii unui centru de prelucrare în coordonate de la Biele, din Italia. Ne punem mari speranțe în acest centru, care ne va permite să abordăm și alte stiluri de mobilier și, mai ales, alte soluții constructive.

- Participați la târguri și expoziții în România și în străinătate ?

- Participăm la cât mai multe manifestări posibile de acest gen. Anul trecut am fost prezenți la Târgul de la Moscova, cu stand propriu, și la BIFE, unde am obținut și o diplomă. Prin standuri, în cadrul TEHNO-FORESTEXPORT, am fost prezenți la diverse alte

târguri. În ianuarie am participat la Târgul de la Paris și la Târgul de la Köln. Vom participa, din nou, la Târgul de la Moscova, la Târgul de la Lyon și, la București, la BIFE, ediția a III-a. Nu ezităm a participa la nici o expoziție, la nici un târg internațional, unde suntem convinși că am putea încheia contracte sau obține comenzi avantajoase. De altfel, S.C. CILDRO S.A. are o veche și bogată tradiție în exportul de mobilier.

- Dacă vorbiți despre lemn cu o asemenea căldură, înseamnă căubiți și mai mult oamenii. Cum rezolvați problemele sociale, aici, la S.C. CILDRO ?

- Avem sub tutelă o grădiniță și un cămin de copii. Ne îngrijim să-i susținem material, parte din salariile personalului fiind plătite de noi. De asemenea, căldura și energia electrică sunt asigurate tot de noi. Le-am făcut și le facem, ori de câte ori este nevoie, diverse reparații. În ceea ce privește numărul de personal, suntem societatea comercială cu cel mai mulți angajați. Actualmente, avem 2 850 de salariați, cărora le-am dat permanent salariile, fără nici o zi întârziere. Ideea noastră este că trebuie să creștem producția, să găsim debușee de desfacere și astfel să ne mărim veniturile. Nu prin indisponibilizarea personalului.

MĂSUȚE

BUCĂTĂRIA LIONEL

T.B.S.(stejar)

SCAUN ANETTE

CILDRO

Cititorii noștri s-au obișnuit ca, din când în când, în paginile revistei noastre să fie prezentate țări ale Uniunii Europene.

E o inițiativă de presă care a fost salutăată de oameni politici, de cultură, de gazetari de la radio și televiziune sau de la alte publicații.

Dar dacă este firesc să ne îndreptăm privirile spre zonele mai dezvoltate ale Europei, pentru a le cunoaște mai bine și pentru a învăța din experiența lor, la fel de normal este să aflăm ce se petrece în propria noastră țară, în orașele și satele ei care încearcă să se adapteze la un alt fel de

existență urmărind bunăstarea omului, împlinirea lui fără opreliști.

De aceea, vom străbate pe tru dumneavoastră județe României și vă vom informa în legătură cu o parte din transformările prin care au trecut din decembrie '89 în cadrul paginilor pe care le intitulăm

ROMÂNIA pentru EUROPA

UN OM POTRIVIT. PE LOCUL POTRIVIT. LA TIMPUL POTRIVIT

"CA PREFECT TREBUIE SĂ DAI TOTUL, FĂRĂ A AȘTEPTA VREO RECOMPENSĂ"

- Vă rugăm, domnule prefect, să vă prezentați pentru cititorii revistei "Flacăra".

- Sunt născut la data de 1 aprilie 1954. Cu toate că ziua mea de naștere coincide cu Internaționala zi a "păcăleliilor", după spusele tatălui meu a fost prima oară când "viața nu i-a jucat o farsă". Motivația era simplă. Eram primul băiat născut în familie. De meserie sunt inginer fizician. Dar am optat pentru meseria de profesor. Mi s-a părut un lucru nobil a iniția mințile nevărstnicilor în superbe taine ale fizicii. Este rațiunea pentru care am fost și voi rămâne, pentru totdeauna, profesor. Deși, actualmente, sunt prefectul județului Mehedinți. Mai exact, omul care pe de o parte reprezintă aici Guvernul României, iar pe de altă parte, îl reprezintă pe cei mulți. Sunt căsătorit și am un băiețel de șase ani care mă vede - sau, mai des, mă aude prin telefon - atunci când mai am timp "pentru noi". Din fericire, soția mea - o femeie excepțională și o mare specialistă în domeniul agriculturii - a înțeles perfect situația. Fără sprijinul efectiv al familiei nu cred că aș putea face față complexității muncii pe care o desfășor.

- Am dori să aflăm câteva detalii despre specificul activității dumneavoastră.

- Principiul meu este că, în activitatea de prefect - care se desfășoară 24 de ore din 24 - trebuie să "dai totul" fără a aștepta ceva de la ceilalți. Numai astfel reușesc, în ceea ce mă privește, să fiu permanent prefectul tuturor locuitorilor județului Mehedinți. Deci specificul activității mele constă în a-i înțelege, în a le ușura existența, în a fi mereu alături de ei, fără a aștepta vreo recompensă. În fapt, reușita oricărui gest al meu, ca prefect, este singura recompensă pe care o aștept și o primesc, acum, de la viață. În afara bucuriilor aduse de familie pe care, din păcate, o întâlnesc mai puțin decât ar merita și

Interviu cu domnul CONSTANTIN SÎRBULESCU prefect al județului Mehedinți

decât aș dori.

- Care sunt intențiile Prefecturii mehedințene pentru viitor?

- Prefectura județului Mehedinți își propune - și încearcă, din toate puterile, să transforme intenția în faptă -

fost amplasate, aici, obiective economice de valoare națională.

- Am observat că ușile cabinetului dumneavoastră sunt mereu deschise pentru cei care vă solicită cu diverse probleme. Cum reușiți să rezolvați totul, mai exact, care este cheia răbdării și a puterii deosebite de muncă pe care le aveți?

- Ușile cabinetului meu sunt mereu deschise pentru simplul motiv că, dacă nu am timp să fiu mereu lângă cei mulți, încerc, cel puțin, să nu-i împiedic pe ei să vină la mine, să-mi împărtășească problemele pe care le au. Am spus, și o repet, că sunt și vreau să rămân, totdeauna, profesor. De aceea, sper că, atunci când mă voi întoarce la școală, elevii mei să aibă în ochi lumina pe care mi-o amintesc. Și să putem relua lecția de la punctul în care am întrerupt-o la pauză. Rezolv aproape totul pentru că respect și agreez "munca în echipă". Adevărul este că sunt înconjurat de oameni de excepție, adevărați profesioniști în rezolvarea tuturor situațiilor.

- Aveți vreun hobby?

- Bineînțeles că am! Mai bine zis, am avut, pentru că, acum, dispun de prea puțin timp pentru mine. Îmi plac jocurile bărbătești, de echipă. Iubesc fotbalul, rugby-ul și oina.

- Ce nu v-ar plăcea să vă întrebăm?

- Nu mi-ar plăcea să mă întrebați cum stau cu "bugetul personal de timp liber".

să găsească mijloacele necesare pentru ca perioada de tranziție să-i afecteze cât mai puțin pe conștientii noștri. Personal, nu mă comport astfel pentru popularitate, ci pentru că așa consider că trebuie să se comporte orice funcționar al administrației publice.

- Care considerați că va fi locul județului Mehedinți în perspectiva economică a României?

- Mehedințiul este "un loc aparte". Din punct de vedere economic, este un colț de țară cu un potențial considerabil. Dat fiind potențialul energetic al zonei, frumusețea ținuturilor, clima aparte și puterea de muncă a locuitorilor, ar putea fi unul dintre "județele fruntașe" ale țării. O astfel de concluzie se impune prin forța consecinței dacă ne gândim la modul armonios, echilibrat, diversificat și strategic în care au

Astăzi MEHEDINȚ

SUMAR

■ Interviu cu viceprimarul Municipiului Mehedinți - pag.3

■ CAMERA DE COMERT ȘI INDUSTRIE - MEHEDINȚI - pag.2

■ Porțile de Fier II
S.C. HIDROCONSTRUCȚIA S.A. - pag.4

■ HERA - cabinet medical privat - pag.5

■ S.C. ROBACHUS S.A. - pag.7

■ S.C. FORSEV S.A.
Stațiunea BALA - pag.8

■ Caleneaua ADA KALE - pag.9

■ S.C. Euroconf - pag.10

■ S.C. ARPO S.A. - pag.11

■ S.C. MEVA S.A.
S.C. SEVERN S.A. - pag.12-13

■ S.C. LAMPRO S.A. - pag.14

■ S.C. IZOCON S.A. - pag.15

■ A.S.
DROBETA-
TURNU
SEVERIN,
"Echipa lui
Balaci"

CILDR

pag.

pa

"Am fost printre entuziaștii care au înființat Camera de Comerț și Industrie din Mehedinți. Și am rămas un entuziast"

Interviu cu domnul AUREL GRADIN, președinte al Camerei de Comerț și Industrie Mehedinți

- Vă rugăm să vă prezentați pentru cititorii revistei "Flacăra"

- Sunt de profesie inginer, absolvent al Institutului Politehnic Brașov, Facultatea de Industrializare a Lemnului.

Am început cu 1 iulie 1965 la Combinatul de realizare a Lemnului Drobeta-Turnu Severin, unde toate funcțiile din domeniul mecano-energetic erau mele. Am fost și am rămas printre entuziaștii care au înființat Camera de Comerț și Industrie a județului Mehedinți. Poate despre acest lucru trebuie să vorbesc mai în detaliu.

Într-o vreme și celelalte Camere de Comerț și Industrie din România, cea din Mehedinți a fost reînființată în 1990, ca urmare a Decretului-Lege 139/1990. Eu spun, fără exagerare că, în prezent, Camera de Comerț și Industrie - Mehedinți trăiește o a doua naștere. Începuturile acestei instituții datează din secolul trecut, când a fost înființată odată cu primele industrii din România, ca urmare a ordonanței din domeniul Alexandru Ioan Cuza. A fost înființată în 1948, ca urmare a începuturilor "domniei ste".

Im este structurată Camera de Comerț și Industrie - Mehedinți?

Camera de Comerț și Industrie - Mehedinți este o instituție cu următoarele servicii: relații externe; relații cu publicul; târguri și expoziții; pregătire profesională - cursuri. În cadrul Camerei își desfășoară activitatea și Oficiul Registrului Comerțului, înființat în baza Legii 6/1990. Începând cu anul 1993, am înființat, pe lângă Camera, Filiala Mehedinți a Fundației "Școala de afaceri", instituție specifică pregătirii și perfecționării profesionale aferente perioadei de tranziție pe care o străbatem.

care sunt activitățile specifice Camerei de Comerț și Industrie pe care o conduceți?

Într-o instituție neguvernamentală autonomă, Camera de Comerț și Industrie județene au personalitate juridică, în special, de poziția geografică și de rolul economiei zonei. Este normal ca noi, fiind în apropiere de Dunăre, vecini cu fosta Iugoslavie și cu o anumită structură a economiei județului, să fim influențați de acești factori. Sistemul Camerelor de Comerț și Industrie, fiind un sistem deschis, este absolut necesar să fie conectat la sistem și să se racordeze la activitățile desfășurate de Camere pe plan internațional. Dat fiind situația actuală a țării noastre, activitățile pe care le desfășurăm sunt puternic influențate de aceasta. Astfel, noi ne ocupăm atât de întreprinderile mari, cât și de cele mici și mijlocii, cu toate că, în prezent, Camerele se ocupă în primul rând de societățile mici și mijlocii. Unele dintre activitățile noastre activități specifice sunt: înființarea societăților comerciale; formarea societăților comerciale; creșterea oportunității de afaceri; creșterea agenților economici din diferite manifestări cu caracter comercial și economic, în țară și în străinătate; pregătirea profesională a personalului activităților specifice

societăților comerciale în perioada de tranziție; organizarea de târguri și expoziții; creșterea continuă a dotărilor proprii pentru perfecționarea propriei activități; asistență juridică; arbitraj comercial.

- Care sunt problemele specifice Camerei de Comerț și Industrie?

- Problemele Camerei sunt problemele întregii națiuni, dar consider că, prin posibilitățile teoretice pe care le avem, suntem capabili să realizăm foarte mult. Am spus teoretice pentru că, în prezent, întreaga activitate este dimensionată de resurse. Principala problemă a Camerei de Comerț și Industrie-Mehedinți este aceea a dezvoltării agenților economici în județ, de pe urma cărora ne putem dezvolta și noi. De asemenea, în această perioadă ne ocupăm de finalizarea lucrărilor de reconstrucție a viitorului sediu al Camerei. Acesta trebuie să corespundă cerințelor pe plan internațional, pentru a intra într-un circuit normal de schimburi de informații și delegații.

- Ați pomenit despre un nou sediu. De unde ați procurat fondurile necesare pentru o asemenea investiție?

- Preconizând, încă de la înființare, că problemele financiare vor fi dintre cele mai dificile, am procedat la crearea unei societăți mixte care a avut un partener străin în vecinii noștri de peste Dunăre. Lucrul este, de altminteri, absolut firesc.

Societatea se numește DUNAV-SEV și îl are ca director general pe domnul Gheorghe Balica. Domnia sa este, în același timp, și vicepreședinte al Camerei de Comerț și Industrie a județului Mehedinți.

Dividendele anului 1992 ne-au permis achiziționarea imobilului. Cele ale anului 1993 ne asigură posibilitatea reconstrucției și completarea dotării, în special în domeniul informatic. Dacă nu ar fi intervenit embargoul, în 1992, în prezent am fi fost cea mai bogată Camera de Comerț și Industrie din România.

Societatea mixtă DUNAV-SEV sprijină societățile economice în promovarea produselor românești la export și consolidează foarte multe relații între

societățile comerciale românești și cele străine pentru realizarea unor produse competitive pentru piața românească și cea externă.

Dacă s-ar fi răspuns solicitărilor Camerei de Comerț și Industrie a județului Mehedinți de a ni se restitui, chiar prin închiriere, fostul sediu, luat în 1948, ar fi existat condițiile necesare ca o bună parte a banilor folosiți acum pentru reconstrucție, să fi fost utilizați în scopul creării unui spațiu expozițional în județ sau pentru pregătirea unor tineri manageri la cursuri în străinătate. Noi, totuși, suntem optimiști și credem în viitorul "de aur" al Camerei de Comerț și Industrie Mehedinți.

FUNDAȚIA "ȘCOALA ROMÂNĂ DE AFACERI"

Filiala Mehedinți a fundației "Școala română de afaceri" și-a început activitatea pe data de 15 septembrie 1993, structurată fiind pe patru sectoare: Centru de perfecționare pentru afaceri; Școală de arte și meserii pentru afaceri; Centru de documentare și bibliotecă pentru afaceri; Centru de consultanță de personal și testare psiho-profesională a competențelor de afaceri.

Activitatea Centrului de perfecționare pentru afaceri va fi orientată spre cursuri (inițiere, perfecționare, specializare), seminarii, simpozioane, mese rotunde, schimburi de experiență etc. Dintre ofertele Centrului de perfecționare, spicim: curs intensiv de contabilitate pentru absolvenții învățământului superior; curs postliceal de contabilitate; curs de formare administratori de societăți comerciale; curs de limba engleză; curs de management pentru întreprinderi mici; curs de inițiere în mecanismul burselor și brucheraj etc.

Școala de arte și meserii va reînvia tradiția românească privind calificarea prin ucenicie la patron. Școala activează de la începutul anului 1994. Centrul de documentare și cel de consultanță de personal vor fi asigurate începând cu toamna anului 1994.

OFICIUL REGISTRULUI COMERȚULUI DE PE LÂNGĂ CAMERA DE COMERȚ ȘI INDUSTRIE A JUDEȚULUI MEHEDINȚI

Oficiul Registrului Comerțului funcționează din 1991. Acesta este, în fapt, locul care atestă și "starea civilă" a societăților comerciale. În afara activității de înmatriculare, Registrul Comerțului mai joacă și importantul rol de bancă publică de date pentru întreprinderi sau oameni de afaceri. În fapt, orice societate sau om de afaceri se poate interesa aici asupra oportunității încheierii unei afaceri cu un potențial partener, primind date exacte și pertinente despre seriozitatea respectivei societăți.

Dat fiind numărul mare și în continuă creștere al societăților comerciale din zonă, Oficiul Registrului Comerțului a fost dotat cu aparatura necesară desfășurării, în condiții optime, a deosebit de importante sale activități.

Cititorii noștri s-au obișnuit ca, din când în când, în paginile revistei FLACĂRA să fie prezentate țări ale Uniunii Europene.

E o inițiativă de presă care a fost salutăată de oameni politici, de cultură, de gazetari de la radio și televiziune sau de la alte publicații.

Dar dacă este firesc să ne îndreptăm privirile spre zonele mai dezvoltate ale Europei, pentru a le cunoaște mai bine și pentru a învăța din experiența lor, la fel de normal este să aflăm ce se petrece în propria noastră țară, în orașele și satele ei care încearcă să se adapteze la un alt fel de existență urmărind

bunăstarea omului, împlinirea lui opreliști.

De aceea, vom străbate pentru dumneavoastră județele României și vom informa în legătură cu o parte transformările prin care au trecut decembrie '89 în cadrul paginilor care le intitulăm:

ROMÂNIA pentru EUROPA

Astăzi VASLUI

“Anul 1994 cu siguranță va fi mai bun decât 1993 și va însemna o referință pentru anii care vin”

● Ne asigură DOMNUL NICOLAE PASCU - PREFECTUL JUDEȚULUI VASLUI

Ca toate județele din Moldova, județul Vaslui a suportat în ultimii ani șocurile tranziției, mai mult decât în restul țării. Una din explicații a fost maniera în care a fost înțeleasă, în perioada anterioară, industrializarea, ca un scop în sine, dezvoltarea industriei făcându-se pe coordonate valorice și nu pe coordonatele tehnologice întotdeauna. Ca o consecință, industria județeană are o dependență de materie primă din import în privința filaturilor și țesăturilor care sunt profilate pe bumbac sau în producția de pietre de polizor, sau în producția de rulmenți, în producția de aparate de măsură și control, și are totodată dezvoltată industria alimentară gândită la

nivele foarte mari a producției animale.

Toate acestea, ca și faptul că județul a fost un exportator de forță de muncă întotdeauna și că reduc activității din Hunedoara, Galați, Brașov a impus renunțarea în primul rând la salarii care nu erau cu cîștig stabil în respectivele zone, au determinat o rată foarte mare a șomajului, poate cea mai ridicată din țară și anul 1993 a pornit sub aceste auspicii, anul 1992 fiind un an foarte greu și cu producții agricole foarte scăzute.

Bilanțul anului 1993 pentru județul Vaslui a însemnat o redresare în condiții chiar spectaculoase la unele culturi de grâu, care pe medie la hectar sunt de 2,5 ori mai mari decât în anul 1992. Însă a ținut și Dumnezeu noi, nu putem să nu spunem și că a fost o producție foarte bună la struguri, o producție bună la porumb.

În general pe bilanțul anului 1993 producția agricolă este mult peste mediile anului 1992 și celorlalți ani 1990 încoace.

Anul 1993, în privința industriei, a însemnat o relansare timidă, e adevărat, a câtorva societăți comerciale care practic își închiseseră porțile în 1992 și o amplificare a activității celorlalte societăți.

Categoric că suntem într-o perioadă de revenire și că privatizarea ca metodă de creștere a responsabilității este de dorit în orice variantă ne-am referi; sperăm că în anul 1994 numărul de societăți comerciale private în diverse ramuri ale economiei județului să crească spectaculos și să putem readuce oamenii de astăzi sunt în șomaj, parțial, în unitățile productive.

O problemă deosebită o reprezintă reconstituirea drepturilor de proprietate în mediul rural, aplicarea acum, a legii nr. 18/1991 și astfel, în 1993, s-au eliberat aproximativ 12.000 titluri de proprietate foarte puțin în valoare absolută, este foarte mult față de anul anterior, dar ceea ce este foarte important este că 98% din terenuri au fost puse la dispoziția noilor proprietari, ceea ce creează deja premisele unei înfloriri în această privință, și că au fost încercări de corectare a erorilor din anii anteriori.

Privitor la acest ultim punct mai avem încă multe probleme, dar suntem în finalizare și în privința plantărilor, care au suferit foarte mult în ultimii ani (plantațiile de pomi, plantațiile de vii), și sperăm că anul 1994 poată în această direcție de aplicare a Legii fondului funciar să clarifice marea majoritate a conflictelor se găsesc la ora această în analiza organelor de justiție, și că vom avea și un reviriment în ceea ce privește zootehnia. Numărul de animale, din păcate, a scăzut și în anul 1993 față de anul anterior, motivările sunt diverse, dar ne vom axa în acest an pe găsirea soluțiilor convenabile pentru populația județului, în a scăderea în mod deosebit la taurine și a prăgăți și în această privință, a zootehniei, o revenire în ultimul an și în anul 1995.

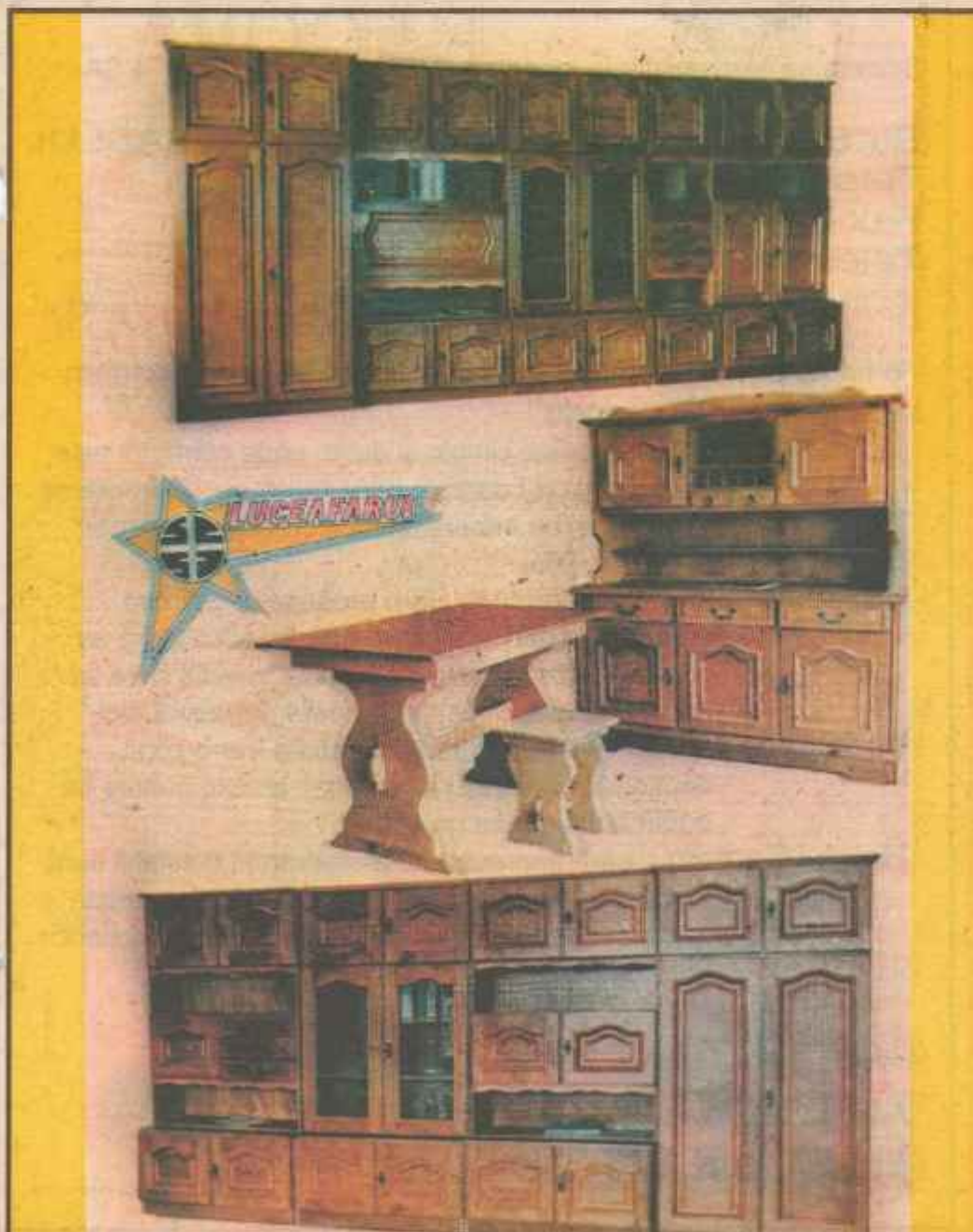
Toate la un loc ne crează o anumită motivație pentru a considera că anul 1994 va fi mai bun decât 1993 și că va însemna o referință pentru anii care vin.

Sigur că nu am abordat deloc în această discuție preocupările legate de cultură. Se va desfășura jocul sub egida UNESCO și se vor începe pregătirile pentru marcarea împlinirii a 520 de ani de la bătălia Podul Înalt, cea mai mare victorie a românilor din timpurile moderne.

Cu altă ocazie vom putea aborda și probleme legate de învățământ.

Tot în două vorbe, suntem și în privința sănătății în aplicarea reformei. Avem centre de sănătate în câteva localități, dar despre acestea și multe altele, cu o nouă ocazie.

Vă mulțumesc.

SUMAR

■ S.C. VASCOVIN S.A. Vaslui
S.C. TURISM RACOVA S.A. Vaslui
S.C. SOCOM UNIREA MEȘTEȘUGARILOR

pag.2

■ În vizită la directorul F.P.P. Vaslui
S.C. MOLDOSIN S.A. Vaslui
S.C. SERE SOLARII S.A. Bârlad

pag.3

■ S.C. PREMI S.A. Vaslui
S.C. F.U.C. S.A. Vaslui
S.C. A.M.C. S.A. Vaslui

pag.4

■ S.C. VIDISHAMP S.A. Huși
S.C. VASCAR S.A. Vaslui

■ S.C. AGROMECH Bârlad S.A.
S.C. SERVAGROMECH S.A. Vaslui

■ S.C. CYPRINUS S.A. Vaslui
Starea economică a județului

S.C. ULVAS S.A. Vaslui

■ S.C. PETAL S.A. Huși

SOCIETATEA COMERCIALĂ „VASCOVIN” S.A.

Produce și livrează,

cu plata în lei sau în valută, băuturi alese în reprezentanță specială, la prețuri avantajoase:

- Vinuri pentru consum, vin Codruț la sticle 1/1 ○ Vinuri de calitate superioară la sticle de 0,7 l ○ Vinuri din soiurile:

Fetească albă
Riesling Italian
Fetească regală
Merlot

Fetească neagră
Cabernet Sauvignon
Muscat Ottonel
Sauvignon

- Vinarsuri obținute din distilarea de vinuri din soiuri nobile după metoda din Cognac, învechite în butoaie de stejar 5-7-10-12 ani, întrunind calități superioare altor coniacuri

S.C. "VASCOVIN" S.A. livrează, la comandă fermă, următoarele sortimente, la sticle de 0,700 l, 0,350 l:

Vasconi - la sticle de capacitate 0,700 și 0,350 l
Dorobanț - la sticle de capacitate 0,700 și 0,350 l
Decebal - la sticle de capacitate 0,700 și 0,350 l
Vaslui extra - la sticle de capacitate 0,700 și 0,350 l
Vaslui - la sticle de capacitate 0,500, 0,700 și 1/1 l
Triumph - la sticle de capacitate 0,500 l
Specialitate - la sticle de capacitate 0,500 și 1/1 l

De asemenea, livrează și alte băuturi alcoolice, la sticle de 0,500 - 0,700 l:

Vodcă ■ Ţuică selecționată ■ Rachi de fructe ■ Aperitive

Vinurile și băuturile speciale se vând și prin cele peste 100 de magazine proprii ale S.C.

"VASCOVIN" S.A. - Vaslui, din localitățile județului Vaslui

Str. Ștefan cel Mare nr. 275
Tel: 098 312 680;
098 312 281
Fax: 098 317 850

COMITETUL DE CONDUCERE
Ing. Ionel CALU - DIRECTOR GENERAL
Ing. Vasile MEREUȚĂ - DIRECTOR TEHNIC
ec. Constantin HRIȘCU - DIRECTOR ECONOMIC

OCOM
UNIREA»
VASLUI

Str. M. Kogălnicescu nr.1 Vaslui - cod 6500
Telefax: 098-312884
098-316009
098-311705
Cod fiscal: 526179
Cont B.C. Vaslui: 306730101

Societatea "UNIREA" Vaslui
are disponibile capacitățile
de producție pentru:

confecții ușoare ■ **cămăși** ■ **pijamae**
bărbați ■ **lenjerie** ■ **broderie**

Societatea poate lucra
și în regim LOHN. Oferim spațiu
comercial și de depozitare.

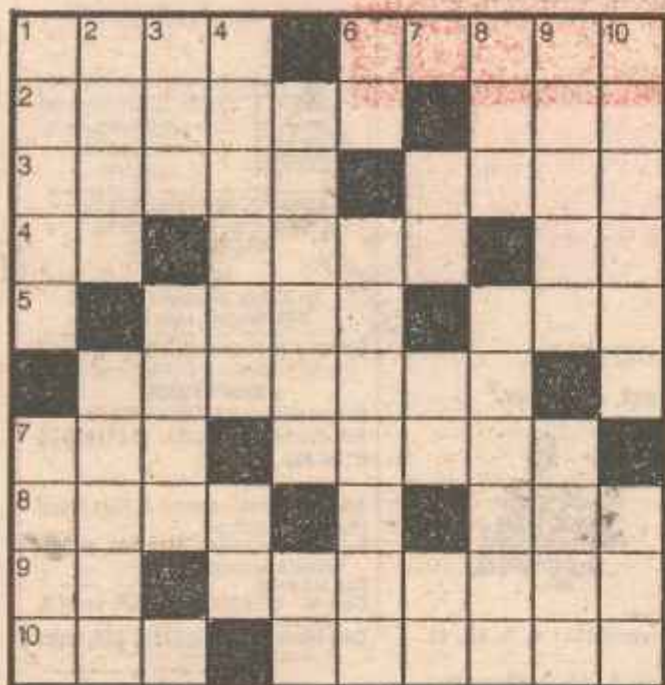
Societatea comercială de turism **RACOVA** SA

Str. Ștefan cel Mare nr. 69 cod 6500 VASLUI
Telefon 098/311 920;
Fax 098/314329;
Telex 26217;

Societatea Comercială de Turism RACOVA SA

- o firmă pentru turismul nostru pe care vă recomandăm să nu o ocoliți - cuprinde:
- **Hotelul Racova** cu camere simple și duble unde confortul este cel pe care și-l dorește orice turist, cu 12 programe TV-color și cu îmbunătățirile corespunzătoare pentru 3 stele.
- **Restaurantul hotelului** unde în afara produselor culinare specifice zonei moldave și nu numai se oferă un program artistic care vă va incita privirile și vă va deconecta plăcut pentru o seară petrecută aici.
- **Popasurile turistice Dobrina, Rîșești** aflate într-o zonă deosebită unde cel ce vizitează aceste puncte de agrement sigur va reveni.
- **Hotelul Cantemir**, care împreună cu restaurantul hotelului sunt în modernizare, va oferi turiștilor aflați în această zonă un interes deosebit privind calitatea serviciilor turistice prestate.

CONTACTAȚI-NE,
VIZITAȚI-NE
ȘI SIGUR NU VEȚI REGRETA

DE FACTO

ORIZONTAL: 1) Haos parlamentar cu pretenții verbale — Din Cuba! 2) Piceat la mare — Doctrină conform căreia vrei nu vrei bea Grigore agheazmă. 3) Reluare ca un fel de blestem național — Căsușă moldovenilor (arh.). 4) Trei la rusă — A trece cu vederea, dar vorba lui Tănase: „Păi, până când, băi până când!” 5) Sprâjin în avansarea prostiei (pl.) — Spărgător de lemne. 6) Cătea! — Forma de luptă a tradiției împotriva apucăturilor (pl.). 7) Lac în Rusia — Bătrân cu pretenții de somnifer. 8) Albă ca zăpada până la întălnirea cu mine — Serie de mijloc! 9) Mai mult smecher decât deștept — Cuna Olendei. 10) Stare depresivă pe fondul unui nălăcră de reformă.

om — Acoperă fața. 2) Gust colidant pentru un dezgust general — A face o selecție. 3) Gen literar — Pseudonim literar al lui Ion Gorun (1863—1928). 4) Balaur ollenesc, ajuns de basm — A fi când de stân-gă, când de dreaptă. 5) Personificare a grandorii la nivel de conducere. 6) Iși expun punctele de vedere după concepții schizofrenice — Baba îl însoțește. 7) Elena Oprea — Stare pentru care unii se chinuie din greu să nu facă nimic — Cal dobrozean. 8) Gheorghe Scurtu — Învărtite pe degete. 9) Duc greul omului — Mereu de centru! 10) Cea, ultimul tip — Loc în care se vorbește de bine, de rău.

Dictionar: HER, LACA, ERI, ALIH, ALI.

CONSTANTIN GRIGORE ■

Zece diferențe

Dezlegările careurilor din nr. 7

Pretext hibernal: CĂRUNȚI, AP, ULITĂ, ASTA, LB, A-MORTIT, OIC, ERNE, I, ATENT, ALUN, RAPAIT, ERA, E, ET, RN, ST, N, URA, BIO, PETRESCU, R, ZĂPADĂ, NOL.

E încă frig: RĂCIT, POLI, AMAN, ROMAN, PODELE, AVI, URARE, STIM, ST, TETE, NA, AIA, TURNA, TUN, RAI, A, N, SORB, NOR, AGER, ALGID, SFIDA, SETE.

Marină: SCOICI, ASM, COSTINEȘTI, AL, E, OCEAN, FAR, TT, ANA, ACERA, ARAR, N, FĂTUCA, E, DELTA, O, P, RAU, INSULA, U, XIA, TRAM, MUR, CAINE, MARINAR, SR, ULISE, IDEI, IU, IBI, R, Z, ARI, UNDIȚĂ, TIMONA, COT.

Anatomică: F, DERMA, ASA, INIMĂ, BUCAL, CANINI, MINA, AST, ARCADĂ, T, IA, IRR, TA, IP, FESE, CAP, UTER, IRITA, PLĂCERE, CER, AMUT, ORAL, A, POR, OS, CIST, ANIL, URECHE.

Mike și Joe stau de vorbă pe stradă, într-un oraș din Texas.

— Îl vezi, zice Mike, pe ăla care stă în fața saloanului?

— Care dintre ei? întrebă Joe, pentru că sunt trei înși acolo.

— Acela cu pălărie cu boruri mari și tocuri înalte la cizme.

Joe privește mai atent și apoi exclamă:

— Păi, toți trei au pălării cu boruri mari și tocuri înalte.

Mike începe să se enerveze:

— Ți-a cu cămășa în carouri și înțins cu două pistoale.

— Păi toți trei au cămăși în carouri și câte două pistoale — spune mirat Joe.

Atunci Mike, furios, scoate pistolul, trage două focuri spre saloan și doboară doi din cei trei cowboy.

— Pe ăla care a rămas în picioare, îl vezi? — zice Mike.

— Da, face Joe fericit, acum îl văd.

— Atunci, zice Mike scrâșnind din dinți, află că ăsta e cel mai mare dușman al meu...

În fața blocului discută două vecine:

— Stil, Mișu nu-și mai poate suporta soția.

— Dar nici ea nu-l poate suferi.

— Dar de fapt, de ce nu divorțează?

— E simplu — spune una din vecine. Nici unul dintre ei nu vrea să facă o bucurie celuilalt.

Umor

Aseară am fost la Teatrul Național.

— Și ce-ai văzut?

— Familia Popescu care s-a întors din străinătate, pe Ionescu care a divorțat recent și pe tânărul Spirache cu noua lui prietenă.

Turistii străini care vizitează Libanul sunt îngrozii de temeritatea șoferilor de taxi de aici, care gonesc cu viteze fantastice.

— Și totuși — întreabă un turist — cum se explică faptul că procentul de accidente din Beirut este foarte redus.

— E și firesc, explică cu mândrie un șofer, din moment ce toți cei care nu se pricepeau să conducă au plecat dintre cei vii...

La o licitație, doi iubitori de artă își disputau achiziția unei picturi reprezentând un măgar.

— Tabloul — spune unul dintre concurenți — a aparținut unchiului meu și as da orice pentru el.

— În acest caz cedez — replică adversarul. Fiindcă pentru duminică e un tablou de familie!

Desen surpriza

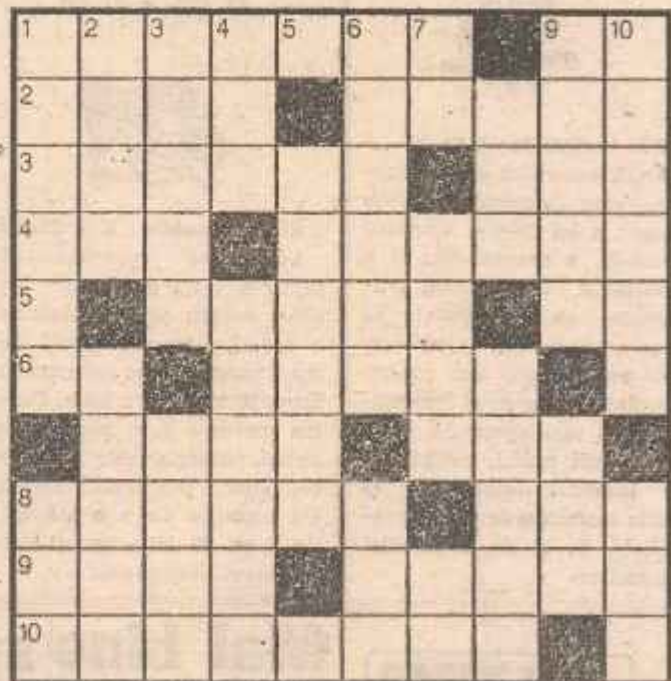
DE DRAGOSTE

ORIZONTAL: 1) Cea mai iubită femeie — Filosof român care, în „Pietre pentru templul meu”, spune: „Când iubești pe cineva nu te întreba dacă are vreun înțeles” (Lucian). 2) Iubit peste măsură — Marior la o cununie. 3) „Înțeleptul”, lucrare în care scriitorul german Gotthold Ephraim Lessing afirmă că: „La vârsta lor, copiii au nevoie mai mult de iubire” — Durere din dragoste (fig.). 4) Cel mai iubit dintr-o pământeni — Căpitan navigator portughez (Vasco da Gama) pentru care se alinau din dragoste, regina Seilla în opera „Africana” de Mayerbeer — Bic! 5) Faniatici iubitori de soare — Localitate în Iran. 6) În volumul de „Poezii” din 1939 atență poetă română (Olivia) a cunoscut și titlul „Cu dragoste în brate”. 7) Prefit din chimia organică — Scriitor român contemporan (Costache), autor de romane pentru vârsta „primelor iubiri” („Seri albastre”, „Despărțirea de jocuri”, „Ochii aurii ai Roxanei” etc.). 8) Rău în Rusia — Tânărul îndrăgostit de frumoasa Estella din romanul „Marile speranțe” de Charles Dickens. 9) Cană! — O tânără în ziua nunții. 10) Sentiment opus iubirii — Reprezentare a zeului iubirii în artele plastice.

VERTICAL: 1) Iubita ex-vaserului Des Grieux din celebrul roman al Abatelui Prevost — Înțelept și lingvist român (1740—1808) care spune: „Cu cât vei iubi pe alții, cu atât mai mult și mai tare vei trage pe alții cu să te iubească” (Samuil). 2) Primul iubit — Împărat roman, îndrăgostit de Cleopatra. 3) Tăiat de nas — La vârsta dragostei (fem.). 4) Are numai flăcări în ochi — Nea Marinescu. 5) Scriitor român care, în drama „Manole”, poeziei Manole și Simina mai introduce un alt erou de îndrăgostiți formați din Saffrin și Iovana — Ion Alexandrescu. 6) Bețe! — Poet liric grec (sec. VII î. Hr.) inițiatorul cântecului de dragoste. 7) Rea! — Icut! — Nea în centru! 8) Iubita mesterului Manole — Necrofor (entom.). 9) Regizor francez, autor al peliculei „Nemuritoarea iubire” (Abel) — Firdă. 10) Scriitor român din secolul trecut (Gheorghe), autor de poezii eroice gon „Amorul plagiat”, „Amorul nemernic” etc. — Scriitor român (Ion), autorul cărții pentru copii „Draga noastră păsărică”.

Dictionar: GEH, MET, IZAN.

CONSTANTIN GRIGORE ■

AM AFLAT CARE VĂ E SOARTA

HOROSCOPI CU ZILELE DUMNEAVOASTRĂ DE ȘANSĂ ȘI RISC

Martie 1994

VARSAȚORUL
20 ian. - 19 febr.

Zile favorabile: 18, 19, 27, 28
Luna e calmă, liniștită și plină de dovezi de tandrețe începând din ziua de 8, ceea ce permite stabilirea unor relații foarte bune atât cu colegii de muncă, cât și cu cei apropiați. Nativii din 15-18 februarie trebuie, totuși, să-și stăpânească pornirile impulsive, mai ales în domeniul profesional. Se pot rupe niște punți. Așadar, prudență!

PEȘII
20 febr. - 20 mart.

Zile favorabile: 1, 2, 20, 21, 22, 29, 30
Lună dinamică și favorabilă pentru întreaga zodie. Se pot împlini adevărate miracole. Totul este posibil, așa că trebuie profitat pentru lansarea în a seile de proiecte. Excelență lună pentru activitatea profesională și pentru călătorii. Nativii din 23-27 februarie vor câștiga în profunzimea spiritului. Se vor dovedi apți în munci care presupun o mare competență. În ceea ce privește sufletul, lucrurile continuă să meargă bine până în ziua de 8 martie.

BERBECUL
21 mart. - 20 apr.

Zile favorabile: 4, 13, 23
Lună puternică pentru zodie, care primește influența directă a lui Venus. Creștere serioasă a senzualității și a cochetăriei. Sentimentul frumuseții se întărește și se pune cu ușurință în valoare. Este un moment bun pentru a apărea sub o nouă înfățișare, mult mai agreabilă. Pentru artiștii zodiei, posibilități de întâlniri interesante și multe momente de mare creativitate, ea și de ameliorări financiare.

TAURUL
21 apr. - 20 mai

Zile favorabile: 6, 25, 26

Până în 7 martie planeta Marte agită încă nativii din 11-18 și mai ales pe cei din 19 și 20 mai, care sunt sfătuși să nu comită prea multe excentricități. Apoi, energia scade în intensitate. Luna nu este pentru realizarea unor lucruri deosebite, dar este pentru bucuria de a trăi satisfacții în familie sau venite din partea prietenilor, pentru o bună înțelegere cu anturajul, de care trebuie profitat.

GEMENII
21 mai - 20 iunie

Zile favorabile: 8, 9, 27, 28

Venus stimulează, începând cu ziua de 7, întregul ansamblu al zodiei, ceea ce se traduce prin putere de atracție care poate face minuni, cu condiția de a nu ceda influenței dăștilor de agresivitate a lui Marte, ce-i va atinge în-deosebi pe cei născuți între 21 mai și 13 iunie. Tot cei mai sus amintiți vor beneficia și de un curent mercurian favorabil în afaceri, studii sau călătorii. Începând cu ziua de 19, va fi un curent dinamizant, care-i va ajuta să depășească toate obstacolele înfruntate în drum.

RACUL
21 iun. - 21 iul.

Zile favorabile: 2, 3, 29, 30
Luna se caracterizează printr-o viață amoroasă intensă pentru prima jumătate a zodiei, cu posibilități de mari șanse pentru cei născuți între 29 iunie și 2 iulie. Pentru cea de-a doua jumătate a zodiei, energia este puternică, chiar puțin prea multă. Cu condiția de a o stăpâni, de a nu vă irita, puteți realiza lucruri importante.

LEUL
22 iul. - 21 aug.

Zile favorabile: 4, 5, 13, 14
Ultimele momente grele se duc, făcând loc seducției și calmului. Luna este favorabilă bunei înțelegeri. Se pot lega noi cunoștințe, se pot lăsa multe greșeli. Este, de asemenea, o bună perioadă pentru cei ce se ocupă de finanțe, sau au o viață artistică. Totuși, puțină rezervă în ceea ce-l privește pe cel născuți în 20 și 21 august, care n-au fost încă atinși de influențele armonioase ale lui Venus.

FECIOARA
22 aug. - 22 sept.

Zile favorabile: 6, 7, 15, 16
Prima parte a zodiei este foarte puternic dinamizată, chiar prea puternic. Energia trebuie utilizată în așa fel încât prea-plinul ei să nu se reverse asupra celor din jur. Cel mai bun lucru este să muncim din răspuseri. Cei născuți între 27 și 31 august trebuie să fie, totuși, prudenți. Trebuie așteptată o altă lună pentru negocieri care cer subtilitate. Perioadă bună și fără probleme sau complexe pentru cea de-a doua jumătate a zodiei.

BALANȚA
23 sept. - 22 oct.

Zile favorabile: 8, 9, 18, 19
Martie seamănă cu lunile precedente, dar este mai puțin intensă. Excepție fac cei născuți în perioada 16-22 octombrie, care sunt încă puternic sprijiniți la începutul lunii și pot utiliza această perioadă pentru a-și aranja problemele profesionale. Pentru ceilalți, nimic senzational, dar nici nimic rău. Câteva deplasări și bune relații cu cei apropiați.

SCORPIONUL
23 oct. - 22 nov.

Zile favorabile: 1, 2, 10, 11, 12, 20, 21
O foarte bună lună pentru întreaga zodie, care se simte plină de dinamism. La apropierea primăverii, o creștere a puterilor și mult spirit întreprinzător. Nativii din 28 octombrie - 1 noiembrie devin mai înțelepți. Ei se pot lansa în întreprinderi de lungă durată. Șanse pentru cei născuți în 6 și 7 noiembrie. Seducție, dar și tensiuni pentru nativii din 18-22 noiembrie, mai ales în preajma zilei de 7 martie.

SĂGETĂTORUL
23 nov. - 20 dec.

Zile favorabile: 13, 14, 23, 24
Toată zodia beneficiază, începând cu ziua de 6, de un curent care intensifică puterea de seducție. În același timp însă, începând cu 7, un curent puțin agresiv supune tensiunii prima jumătate a zodiei, ceea ce duce la riscul stricării bunui dispozit. Răsul și plânsul se succed. Singura soluție este de a încerca să vă calmați, să vă utilizați energia în munci obositoare, ce pot duce la defulări.

CAPRICORNUL
21 dec. - 19 ian.

Zile favorabile: 15, 16, 25, 26
Perioadă de satisfacții. Majoritatea curenților planetari moderați și armonioși vă dau ușurință în a vă mișca în domeniul profesional și intelectual. Începând cu ziua de 8, atenție totuși la eventualele excese în materie de gastronomie, ca și în ceea ce privește cheltuielile pentru îmbrăcăminte. Sunt excepții nativii din perioada 22 - 26 decembrie, care-și controlează ferm impulsurile și pot utiliza această lună pentru a obține o muncă plină de responsabilitate, sau se pot lansa în tranzacții imobiliare, sau de alt soi.

Documentare și prezentare
LIANA MOLNAR

PUBLICATIILE
Flacăra

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului - București sub nr. J40/588/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:
Președinte - director general:
GEORGE ARON

Membri:
Ion D. Gole, Alexandru Pășărin, Mihai Sândou, Liviu Timbus

Director jurnale-personal: **CORNELIU OLTEANU**
Director publicitate și suplimente speciale:
MIHAI SÂNDOLU
Director difuzare: **MANUELA VASILIU**
Șef cabinet: **CĂTALINA ȘTEFĂNESCU** (617.47.83)

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefon: 617.60.10; 617.60.20, cu interloarele de mai jos
Fax: 312.82.89
Cont lei - 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută - 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor șef:
LIVIU TIMBUS
Redactor șef adjuncț:
EUGEN CHIROVICI
Secretar general de redacție:
ADRIANA CHIROVICI
Telefon: 2559

■ **POLITICĂ** (2130) - Marian Găleanu
■ **EXTERNE** (2560) - Ion D. Gole
■ **SOCIAL** (2130) - Dorin Sălijan, Gheorghe Barbu, Dan Gheorghe, Brindusa Nicolae
■ **SPORT** (1453) - Pompiliu Dumitrescu
■ **FOTOREPORTERI** (2528) - Elena Ghera, Florin Ionță, Răzvan Petrescu
■ **SECRETARIAT DE REDACȚIE** (1453) - Gora Ciocanu, Crina Gorgol, Adrian Petrescu
■ **CORECTURĂ** (1453) - Maria Anioheșcu, Valentina Pietran, Smaranda Petrea, Aneta Ștefănescu

Flacăra
BIS

Flacăra
Basarabiei

REBUS
REBUSACHE

Director publicații de divertisment:
ALEXANDRU PASARIN
Redactori șefi adjuncți:
MIHAI ZGUBEA ("Rebus")
CONSTANTIN GRIGORE ("Rebusache")
Auriu Știrbu, Alexandru, Gheorghe Brăveanu, Simona Pășărin, Gheorghe Toa, Simona Simciuc
Telefon: 2036 (director), 1457 (redacție)

■ **PUBLICITATE ȘI SUPLEMENTE SPECIALE** (2634: 618.15.32; 2128):
Călin Marcușanu, Dan Ciuciucu, Roxana Borden, Adriana Dobrescu, Florin Dobrescu, Nineta Olteanu, Florin Petia
■ **TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:** Cristina Topolski, Mirela Fotea, Nadia Lisandru, Cezar Munteanu
■ **DIFUZARE** (617.59.63): Gabriel Bumb, George Constantinescu, Marian Frunzeanu, Donu Iancu, Valerica Leon, Marius Procopa, Nicolae Șerban, Mihai Șoldănescu
■ **PERSONAL** (2560): Adrian Gole
■ **FINANCIAR-CONTABIL** (2143): Aida Balica, Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Florenta Tudor
■ **ADMINISTRATIV** (2600): Dan Mircea Popa, Marian Băicoianu, Constantin Ciobanu, Liliana Crețu, Jules Moldoveanu, Maria Șerban

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială "Publicație Flacăra" S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 - Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, cod 71341 - București, România
Tiparul: Regia autonomă a Imprimeriei - Imprimeria CORESI - București

ULTIMA
ORĂ

**Mai bine spiroman,
Decât butiman!**

Revista **FLĂCĂRA**
utilizează
informații furnizate
de
agenția **MEDIAFAX**